

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

29 Ιούνη 2016

www.sekonline.gr

No 1229

Πέρυσι Ελλάδα, φέτος Βρετανία

Το ΟΧΙ συνεχίζεται και θα νικήσει

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Τρίτη 5 Ιούλη, 7μμ

σελ. 5

BREXIT - Πανικός
στα επιτελεία

σελ. 2, 3, 4

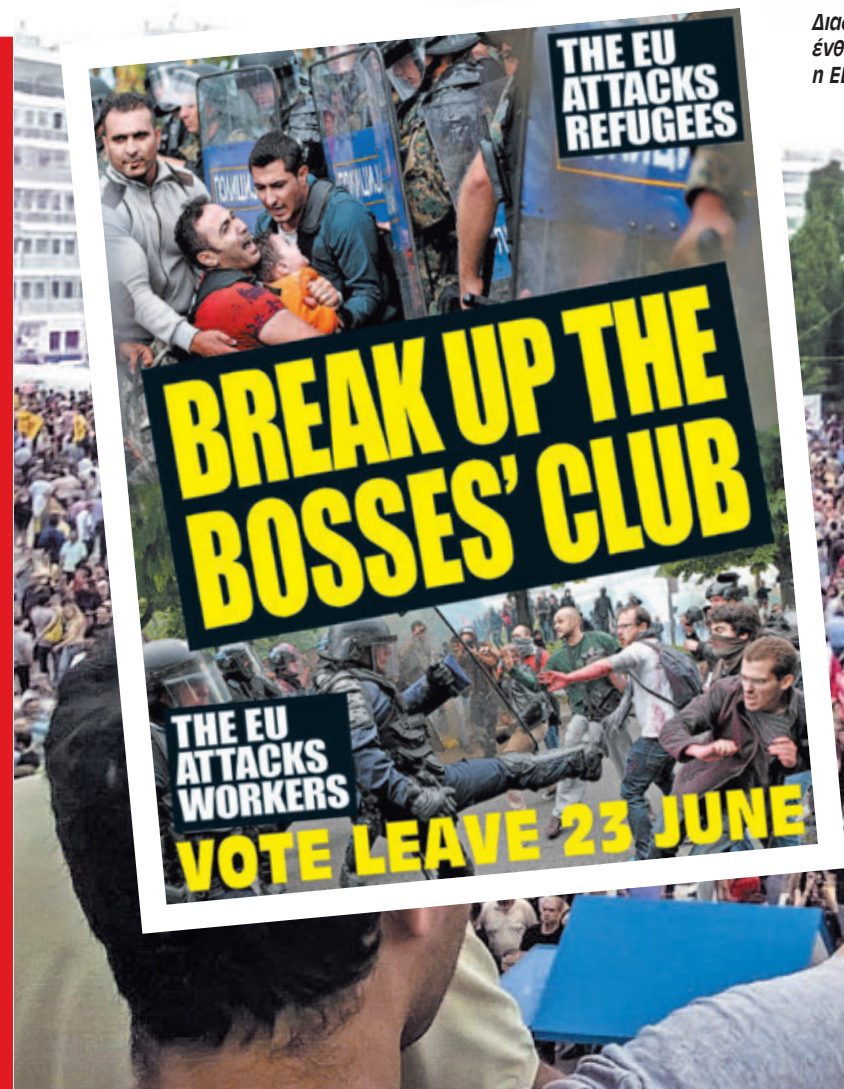
BREXIT - "Δώρο"
στη Γιορτή της Ε.Α.

σελ. 10, 11

ΙΣΠΑΝΙΑ -
Οι συμβιβασμοί
κοστίζουν

σελ. 19

Διαδήλωση υπέρ του ΟΧΙ στο Σύνταγμα πριν από ένα χρόνο. Στην
ένθετη φωτό, αφίσσα στη Βρετανία καλεί: "Η ΕΕ χτυπάει πρόσφυγες,
η ΕΕ χτυπάει εργάτες, τσακίστε τη λέσχη των αφεντικών"

Πανικός - όπως μετά τη Λήμαν Μπράδερς

Η νίκη του Brexit στο δημοψήφισμα της περασμένης Πέμπτης βύθισε στο χάος τις “αγορές”, όχι μόνο στην ίδια τη Βρετανία αλλά και στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ και ολόκληρο τον κόσμο.

Το μεσημέρι της Παρασκευής, την ώρα που έκλειναν τα χρηματιστήρια στην Ευρώπη, η στερλίνα, είχε χάσει, σε σχέση με το δολάριο, πάνω από 8% της αξίας της. Η τελευταία φορά που το βρετανικό νόμισμα είχε υποστεί μια αντίστοιχη πανωλεθρία ήταν τη “Μαύρη Τετάρτη”, στις 16 Σεπτεμβρίου του 1992 όταν η Τράπεζα της Αγγλίας, αντιμέτωπη με την πίεση των κερδοσκόπων αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τον “Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερών Ισοτιμιών” και να αφήσει τη λίρα να υποτιμηθεί -4.2% κάτω. Αυτή τη φορά η πτώση ήταν σχεδόν διπλάσια. Ακόμα χειρότερα, ο κατήφορος συνεχίστηκε τη Δευτέρα. Όπως έγραφε η εφημερίδα Financial Times: “Η πτώση της λίρας επιταχύνθηκε στα μέσα της πρωινής συνεδρίασης του Λονδίνου με το νόμισμα να σπάει το όριο των 1.32 δολαρίων. Το αρχικό σοκ από τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος έχει τώρα αντικατασταθεί από την αγωνία για τις επιπτώσεις που θα έχει στην οικονομία της χώρας.

Η ισοτιμία του βρετανικού νομίσματος είχε πέσει κάποια στιγμή στα 1.3152 δολάρια... Συνολικά η στερλίνα έχει πέσει μέχρι σήμερα 14% κάτω από το ανώτατο σημείο των 1.5 δολαρίων που είχε αγγίξει όταν έκλειναν οι κάλπες το βράδυ της Πέμπτης.”

Ο τίτλος του άρθρου του Τζον Χάρις στη βρετανική εφημερίδα The Guardian της περασμένης Παρασκευής μιλάει από μόνος του. Όπως και τα ίδια τα αποτελέσματα.

Τα φιλοευρωπαϊκά μέσα μαζικής ενημέρωσης προσπάθησαν να χρωματίσουν με το μαύρο του ρατσισμού το 52% του Brexit. Και είναι αλήθεια, η επίσημη ηγεσία του στρατοπέδου της “αποχώρησης” ξεχειλίζει από ρατσισμό. Αλλά η ψήφος δεν ήταν ιδεολογική. Ήταν πρώτα και κύρια ταξική: οι εργατογειτονίες και οι φτωχογειτονίες, το Περιστέρι και η Νίκαια της Βρετανίας ψήφισαν “αποχώρηση”. Η αντίστοιχη Εκάλη και το Παλιό Ψυχικό “παραμονή”.

“Γιατί, φυσικά, η ψήφος δεν έχει να κάνει απλά και μόνο με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχει να κάνει με πολύ περισσότερα”, γράφει ο Χάρις. “Έχει να κάνει με την τάξη, με την ανισότητα, με την πολιτική που έχει γίνει πλέον τόσο επαγγελματική που έχει αφήσει τον κόσμο άφωνο μπροστά στις τελετουργίες του κοινοβουλίου -με ένα μείγμα οργής και απόγνωσης. Συνδεδεμένες αυτή τη στιγμή είναι εκκωφαντικές πολιτικές... αποτυχίες: Ιράκ, τα σκάνδαλα των

Οι μετοχές στο χρηματιστήριο του Λονδίνου βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση. Ο τραπεζικός τομέας χτυπήθηκε άγρια -η μετοχή της Barclay's Bank έκλεισε την Παρασκευή με απώλειες 18%. Τη Δευτέρα έπεσε άλλο ένα 18% κάτω. Ακόμα χειρότερα ήταν και τα αποτελέσματα για τη Royal Bank of Scotland: 25% πτώση την Παρασκευή, 22% τη Δευτέρα.

Η κατάσταση ήταν ελάχιστα μόνο διαφορετική στην άλλη όχθη της Μάγχης. Την Παρασκευή ο “Ευρωπαϊκός Τραπεζικός Δείκτης” έπεσε συνολικά 18% κάτω -και η πτωτική πορεία συνεχίστηκε με ένα ακόμα 6% τη Δευτέρα. Στο κλείσιμο της περασμένης Πέμπτης (την ημέρα του δημοψηφίσματος) με την πεποίθηση ότι το “Remain” ήταν σχεδόν βέβαιο, η μετοχή της Deutsche Bank είχε σκαρφλώσει στα 15.76 ευρώ. Το μεσημέρι της Δευτέρας είχε πέσει στα 12.44 ευρώ -τη χαμηλότερη τιμή εδώ και 20 τουλάχιστον χρόνια. Όσο για το ευρώ, ακολούθησε και αυτό τη στερλίνα στον κατήφορο -

απλά με λίγο πιο αργούς ρυθμούς: την Παρασκευή, μέσα σε μια και μόνο ημέρα υποχώρησε κατά 4% σχεδόν σε σχέση με το δολάριο.

Οι άρχουσες τάξεις κρατάνε κυριολεκτικά την αναπνοή τους. Η παγκόσμια οικονομία σχοινοβατεί εδώ και 8 τουλάχιστον χρόνια προσπαθώντας να αποφύγει, ακόμα και να δει με την άκρη του ματιού της, την άβυσσο που ξανοίγεται από κάτω. Οι οικονομολόγοι προειδοποιούν ότι η όποια ανάκαμψη δεν θα είναι απλά και μόνο “ρηχή” (χωρίς επενδύσεις, με χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και υψηλή ανεργία) αλλά και ιδιαίτερα ευάλωτη σε “ατυχήματα” -σαν την κατάρρευση της Λήμαν Μπράδερς που “άνοιξε” τον Σεπτέμβρη του 2008 την περίοδο της κρίσης.

Συνέπειες

Το Brexit ήταν ένα τέτοιο “ατύχημα”. Ένα μεγάλο ατύχημα -κάποιοι υποστηρίζουν ότι οι συνέπειές του θα είναι ακόμα μεγαλύτερες

Αντιρατσιστική διαδήλωση στη Βρετανία στις 19 Μάρτι

“Έχεις λεφτά; Ψηφίζεις Παραμονή. Δεν έχεις; Ψηφίζεις Αποχώρηση”

βουλευτικών δαπανών... οι [πολιτικοί] που δεν μπορείς να εμπιστευτείς... που απολογούνται μόνο στον εαυτό τους...”

Εκατομμύρια άνθρωποι νιώθουν απλά εγκαταλελειμμένοι. Η ίδια η άρχουσα τάξη της Βρετανίας και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης προσπαθούν χρόνια τώρα να στρέψουν τη δικαιολογημένη οργή του κόσμου -για τις δουλειές που δεν υπάρχουν (τα χαμηλά ποσοστά ανεργίας κρύβουν από πίσω τους σκατοδουλειές, part time, με ελάχιστες αμοιβές,

ενοικιαζόμενους εργαζόμενους κλπ) για τα ανθρακωρυχεία, τα ναυπηγεία και τα εργοστάσια που έχουν κλείσει μετατρέποντας ολόκληρα χωριά σε χωριά ανέργων- στο ρατσισμό. Ποιος φταίει για τα χαμηλά μεροκάματα; Οι εισαγόμενοι Πολωνοί εργάτες γράφουν οι φυλλάδες. Ποιος φταίει για την υποβάθμιση της ζωής στις πόλεις; Οι μουσουλμάνοι, γράφει η Sun. Πως θα προστατευτούμε; Κλείνοντας τα σύνορα, λένε οι κυβερνήσεις.

Κάποιοι “τσιμπάνε” σε αυτά τα

επιχειρήματα. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ψήφισαν “έξω” γιατί συμφωνούν με τον Φάρατζ. Ψήφισαν έξω πρώτα και κύρια ενάντια στο κλείσιμο των ορυχείων και των ναυπηγείων και των εργοστασίων, ενάντια στα αφεντικά που τους “νοικιάζουν”, ενάντια στην υποβάθμιση των γειτονιών τους, ενάντια στις σκατοδουλειές.

Η πρωτοβουλία Lexit “για μια αριστερή έξοδο” προσπάθησε να δώσει αυτόν τον τόνο στην εκστρατεία ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η

από τη Λήμαν Μπράδερς. Όσο για την ανάκαμψη, αυτή εξακολουθεί να βρίσκεται χαμένη σε κάποια στροφή του δρόμου.

“Τα χρηματιστήρια ανεβαίνουν, οι προλετάριοι πέφτουν” έγραφε κάποτε η Ρόζα Λούξεμπουργκ. Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι ισχύει -υποχρεωτικά- και το αντίστροφο. Τα αφεντικά θα προσπαθήσουν, όπως έκαναν και το 2008 και όπως κάνουν πάντα, να φορτώσουν την κρίση στις πλάτες των εργατών και των φτωχών.

Οι καπιταλιστές ξέρουν πολύ καλά ότι αυτή η πολιτική της λιτότητας, του ρατσισμού, της υποβάθμισης της δημοκρατίας, της απαξίωσης της ζωής των φτωχών είναι υπεύθυνη, σε μεγάλο βαθμό, για τη βρετανική τους πανωλεθρία. Ξέρουν πολύ καλά ότι η επιμονή στην ίδια συνταγή ενέχει τεράστιους πολιτικούς κινδύνους -που όπως δείχνει η γειτονική Γαλλία (κατά κανόνα) δεν θα εκφράζονται μέσα από τις κάλπες. Ξέρουν πολύ καλά ότι η πολιτική αυτή κουβαλάει τεράστια ρίσκα.

Η επιμονή τους δεν δείχνει το μέγεθος της βλακειάς τους. Δείχνει, πρώτα και κύρια, το μέγεθος της απόγνωσης τους. Δείχνει την έλλειψη (από τη μεριά τους) εναλλακτικών. Δείχνει την αδυναμία τους.

Εμείς, το εργατικό κίνημα και η αντικαπιταλιστική αριστερά, έχουμε εναλλακτική. Η αδυναμία τους είναι μια ευκαιρία -όχι μόνο για να την προβάλλουμε αλλά και για να προσπαθήσουμε να την επιβάλλουμε.

Σωτήρης Κοντογιάννης

επιρροή της, λένε κάποιοι, ήταν μικρή. Αλλά είναι γελοίο να καταλήγει κανείς στο συμπέρασμα ότι, επειδή η αριστερά είναι μικρή, οι αριστεροί θα έπρεπε να συνταχθούν με τον εχθρό -τον Κάμερον, τον ΣΕΒ της Βρετανίας, τους Τραπεζίτες, τον Γιούνκερ, την Ευρώπη Φρούριο, το ΔΝΤ, την Λαγκάρντ (για να θυμηθούμε μερικούς μόνο από τους θιασώτες της παραμονής) γιατί αυτό που προέχει είναι να σταματήσουμε τον Φάρατζ. Λες και δεν ήταν η επίσημη ρατσιστική πολιτική των βρετανικών κυβερνήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτή που έδωσε τη δυνατότητα στο UKIP (και τα άλλα ρατσιστικά, ακροδεξιά κόμματα της Ευρώπης) να εξαπλώνουν το δηλητήριο τους.

Οι άρχουσες τάξεις και η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σε βαθιά κρίση. Για την αριστερά αυτή είναι μια μοναδική ευκαιρία. Και η δουλειά που έκανε η πρωτοβουλία Lexit όλους αυτούς τους μήνες -ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενάντια στην κυβέρνηση του Κάμερον, ενάντια στο UKIP, τον Φάρατζ, τον Τζόνσον και τον ρατσισμό τους- είναι μια μεγάλη παρακαταθήκη.

Σύνταγμα, Κυριακή 21 Ιούνη 2015

Μετά το BREXIT - Συσπειρωθείτε στην αντικαπιταλιστική αριστερά

Η βόμβα του Brexit που έσκασε πάνω στα κεφάλια των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης τούς έχει γεμίσει πανικό και προχωράνε σε έκτακτη Σύνοδο Κορυφής για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση. Τα πρώτα δείγματα γραφής επιβεβαιώνουν ότι είναι τόσο ηλίθιοι όσο και απάνθρωποι.

Πέρα από τις διαδικαστικές μανούβρες για το πότε αρχίζει η διαπραγμάτευση Βρετανίας-ΕΕ για το διαζύγιο, έτσι ώστε να κερδίσουν χρόνο και να καλμάρουν τις αγορές, το μόνο που σκέφτονται είναι πώς να συκοφαντήσουν όχι μόνο τους βρετανούς ψηφοφόρους που στήριξαν την έξοδο, αλλά όλους τους εργάτες της Ευρώπης που αντιστέκονται στις αθλιότητες της ΕΕ και των κυβερνήσεών της. Όποιος αντιστέκεται είναι από «καθυστερημένος λαϊκιστής» μέχρι «ρατσιστής».

Πρωτοπόροι σε αυτή τη γελοιότητα είναι

τα κόμματα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας με πρώτο και καλύτερο τον Φρανσουά Ολάντ που «υπερασπίζεται τις ευρωπαϊκές αξίες» απαγορεύοντας απεργιακές διαδηλώσεις στη Γαλλία! Ακόμη πιο πονηροί, οι φίλοι του Τόνι Μπλερ στη Βρετανία κινούνται για να ανατρέψουν τον Τζέρεμι Κόρμπιν από την ηγεσία του Εργατικού Κόμματος γιατί δεν στήριξε αρκετά ενεργά (!) την παραμονή στην ΕΕ. Νεοφιλελεύθεροι και πολεμοκάπηλοι σοσιαλδημοκράτες βγάζουν όλο τους το μίσος για την εργατική βάση που τους αποδοκίμασε.

Μπλερικός Τσίπρας

Μαζί τους συντάσσεται και ο Αλέξης Τσίπρας. Πηγαίνει στη Σύνοδο του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος λίγο πριν πάρει μέρος στην έκτακτη Σύνοδο της ΕΕ. Ταυτόχρονα, η Αυγή της Τρίτης 28 Ιούνη ρίχνει το φταιξιμο για τα αποτελέσματα των

εκλογών στην Ισπανία στο ...Brexit: "Το Brexit έβγαλε Ραχόι" γράφει πρωτοσέλιδα. Θέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε ότι οι ερωτοτροπίες του Podemos και του Τσίπρα με τους Σοσιαλιστές δεν έπαιξαν ρόλο. Η αλήθεια είναι ότι η ηγεσία του Podemos περφηανεύσαν ότι είναι το μόνο κόμμα της Ισπανίας που έκανε ...καμπάνια στη Βρετανία κατά του Brexit. Καθόλου περίεργο ότι ένα εκατομμύριο ψηφοφόροι της αριστεράς στην Ισπανία κατάληξαν στην αποχή.

Μέσα στην τεράστια οικονομική και πολιτική κρίση που ξεδιπλώνεται σε όλη την Ευρώπη και ακόμη πιο πέρα, είναι επείγον για την Αριστερά να προσανατολιστεί σωστά. Η ρήξη με την «κυβερνώσα αριστερά» του ΣΥΡΙΖΑ που βρίσκεται αγκαλιά με τους Ολάντ είναι κάτι παραπάνω από αναγκαία. Και δεν μπορεί να εκφραστεί με σεχταρισμούς όπως της ηγεσίας του ΚΚΕ που πέρσι στο ελληνικό δημοψήφισμα έλεγε «ούτε ΝΑΙ ούτε ΟΧΙ» και φέτος στο βρετανικό είπε τα ίδια.

Η ανασυγκρότηση της αριστεράς μπορεί να γίνει μόνο σε αντικαπιταλιστική βάση, όπως προτείνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η στάση της πέρσι τέτοιον καιρό δικαιώνεται πέρα ως πέρα από τις εξελίξεις, όπως και η επιλογή να στηρίξει την Αριστερή έξοδο-Lexit στη Βρετανία. Η διαδήλωση στο Σύνταγμα την ερχόμενη Τρίτη, ακριβώς στην επέτειο του εδώ δημοψηφίσματος, είναι ένας τρόπος να δείξουμε όλο και περισσότεροι ότι επιμένουμε σε αυτή τη στάση της διεθνιστικής ρήξης με τις άρχουσες τάξεις της λιτότητας και του ρατσισμού παντού.

Γιορτές της Εργατικής Αλληλεγγύης!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Παρασκευή 8 Ιούλη, 8μμ-Λέσχη ΑΠΘ (Roof Garden)
Ομιλητές: Μαρία Στύλλου, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Φανή Γουργούρη, γραμματέας ΟΜΥΛΕ
Γιάννης Κούτρας, ΔΣ ΕΝΙΘ
Στέλιος Νικητόπουλος, δημοσιογράφος ΕΡΤ3
Πρόσφυγας από Διαβατά
Θα ακολουθήσει ρεμπέτικο γλέντι με τους Απάχιδες

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Παρασκευή 1 Ιούλη, 8μμ - Λιθαρίτσια
Ομιλητές:
Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Musab Alkawad - πρόσφυγας από τη Συρία
Εργαζόμενος από ΕΡΑ Ιωαννίνων
Θα ακολουθήσει ρεμπέτικο γλέντι

ΧΑΝΙΑ

Παρασκευή 1 Ιούλη, 8μμ - πλατεία Σπλάντζα
Ομιλητές:
Αθηνά Γιαννουλάκη, πρ. σωμ. εργαζ. δήμου Χανίων
Σοφία Θεοδωράκη, εργαζόμενη ΕΡΑ Χανίων
Φώτης Μπιλάκης, γραμματέας ΕΛΜΕ Χανίων
Γιάννης Σηφακάκης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Θα ακολουθήσει γλέντι με κρητική μουσική

ΠΑΤΡΑ

Σάββατο 2 Ιούλη, 8μμ - Έσπερος
Ομιλητές:
Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Άρης Καζάνης, ΔΣ Α' ΕΛΜΕ Αχαΐας
Μελένη Παπαματθαίου, εργαζόμενη ΠΓΝΠ
Μουσική, φαγητό, ποτά

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Σάββατο 2 Ιούλη, 8μμ- Πάρκο ΠΙΚΠΑ-Ατλαντίς (Μαλικούτη και Μποφώρ)
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Βύρωνας Λυκιαρδόπουλος, εργαζόμενος ΠΑ-ΓΝΗ
Οδυσσεάς Καλομοίρης, δικηγόρος
Θα ακολουθήσει ρεμπέτικο γλέντι με τον Ν. Σταματάκη

ΞΑΝΘΗ

Σάββατο 9 Ιούλη, 8μμ -Κεντρική πλατεία Θεατράκι
Ομιλητές: Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Εναντίον στα Μνημόνια
Μαρία Λουκοπούλου, καθηγήτρια, Ν. Ε. ΑΔΕΔΥ
Τζεμαλί Μπιαζήμ, ΔΣ Διδαστικού Συλλόγου
Πρόσφυγας από Χαλκερό
Θα ακολουθήσει γλέντι με ζωντανή μουσική

ΒΟΛΟΣ

Παρασκευή 8 Ιούλη, 8μμ - Αρχιτεκτονική
Ομιλητές:
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ
Αποστόλης Τάκος, Σωματείο Εργαζ. Λεβεντέρη
Βασίλης Πέτσης, εργαζόμενος ΕΡΑ Βόλου
Μουσική, φαγητό, ποτά

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Άλλα 13.350 ευρώ συγκεντρώθηκαν τη βδομάδα που πέρασε ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 103.040 ευρώ.

Ευχαριστούμε όλες και όλους που συμμετείχαν στη γιορτή της εφημερίδας στην Αθήνα και τα σωματεία της ΠΟΣ, της ΟΜΕ-ΟΤΕ, των ΕΛΠΕ που ενίσχυσαν οικονομικά αγοράζοντας προσκλήσεις. Πλούσια συζήτηση, μεγάλος ενθουσιασμός και κέφι και βέβαια, μια σημαντική ώθηση στην οικονομική καμπάνια της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Ευχαριστούμε επιπλέον τους Μιχάλη Ψ., Κώστα Γ. και Μαρία Α. που γράφτηκαν συνδρομητές καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Αντώνης Κ. και Γιώργος Ρ. από 100 ευρώ, από 50 ευρώ Αναστασία Χ., Ζανέτα Λ., Αποστόλης Λ., Δημήτρης Δ. και Άννα Σ. από 30 Δάνος Π. και Γιάννης Κ., από 20 ευρώ Σταυρούλα Π., Χαρίτα Μ., Κατερίνα Τ., Γεωργία Κ., Νίκος Α., Χριστίνα Δ., Παναγιώτα Λ., Γιώργος Π. και Κωστής Σ.

Τελευταία ευκαιρία
1/7 Κυκλοφορεί νέο τεύχος

Ανακοίνωση του ΣΕΚ

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στη Βρετανία με 52% υπέρ της εξόδου από την ΕΕ είναι ένα ηχηρό χτύπημα για όλο το κατεστημένο που είχε συνασπιστεί σε μια κινδυνολογική καμπάνια υπέρ της παραμονής.

Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, τα διευθυντήρια της ΕΕ, το Σίτι του Λονδίνου, συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες και σοβαροφανή ΜΜΕ χρησιμοποίησαν κάθε απειλή για να τρομάξουν τον κόσμο ώστε να ψηφίσει μαζί τους. Το μόνο που κατάφεραν είναι να αποκαλύψουν ακόμη πιο τρανταχτά την κρίση τους.

Ήδη ο ηγέτης των Συντηρητικών και πρωθυπουργός Κάμερον υπέβαλε την παραίτησή του επισημοποιώντας την πολιτική κρίση στη Βρετανία. Τα διεθνή Χρηματιστήρια συγκλονίζονται από κύματα πανικού με πτώση των μετοχών, της στερλίνας αλλά και του ευρώ παρατείνοντας και οξύνοντας τη διεθνή οικονομική κρίση του καπιταλισμού.

Όλοι εμείς στην Ελλάδα που πριν από ένα χρόνο αψηφίσαμε μια αντίστοιχη εκστρατεία κινδυνολογίας και ψηφίσαμε 62% ΟΧΙ στη μνημονιακή συμφωνία με την ΕΕ έχουμε κάθε λόγο να πανηγυρίσουμε για την ήττα της ΕΕ στο βρετανικό δημοψήφισμα. Επιβεβαιώνει ότι δεν είμαστε μόνοι στον αγώνα ενάντια στη λιτότητα και στα αντιπροσφυγικά μέτρα που επιβάλλει η ΕΕ.

Δείχνει επίσης πόσο άδικο είχε και έχει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ που μετέτρεψε το ΟΧΙ σε ΝΑΙ με τη δικαιολογία ότι δεν υπάρχουν οι συσχετισμοί για σύγκρουση με τους εταίρους-εκβιαστές.

Χαιρετίζουμε τους αγωνιστές της αριστεράς στη Βρετανία και τους συντρόφους μας του SWP που οργάνωσαν την καμπάνια της αριστερής εξόδου από την ΕΕ –Lexit. Η αντικαπιταλιστική αριστερά στην Ελλάδα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στάθηκε στο πλευρό τους, ακριβώς όπως και πέρσι πρωτοστάτησε στην εκστρατεία του ΟΧΙ. Μαζί, αλλά και σε κοινό αγώνα με τους απεργούς της Γαλλίας και τον κόσμο της Ιρλανδίας και της Ισπανίας που στρέφεται αριστερά συνεχίζουμε τη μάχη για μια κοινωνία χωρίς φτώχεια και ρατσισμό σε ρήξη με τους «θεσμούς» που σπέρνουν μνημόνια και φράχτες.

Αθήνα 24 Ιούνη 2016

Φιάσκο των φίλων του Bremain εδώ

Αν δεν είχε τόση ζέση θα νομίζαμε ότι ήταν Πρωταπριλιά το πρωί της Παρασκευής 24 Ιούνη. «Ιστορική απόφαση για Βρετανία και Ευρώπη» ήταν ο συγκρατημένος τίτλος της Καθημερινής. «Βρετανία-Μένει Ευρώπη» ήταν ο τίτλος της Εφημερίδας των Συντακτών. «Ανέβηκε η στερλίνα με το κλείσιμο της κάλπης» έγραφε η Αυγή. Μερικοί από υπερβάλλοντα ζήλο έφτασαν να μιλήσουν για τις συνέπειες της «επιστροφής της Βρετανίας στη στερλίνα» από την οποία φυσικά δεν έφυγε ποτέ.

Η πληροφόρηση και η προπαγάνδα τις προηγούμενες μέρες θύμιζε παρά την απόσταση, τον περσινό Ιούνιο και το ελληνικό δημοψήφισμα*. Ο εκβιασμός που στήριξαν σύσσωμη η παγκόσμια ελίτ, τα αμερικάνικα, τα βρετανικά, τα γερμανικά συμφέροντα, οι λεγόμενες «αγορές», το σύνολο του ευρωπαϊκού και παγκόσμιου καπιταλισμού, ήταν ο ίδιος: Σεισμοί, λιμοί και καταποντισμοί σε όποιον αμφισβητήσει την κυριαρχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως σε αντίθεση με τον Ιούνιο του 2015, αυτή τη φορά ευθυγραμμισμένη με τις γνωστές δυνάμεις του «Μένουμε Ευρώπη» ήταν και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ.

«Η Νέα Δημοκρατία, είναι το μόνο Κόμμα στην Ελλάδα, το οποίο δεν διαπραγματεύτηκε ποτέ τον ευρωπαϊκό της προσανατολισμό» περφηανευόταν λίγες μέρες πριν το βρετανικό δημοψήφισμα ο Μητσοτάκης επιχαίροντας για την κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ: «Στην Ελλάδα ο λαϊκισμός δοκιμάστηκε στο καμίνι της διακυβέρνησης και έλιωσε στα εξων συνετέθη». Και ο Τσίπρας από το πόντιο του ΣΕΒ τον επιβεβαίωνε ανησυχώντας ότι «ένα αρνητικό αποτέλεσμα, που όλες οι φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις απεύχονται, θα επιφέρει δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις» και «θα προκαλέσει μεγάλους κλυδωνισμούς στην ίδια την πορεία της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης».

Εκ των υστέρων

Τελικά έγινε αυτό που απεύχονταν. Ο Μητσοτάκης μίλησε για «ηχηρό μήνυμα» και για «μια ειλικρινή και γενναία αυτοκριτική που οφείλει η Ευρώπη». Ο Τσίπρας ήρθε να παίξει εκ των υστέρων την Πυθία, λέγοντας ότι το brexit μπορεί να γίνει «το ξυνητήρι της αφύπνισης του υπνοβάτη που πορεύεται στο κενό ή η αρχή μίας πολύ επικίνδυνης και ολισθηρής πορείας για τους λαούς της Ευρώπης».

Κι όμως, μέχρι την παραμονή του δημοψηφίσματος ο ίδιος σκέπαζε το ξυνητήρι με το μαξιλάρι: «Ω, τι καλά που περνάμε στην ευρωζώνη και την ΕΕ, τι χαρά που η ΕΚΤ δέχεται από προχθές ξανά τα ελληνικά ομόλογα, τι καλά που έρχεται η ανάπτυξη» ήταν το κυβερνητικό μοτίβο -δεν πάει η ανεργία να είναι στο 25%, δεν πάει να ιδιωτικοποιηθεί το σύμπαν ολόκληρο, δεν πάει να πνιγούν όλοι οι πρόσφυγες στη Μεσόγειο. Είχαν βαλθεί να μας πείσουν ότι η ψήφος για brexit είναι μια συντηρητική αν όχι φασιστική ψήφος ενώ η παραμονή στην ΕΕ είναι τάχα συνώνυμο της αριστεράς, της ασφάλειας και της προόδου. Τώρα ο υπνοβάτης αρχίζει να ξυπνάει(;) ακροβάτης σε ετοιμόρροπο τσίρκο.

*Παρόμοια, σαν ψέμα ακούγονταν οι άλλοτε πιο δριμείς επικριτές της συμφωνίας του Μάαστριχτ, να επαναλαμβάνουν μονότονα δια στόματος του γγ του ΚΚΕ, Δ. Κουτσούμπα τη γραμμή που κράτησαν και στο ελληνικό δημοψήφισμα: «Ούτε υπερ του brexit ούτε κατά», «αυτές οι ώρες δεν είναι ούτε για κλάματα και μοιρολόγια αλλά ούτε και για πανηγύρια».

Γ.Π.

Μήνυμα από το LEXIT στη Γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης

Η ψήφος στη Βρετανία υπέρ της Εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση ήρθε σαν ένα τρομερό σοκ για το κατεστημένο. Τα τρία τέταρτα όλων των βουλευτών, τα τρία μεγαλύτερα κοινοβουλευτικά κόμματα, ο κύριος όγκος της βρετανικής βιομηχανίας, καθώς και θεσμοί που απλώνονται από την Τράπεζα της Αγγλίας μέχρι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, όλοι ευθυγραμμίστηκαν στη στήριξη της Παραμονής στην ΕΕ. Και όμως 52% των ψηφοφόρων στήριξαν την Έξοδο.

Υπήρξαν μερικοί που το κίνητρό τους ήταν ο ρατσισμός κατά των μεταναστών. Αλλά υπήρξαν πολλοί που απλά αισθάνονται προδομένοι και παρατημένοι από το κατεστημένο. Πόλεις στη βόρεια Αγγλία με μικτό πληθυσμό, όπως το Σέφιλντ, το Μπέρμιγχαμ ή το Μπράντφορντ ψηφισαν υπέρ της Εξόδου. Οι κατηγορίες των ανειδίκευτων, των ημι-ειδικευμένων και των ειδικευμένων εργατών ψηφισαν σαρωτικά για Έξοδο.

Διεθνοιστές

Η δική μας καμπάνια, το Lexit-Εκστρατεία για Αριστερή Έξοδο, δημιουργήθηκε για να προβάλλει μια αντιρατσιστική φωνή ενάντια στο κατεστημένο μέσα στην αντιπαράθεση του δημοψηφίσματος. Είμαστε περήφανα διεθνοιστές καθώς αντλούμε έμπνευση από τους αγώνες στην Ελλάδα κατά της Τρόικα και υπέρ των προσφύγων.

Ελπίζουμε ότι εσείς στην Ελλάδα μπορείτε να αρπάξετε αυτή την ευκαιρία για να δυναμώσετε την πάλη κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε όλη την Ευρώπη, οι θεσμοί του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού δέχονται επιθέσεις από δεξιά και αριστερά. Αν η Αριστερά δεν υψώσει τη φωνή της, αν προσπαθήσει να στηρίξει αυτούς τους θεσμούς, πολύ απλά θα αφήσει χώρο για τη δεξιά.

Χθες, ο πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον ανακοίνωσε ότι παραιτείται. Θα βρούμε στους δρόμους για να υπερασπίσουμε τους μετανάστες, για να απαιτήσουμε νέες εκλογές και να συγκρουστούμε με τη λιτότητα. Η μάχη συνεχίζεται.

Τζόζεφ Τσουνάρα

Διαδηλώσεις

Σε κινητοποίηση έξω από την πρωθυπουργική κατοικία στην Ντάουνινγκ Στριτ είχε καλέσει η καμπάνια για μια αριστερή έξοδο από την ΕΕ «Lexit» το απόγευμα της 24ης Ιουνίου με αίτημα την παραίτηση του Κάμερον. Τελικά η κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε με τον Κάμερον να έχει δηλώσει ότι θα παραιτηθεί λίγες ώρες νωρίτερα. Στις 27/6 δέκα χιλιάδες συμμετείχαν στη συγκέντρωση υποστήριξης του Τζ. Κόρμπιν ενάντια στην απόπειρα της δεξιάς πτέρυγας των Εργατικών να τον παραπτήσει.

Τις επόμενες μέρες του δημοψηφίσματος ακολούθησαν αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές διαδηλώσεις (από υποστηρικτές τόσο του bremain και του brexit) σε μια σειρά από πόλεις, όπως το Μπρίστολ, το Σουόνσι, το Εδιμβούργο, το Νιούκασλ, ενάντια στην προσπάθεια του Ukip και των ακροδεξιών να εκμεταλλευτούν πολιτικά το ΟΧΙ στην ΕΕ. Ανάλογη παρέμβαση έγινε και στο Pride του Λονδίνου. Ήδη σε αυτήν την κατεύθυνση καλούν σε νέα διαδήλωση στο Λονδίνο στις 16/7 το Unite against racism και το People's Assembly.

24/6 Συγκέντρωση έξω από την πρωθυπουργική κατοικία στην Ντάουνινγκ Στριτ

Ένα χρόνο μετά, ξανά στο Σύνταγμα

“Το ΟΧΙ του λαού είναι εδώ και θα νικήσει!” Με αυτό το σύνθημα καλεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε συλλαλητήριο στις 5 Ιούλη στις 7μμ στο Σύνταγμα, απευθύνοντας προσκλητήριο σε όλες και όλους που πάλεψαν για το μεγάλο ΟΧΙ του περσινού καλοκαιριού και βρέθηκαν ξανά και ξανά στο δρόμο στις μάχες που ακολούθησαν. Στη συγκέντρωση καλεί και η ΑΔΕΔΥ, ενώ τις επόμενες ημέρες αναμένονται ανάλογες αποφάσεις και από άλλα σώματα.

Το συλλαλητήριο πραγματοποιείται τη μέρα που θα συμπληρώνεται ακριβώς ένας χρόνος από μια κορυφαία στιγμή της ταξικής σύγκρουσης που σφραγίστηκε με τη σαρωτική νίκη, με 61.3%, του ΟΧΙ.

Εκείνο το βράδυ δεκάδες χιλιάδες πλημμύριζαν το κέντρο της Αθήνας για να γιορτάσουν και να διαδηλώσουν το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος.

Ούτε η λυσσαλέα τρομοκρατική καμπάνια όλων των κυρίαρχων δυνάμεων, της ΕΕ και των πολιτικών κομμάτων του αστικού κόσμου, ούτε οι απειλές για Grexit, ούτε τα αφεντικά που απειλούσαν με απολύσεις, οι τραπεζίτες που έκλεισαν τις τράπεζες, τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ που έσπερναν το φόβο, ούτε η υπονόμευση της κυβέρνησης, κατάφεραν να φοβίσουν και να πισωγυρίσουν τον κόσμο.

Τότε οι κυρίαρχες τάξεις σε Ευρώπη και Ελλάδα απειλούσαν με Grexit. Σήμερα η κρίση τους, ανεπίλυτη, απλώνεται σε ολόκληρη την Ευρώπη παράλληλα με την οργή των εργατών και της νεολαίας. Το κίνημα στη Γαλλία, το δημοψήφισμα στη Βρετανία, η κυβερνητική κρίση στην Ισπανία δείχνουν ότι η λαϊκή δυσανεμία κι αντίσταση αγγίζει τον πυρήνα της ΕΕ και των μεγάλων καπιταλιστικών κρατών.

Η κυβέρνηση μετέτρεψε το ΟΧΙ σε ένα ντροπιαστικό ΝΑΙ σε όλα, με μια ιστορικών διαστάσεων εξευτελιστική κωλοτούμπα. Κόντρα στη θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας υπέγραψε και ψήφισε μαζί με όλο το μνημονιακό μπλοκ ένα τρίτο, ακόμα χειρότερο απ’ τα δύο προηγούμενα, μνημόνιο και στη συνέχεια, τη διάλυση του ασφαλιστικού, την ένταση της φοροληλασίας, το υπερταμείο των ιδιωτικοποιήσεων, τον «κόφτη», τη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ -Τουρκίας.

Μπροστά στην «δεύτερη αξιολόγηση» ακολουθεί ένα φριχτό πακέτο μέτρων για τα εργασιακά ανάλογων και χειρότερων ρυθμίσεων με το νόμο που έχει βγάλει στους δρόμους τους γάλλους εργαζόμενους. Ομαδικές απολύσεις, κατάργηση

απεργιακών δικαιωμάτων, lock out υπέρ της εργοδοσίας, κατάργηση 13ου και 14ου μισθού και στον ιδιωτικό τομέα και άλλα παρόμοια μέτρα είναι στην ημερήσια διάταξη, στοχεύοντας στη διάλυση του κινήματος, στο χτύπημα ακόμα και του δικαιώματος στον αγώνα.

Στις 5 Ιούλη βγαίνουμε ξανά στο δρόμο ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια, για να δείξουμε ότι η δύναμη των εργατών δεν ανακόπηκε. Ο Τσίπρας συντάσσεται με τους Ολαντρέου, εμείς με τα αδέρφια μας στη Γαλλία για ένα κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση!

Οι πρωταγωνιστές της μάχης του ΟΧΙ, η μόνη δύναμη που μπορεί να κάνει τα παλιά και νέα μνημόνια να «μείνουν στα χαρτιά» είναι εδώ! Από την υγεία και την εκπαίδευση έως τα λιμάνια και τις συγκοινωνίες, από τις κινητοποιήσεις στο πλευρό των προσφύγων μέχρι τις μάχες ενάντια στους φασίστες.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν η δύναμη που έπαιξε τον πλέον πρωτοπόρο, ενωτικό και προωθητικό ρόλο στη μάχη του δημοψηφίσματος. Κόντρα στις παλινωδίες της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ και στη γραμμή της αποχής από την ηγεσία του ΚΚΕ, οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές πήραν πρωτοβουλίες για κοινή δράση με τον αριστερό κόσμο του ΟΧΙ, ανεβάζοντας το ποσοστό στις εργατογειτονιές της Β' Αθήνας και των μεγάλων πόλεων στο 82%. Πρόβαλε το «τριπλό ΟΧΙ», ενάντια στη Συμφωνία, στην ΕΕ, και την πολιτική της κυβέρνησης. Αναβάθμισε το περιεχόμενο της καμπάνιας προβάλλοντας τα αντικαπιταλιστικά αιτήματα της διαγραφής του χρέους, της εθνικοποίησης των τραπεζών, της ρήξης με ευρώ και ΕΕ και του εργατικού ελέγχου. Έδειξε στην πράξη τον κρίσιμο ρόλο που μπορεί να παίζει η αντικαπιταλιστική αριστερά και γι' αυτό κέρδισε την εκτίμηση χιλιάδων αγωνιστών που έδωσαν μαζί της τη μάχη του ΟΧΙ.

Ένα χρόνο μετά, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απευθύνεται στον καθένα και την καθεμία που παλεύει κόντρα στον ατέλειωτο κατήφορο της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Μαζί στους νέους αγώνες, μαζί στη μεγάλη συζήτηση για την αριστερά που δεν θα μένει στα μισά του δρόμου.

Σ.Μ.

Την ιδρυτική της συνέλευση θα πραγματοποιήσει στις 3 Ιούλη, στις 7μμ στο Άλσος του Θησείου, η Πρωτοβουλία Αγώνα για την αποδέσμευση από την ΕΕ “ΔιΕΕξοδος”, αντλώντας έμπνευση από την ιστορική απόφαση του βρετανικού λαού για έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

“Έξι χρόνια τώρα η εργατική τάξη και ο λαός, η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων, των μικροεπαγγελματιών, των αγροτών, της νεολαίας, ζούμε την κόλαση των Μνημονίων: της φτώχειας, της εφιαλτικής ανεργίας, της νέας ξενιτιάς, της κατάρρευσης της δημόσιας υγείας και παιδείας. Ζούμε τον εξευτελισμό κάθε έννοιας δημοκρατίας, το «δεν ξέρουμε τι ψηφίζουμε», την διαρκή βία και καταστολή. Ζούμε την επιβολή των αποφάσεων της Τρόικας, της ΕΕ και του ΔΝΤ, το σύγχρονο «αποφασίζομεν και διατάσσομεν».

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που υποσχέθηκε ότι «θα καταργήσει τα μνημόνια», σήμερα προωθεί αδιάτακτα το πιο βάρβαρο μνημόνιο, παρά και ενάντια στην θέληση της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού που πέρσι τέτοια εποχή έδειξε ότι θέλει να καταργήσει αυτή την πολιτική, θέλει να αλλάξει σελίδα!

Αν κάτι μας έμαθαν αυτά τα έξι χρόνια των μεγάλων αγώνων και των ωμών εκβιασμών, εί-

Πρωτοβουλία κατά της ΕΕ

ναι ότι τα Μνημόνια είναι συνώνυμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ότι η μόνη πολιτική εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η βάρβαρη αντιδραστική πολιτική για το ξεπέρασμα της καπιταλιστικής κρίσης εις βάρος των λαών, που στη χώρα μας ονομάζεται Μνημόνιο. Ότι κατάργηση των Μνημονίων, εργατικά και λαϊκά δικαιώματα μέσα στην ευρωζώνη και την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αδύνατον να υπάρξουν” αναφέρει μεταξύ άλλων το πρώτο κείμενο που δημοσίευσε η Πρωτοβουλία και που ήδη υπογράφεται από δεκάδες αγωνιστές κι αγωνίστριες του εργατικού κινήματος και της αριστεράς.

“Δεν μπορεί να υπάρξει απαλλαγή του εργαζόμενου λαού από τα Μνημόνια και τη φτωχοποίηση, παρά μόνο μέσα από τη ρήξη και την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε αντίθεση με την κυρίαρχη προπαγάνδα, η έξοδος από την ευρωζώνη και την ΕΕ είναι προς το συμφέρον της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού”, συνεχίζει.

“Μέσα από ένα κίνημα που θα θέτει το θέμα της ρήξης και αποδέσμευσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση από τη σκοπιά της εργατικής τά-

ξης και της εξυπηρέτησης των λαϊκών αναγκών, ενάντια στην οικονομική ολιγαρχία και την πολιτική της.

Σκοπιά

Από τη σκοπιά του διεθνισμού, της ανεξαρτησίας της χώρας από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, της λαϊκής κυριαρχίας, κι όχι από τη σκοπιά της “εθνικής” ανάπτυξης. Από την σκοπιά της ρήξης συνολικά με την ΕΕ και όχι μέσα από συναινετικές συμφωνίες «διαπραγμάτευσης» της θέσης της χώρας στην ευρωζώνη. Σε πλήρη αντίθεση με τον αναδυόμενο σε χώρες της ΕΕ συντηρητικό και αντιδραστικό «ευρωσκεπτικισμό».

Όσοι και όσες υπογράφουμε αυτό το κείμενο, αρχίζουμε τη συγκρότηση μιας Πρωτοβουλίας που θα συμβάλλει ώστε μέσα στο μαζικό εργατικό και λαϊκό κίνημα να δυναμώσει η αντίληψη ότι «υπάρχει εναλλακτική, έξω από το ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Μια Πρωτοβουλία που θα προσπαθήσει να συνδέσει το αίτημα της αποδέσμευσης από ευρώ και ΕΕ με την πάλη ενάντια στα παλιά

και νέα μνημόνια, ενάντια στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και όποια άλλη κυβέρνηση τα εφαρμόζει, με την πάλη για τη μονομερή διαγραφή του χρέους, για εθνικοποιήσεις των τραπεζών και των στρατηγικών τομέων της οικονομίας κάτω από εργατικό και λαϊκό έλεγχο, για την άμεση βελτίωση της ζωής των εργαζομένων και την ικανοποίηση των στόχων του εργατικού και λαϊκού κινήματος, με την πάλη ενάντια στην Ευρώπη-Φρούριο, με τον αγώνα ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό, με την υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των λαών, με την πάλη ενάντια στον φασισμό.

Μια Πρωτοβουλία που θα προσπαθήσει να συνδεθεί με τους αγώνες σε ολόκληρη την Ευρώπη, στο πλευρό των εργατών και της νεολαίας στη Γαλλία, του κινήματος που παλεύει για ένα αριστερό ΟΧΙ στο δημοψήφισμα στη Βρετανία, του τεράστιου κινήματος αλληλεγγύης στους πρόσφυγες.

Μια Πρωτοβουλία που θα δημιουργηθεί από συλλογικότητες, αγωνιστές, εργαζόμενους, επιστήμονες, ανθρώπους της τέχνης, του πολιτισμού, των δικαιωμάτων, τοπικές κινήσεις, εργατικές συλλογικότητες, κινήσεις αλληλεγγύης, με δημοκρατικές διαδικασίες, σε όλη την Ελλάδα”.

ΛΙΜΑΝΙΑ

Τον ένα μήνα έφτασε η απεργία των εργαζόμενων στα λιμάνια του ΟΛΠ και του ΟΛΘ μέχρι την αναστολή της το απόγευμα της Παρασκευής 24/6. Η ηγεσία της Ομοσπονδίας Υπαλλήλων Λιμανιών Ελλάδας (ΟΜΥΛΕ) αποφάσισε την αναστολή των απεργιακών κινητοποιήσεων μετά την επιστολή που έστειλε η κυβέρνηση με την υπογραφή του υπουργού Ναυτιλίας, Θοδωρή Δρίτσα, η οποία ανέφερε ότι θα διαφυλάξει τον Γενικό Κανονισμό Προσωπικού.

Η απεργία είχε όλα τα φόντα να συνεχίσει. Την Πέμπτη 23/6, παρά την τρομερή ζέστη, οι απεργοί οργάνωσαν μια από τις πιο μαζικές διαδηλώσεις της απεργίας τους. Αφού συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Καραϊσκάκη, πορεύτηκαν στους κεντρικούς δρόμους του λιμανιού και κατέληξαν στο υπουργείο Ναυτιλίας όπου έγινε συνάντηση με τον υπουργό.

Η συμμετοχή στη διαδήλωση ήταν αντίστοιχη με την τελευταία πορεία που είχε γίνει μαζί με την Ένωση Λιμενεργατών πριν αυτή αποχωρήσει από την απεργία. Η ΟΜΥΛΕ επειδή συνέχισε τις απεργιακές κινητοποιήσεις συσπείρωσε ακόμα περισσότερο τον κόσμο της που επιδιώκει τη σύγκρουση μέχρι τη νίκη.

Αυτό φάνηκε και την επόμενη μέρα, 24/6, σε συγκέντρωση-συζήτηση στα Κεντρικά Γραφεία του ΟΛΠ. Η πλειοψηφία των τοποθετήσεων ήταν υπέρ της συνέχισης της απεργίας τουλάχιστον μέχρι την ψήφιση της παραχώρησης του ΟΛΠ.

Όσον αφορά την υπόσχεση του Δρίτσα και της κυβέρνησης για την εξασφάλιση των θέσεων και των σχέσεων εργασίας η ΟΜΥΛΕ σε ανακοίνωσή της αναφέρει: «Η κυβέρνηση, με επιστολή της προς την ΟΜ.Υ.Λ.Ε και τους άλλους συνδικαλιστικούς φορείς των Λιμανιών, δεσμεύτηκε ότι με νομική βεβαιότητα στη Βουλή θα διαφυλάξει την ισχύ του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού και όποια αντικατάσταση θα προέλθει με την ισχύουσα νομοθεσία με συλλογική σύμβαση εργασίας ή διαιτητική απόφαση. Την κυβερνητική αυτή δέσμευση, την αποσπάσαμε και θα την διαφυλάξουμε σε κάθε περίπτωση με την δυναμική των αγώνων μας».

Επίθεση

Είναι σίγουρο ότι η κυβέρνηση στριμώχτηκε με την διάρκεια και την αποφασιστικότητα της απεργίας. Η επιστολή του Δρίτσα είναι βήμα πίσω, είναι υποχώρηση από τη μεριά της κυβέρνησης. Όμως, όταν ο αντίπαλος βρίσκεται στα σκονιά, δεν χαλαρώνεις την επίθεση. Ίσα-ίσα την εντείνεις, για να τον νικήσεις. Η απόφαση της ηγεσίας της ΟΜΥΛΕ δεν είναι προς αυτή την κατεύθυνση.

Όπως παρεδέχτηκε ακόμα και ο Γιώργος Γεωργακόπουλος, πρόεδρος της Ομοσπονδίας στη συζήτηση που έγινε στις 24/6 η υπόσχεση είναι «ένα βήμα μπροστά για μας που πρέπει να το αξιοποιήσουμε», αλλά ο «βαθμός φερεγγυότητας της κυβέρνησης» δεν είναι υψηλός.

Μέσα στη συγκέντρωση υπήρξαν φωνές που ήταν πιο αποφασιστικές από την ηγεσία της Ομοσπονδίας. Ο Γιώργος, εργαζόμενος στο λιμάνι ανέφερε στην τοποθέτησή του «Φάγαμε το γάιδαρο, την ουρά και μας έμεινε η τούφα. Η πρότασή μου είναι να πάμε μέχρι την ψήφιση με 48ωρες επαναλαμβανόμενες. Το μόνο που εξασφαλίσουμε είναι ότι θα υπάρχει διευκρίνιση στη Βουλή από τον υπουργό. Ένα ερώτημα: θα λέει τα ίδια ο Κανονισμός Εργασίας όταν τον αντικαταστήσουν; Άλλο ερώτημα: που θα γίνουν οι μετατάξεις; Θα μπορεί ένας εργαζόμενος να πάει στην Κρήτη, στην Ιθάκη ή την Αλεξανδρούπολη, αν ανοίξει θέση εκεί; Θα κάνει δεύτερο σπίτι και οικογένεια;».

Τρεις ακόμα τοποθετήσεις επισήμαναν ότι θα πρέπει να ενισχυθεί η περιφρούρηση και η συμμετοχή στις δράσεις του σωματείου, ενώ όλοι ανέφεραν ότι αυτός ο αγώνας είναι παρακαταθήκη για τη συνέχεια ακόμα και αν περάσει η σύμβαση παραχώρησης από τη Βουλή.

Όσον αφορά αυτό το θέμα, η ημερομηνία της ψήφισης δεν έχει ανακοινωθεί ακόμα. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση σκοπεύει να το καθυστερήσει όσο μπορεί για να μπούμε στο «βαθύ» καλοκαίρι και να πιέσει όσο μπορεί τα συνδικάτα να μην ξαναβγούν στην απεργία. Όμως, λογαριάζει χωρίς τον ξενοδόχο: τη βάση των λιμενεργατών. Μπορεί η απεργία να ανεστάλη, αλλά όταν ο νόμος έρθει στη Βουλή, η πίεση της βάσης και η στήριξη από άλλα συνδικάτα και την αριστερά μπορεί να ξαναβάλει τα σωματεία σε απεργιακή ρότα ενάντια στο ξεπούλημα των λιμανιών και την επίθεση στις θέσεις εργασίας.

Απεργιακή διαδήλωση το Δεκέμβρη του 2015

Απεργία στις Συγκοινωνίες 6/7

Σε 24ωρη απεργία την Τετάρτη 6 Ιούλη προχωρά η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σιδηροδρομικών (ΠΟΣ) και συγκέντρωση στο ΤΑΙΠΕΔ στις 8πμ. Για εκείνη την ημέρα έχει μεταφερθεί η κατάθεση των δεσμευτικών προσφορών για τις υπό ιδιωτικοποίηση θυγατρικές εταιρίες του ΟΣΕ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ και ΕΕΣΣΤΥ. Στην απεργία προσανατολίζονται να συμμετέχουν και οι εργαζόμενοι από το ΜΕΤΡΟ, τον ΗΣΑΠ, το Τραμ, τα λεωφορεία και τα τρόλεϊ.

Πριν από την 24ωρη, τρίωρες στάσεις εργασίας θα γίνουν στον ΟΣΕ την Τρίτη 28, την Τετάρτη 29, την Πέμπτη 30 Ιούνη, αλλά και την Τρίτη 5 Ιούλη. Οι ώρες για τις στάσεις εργασίας είναι οι εξής: από τις 5πμ-8πμ, από τη 1μμ-4μμ και από τις 9μμ-12μεις.

Οι σιδηροδρομικοί, όπως αναφέρουν σε ανακοίνωσή τους, παλεύουν ενάντια στην υπαγωγή του ΟΣΕ και κατ' επέκταση της ΕΡΓΟΣΕ στο «υπερ-ταμείο» ιδιωτικοποιήσεων, ενάντια στην κατάργηση του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας της ΕΕΣΣΤΥ Α.Ε., για την υπογραφή Συλ-

λογικής Σύμβασης Εργασίας η οποία έχει λήξει εδώ και ένα χρόνο, την πρόσληψη προσωπικού και την συντήρηση του τροχαίου υλικού, το οποίο βρίσκεται σε τραγική κατάσταση που αγγίζει σε κάποιες περιπτώσεις τα όρια της ασφαλούς λειτουργίας του, την μη προώθηση Κανονισμού Κίνησης, ο οποίος υποβαθμίζει την ασφάλεια της κυκλοφορίας του ελληνικού σιδηροδρόμου.

Συντονισμός

Όσον αφορά τα ΜΜΜ, ο Σπύρος Ρεβύθης, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζόμενων Λειτουργίας Μετρό (ΣΕΛΜΑ) μας είπε: «Στο τελευταίο Συντονιστικό που κάναμε συζητήσαμε τη συμμετοχή μας στην 24ωρη απεργία. Θα γίνει κι άλλη συνεδρίαση, από τη δική μας τη μεριά θα προτείνουμε 48ωρη απεργία για τις 5 και 6/6. Έχουμε επίσης ξεκινήσει τη μάχη της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Από ό, τι βλέπω η διοίκηση της ΣΤΑΣΥ δεν έχει πρόθεση να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση. Θέλουμε να επιστρέψει η δυνατότητα να κάνουμε διαπραγμάτευση για τους μισθούς μας. Μια ΣΣΕ στην οποία δεν υπάρ-

χει διαπραγμάτευση για τους μισθούς δεν είναι ΣΣΕ, είναι κάτι άλλο. Το παλεύουμε για μας, αλλά και για να ανοίξουμε το δρόμο για όλους τους εργαζόμενους».

Επίσης, η ΠΟΣ έβγαλε ψήφισμα συμπαράστασης για τους Γάλλους εργαζόμενους που έχουν ξεσηκωθεί: «Καταγγέλλουμε την κυβέρνηση της Γαλλίας που κλιμακώνει τον αυταρχισμό στον αγωνιζόμενο λαό φτάνοντας στο σημείο να απαγορεύσει τις εργατικές διαδηλώσεις... Χαιρετίζουμε τους μεγάλους αγώνες των Γάλλων εργαζομένων – σιδηροδρομικών και βρισκόμαστε στο πλευρό τους, ενάντια στην αντεργατική επίθεση και τον αυταρχισμό της γαλλικής κυβέρνησης».

Η **Κόκκινη Γραμμή**, το αντικαπιταλιστικό δίκτυο των εργαζόμενων σε συγκοινωνίες και μεταφορές, καλεί σε ανοιχτή σύσκεψη το **Σάββατο 2 Ιούλη στις 10πμ (Αθηνάς 67, κτήριο ΣΤΑΣΥ)** για την οργάνωση της απεργίας στις 6 Ιούλη, ενώ κυκλοφορεί προκήρυξη που διακινείται σε όλα τα ΜΜΜ και τον ΟΣΕ.

Νεκτάριος Δαργάκης

Καθαρίστριες Σχολείων - Απεργία 30 Ιούνη

Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία προχωρούν οι Σχολικές Καθαρίστριες την Πέμπτη 30 Ιούνη και συγκέντρωση στις 11 το πρωί στην πλατεία Κλαυθμόνος για πορεία μέχρι τη Βουλή.

Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων που καλύπτει την απεργία τους σε συνδυασμό με τα σωματεία-μέλη της στον κλάδο: «Ηδη η τρέχουσα σχολική χρονιά τελειώνει, όμως τόσο η καθαριότητα των σχολείων όσο και η εργασία των 9.500 καθαριστριών «με σύμβαση μίσθωσης έργου» για τη νέα σχολική χρονιά, είναι για μια ακόμα φορά στον αέρα».

Οι Καθαρίστριες διεκδικούν: «Μόνιμη, πλήρη και σταθε-

ρή εργασία με αορίστου χρόνου συμβάσεις και πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Αξιοπρεπείς αμοιβές και επαναφορά όλου του κλάδου στα ΒΑΕ.

Να εκδοθεί άμεσα από τα Υπουργεία Παιδείας, Εσωτερικών και Οικονομικών απόφαση για την καθαριότητα των σχολείων τη νέα σχολική χρονιά 2016-2017. Να μη μείνουν τα σχολεία χωρίς καθαρισμό. Καταβολή του 10% των αποδοχών, που αυθαίρετα και χωρίς καμιά λογική, μας έχουν υφαρπάξει. Έγκαιρη και άμεση καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών».

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ Απεργία 1/7

Δuo μέρες μετά την απεργιακή κινητοποίηση των εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία παίρνουν τη σκυτάλη οι συνάδελφοί τους στην ιδιωτική Υγεία, με την 24ωρη απεργία που έχουν προκηρύξει για την 1η Ιούλη. Απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στα γραφεία του Συνδέσμου Ελληνικών Κλινικών, στην κλινική Υγεία.

Η υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας χωρίς μειώσεις μισθών και περικοπές δικαιωμάτων αποτελεί τη βασική διεκδίκηση της απεργίας.

“Να οργανώσουμε την απεργία της 1ης Ιουλίου από τα πρωτοβάθμια σωματεία, κλαδικά και επιχειρησιακά ως την πρώτη απάντηση σε κυβέρνηση και εργοδοσία.

Την ημέρα της απεργίας προτείνουμε να οργανωθούν απεργιακές φρουρές και μια μεγάλη συγκέντρωση στην Αθήνα και στη συνέχεια να πραγματοποιηθεί ανοιχτή σύσκεψη των εργαζομένων και των σωματείων, κλαδικών και επιχειρησιακών, με θέμα τη συνέχιση των κινητοποιήσεων. Να δείξουμε τη δύναμή μας!” καλεί με ανακοίνωσή της για την απεργία η **Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγειονομικών**, το σχήμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην ιδιωτική Υγεία.

Αφορμή για το απεργιακό ξέσπασμα αποτελεί η διαιτητική απόφαση που εξέδωσε στις 6/6 ο ΟΜΕΔ (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) σχετικά με τη ΣΣΕ, και με την οποία αποδέχεται ουσιαστικά όλες τις αξιώσεις της εργοδοτικής πλευράς για μειώσεις των βασικών μισθών, κατάργηση επιδομάτων κι όχι μόνο. Στην ίδια απόφαση συντηρείται ο διαχωρισμός παλαιών και νέων εργαζομένων ορίζοντας διαφορετικό βασικό μισθό για τους νέους εργαζόμενους ανεξαρτήτως ειδικότητας και ανοίγει το δρόμο για την κατάργηση του 5ημέρου.

Μειώσεις μισθών

“Η απόφαση του ΟΜΕΔ για αναδρομικές μειώσεις μισθών είναι πρωτοφανής και αναδεικνύει το ρόλο του ως εκπροσώπου των συμφερόντων της εργοδοτικής πλευράς” αναφέρεται στην ανακοίνωση της ΑΣΚΥ. “Ο οργανισμός ζητά από εμάς τους εργαζόμενους να επιστρέψουμε χρήματα στους ‘καημένους’ τους εργοδότες μας που αυξάνουν τον κύκλο εργασιών τους συνεχώς μέσα στην κρίση και καταγράφουν κάθε χρόνο κέρδη! Φυσικά η στάση του ΟΜΕΔ είναι σε πλήρη εναρμόνιση με τις αντεργατικές πολιτικές της κυβέρνησης που ετοιμάζει σε συνεργασία με τους “εταίρους” νέα επίθεση στους εργαζόμενους”.

Στην ίδια ανακοίνωση η ΑΣΚΥ επιρρίπτει ευθύνες και στη σημερινή συνδικαλιστική ηγεσία του κλάδου (ΟΣΝΙΕ), καθώς “με τη σύμβαση που υπέγραψε το 2012 άνοιξε το δρόμο για το διαχωρισμό νέων και παλαιών εργαζομένων και το επίδομα εξομάλυνσης ήταν από τότε ξεκάθαρο ότι είναι εύκολος στόχος για νέες περικοπές. Αλλά οι ευθύνες της δε σταματούν εκεί. Έχει ευθύνη και γιατί διαπραγματεύτηκε τη ΣΣΕ πίσω από κλειστές πόρτες, χωρίς να οργανώσει κινητοποιήσεις που θα μπορούσαν να πιέσουν τόσο την εργοδοσία, όσο και τον ίδιο τον ΟΜΕΔ”.

Εξομλήσεις για την προετοιμασία της απεργίας έγιναν τις προηγούμενες μέρες σε μια σειρά κλινικές, ενώ την Τρίτη 28/6 λάμβαναν χώρα γενικές συνελεύσεις στο **Ερρίκος Ντυνάν**, το **Ιασώ** και την **Ευρωκλινική**.

Στάση στα νοσοκομεία

Σε νέα απεργιακή κινητοποίηση προχωρούν οι εργαζόμενοι των δημόσιων νοσοκομείων στις 29 Ιούνη με την πανελλαδική στάση εργασίας που έχει εξαγγείλει η ΠΟΕΔΗΝ.

Συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στις 11:30πμ στο **Υπουργείο Υγείας**, στην **Αθήνα**. Στη **Θεσσαλονίκη** στάση εργασίας έχει εξαγγείλει και η ΕΝΙΘ (Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών) καλώντας σε συγκέντρωση στις 11:30πμ στο **Ιπποκράτειο Νοσοκομείο** όπου είναι προγραμματισμένη επίσκεψη του υπουργού Υγείας, **Α.Ξανθού**. Στο **Ηράκλειο Κρήτης** θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση την ίδια ώρα στο **ΠΑΓΝΗ**.

Η απεργιακή κινητοποίηση στις 29 Ιούνη είναι το επόμενο βήμα μετά την μαζική απεργιακή κινητοποίηση που έγινε στις 8 Ιούνη. Τότε που χιλιάδες εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία μαζί με εκπαιδευτικούς, λιμενεργάτες και εργαζόμενους στις συγκοινωνίες βρέθηκαν στους δρόμους σε μια απεργιακή ημέρα που έδωσε την καλύτερη απάντηση σε όσους αμφισβητούν την αντίσταση των εργαζομένων στα μνημονιακά μέτρα της κυβέρνησης. Και δίκαια οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων συνεχίζουν αφού οι μνημονιακές περικοπές στην Υγεία καλά κρατούν. Η έλλειψη προσωπικού και η συνεπακόλουθη εντατικοποίηση της δουλειάς έχει φέρει τους εργαζόμενους στα όρια της εξάντλησης. Το καθεστώς των ελαστικών εργασιακών σχέσεων (επικουρικοί και ειδικευόμενοι σε παράταση, μπλοκάκια, 5μηνίτες, εργολαβικοί εργαζόμενοι) συνεχίζει να απλώνεται παντού. Το πάγωμα των προσλήψεων, κρατά κλειστές τις ΜΕΘ, ενώ έχει οδηγήσει τους νέους γιατρούς και νοσηλευτές στη μετα-

νάστευση ή στα αρπαχτικά του ιδιωτικού τομέα. Με 30.000 κενές οργανικές θέσεις και μία νοσηλεύτρια τη βάρδια σε κλινικές των 40 ασθενών, τα νοσοκομεία αδυνατούν να προσφέρουν ακόμα και την στοιχειώδη ασφαλή περίθαλψη.

Προσλήψεις

“Παλεύουμε για να σπάσουμε τις μνημονιακές πολιτικές στην πράξη. Να κερδίσουμε μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και χρηματοδότηση για να λειτουργήσουν τα νοσοκομεία μας” επισημαίνει το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** στην προκήρυξη που εξέδωσε για την οργάνωση της κινητοποίησης και με την οποία καλεί “στις 29 Ιούνη να γίνει πανυγειονομικός σεισμός. Να διεκδικήσουμε από ΟΕΝΓΕ, ΕΙΝΑΠ, ΕΝΙΘ και κάθε ιατρική ένωση του ΕΣΥ να αποφασίσει 24ωρη απεργία, από τα πρωτοβάθμια σωματεία να ξεχειλώσουν την 4ωρη σε 24ωρη απεργία,

αλλά και από την ΑΔΕΔΥ να κηρύξει εκείνη την μέρα πανελλαδική απεργία σε όλο το δημόσιο. Μαζί με όλο το εργατικό κίνημα να ανοίξουμε το δρόμο για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και χρηματοδότησης”.

Το **Σωματείο Εργαζομένων στο Αττικό**, κινούμενο σε αυτή την κατεύθυνση θα πραγματοποιήσει συγκέντρωση 7πμ – 9πμ στο αίθριο του νοσοκομείου, στις 9πμ γενική συνέλευση και στις 11πμ αναχώρηση με πούλμαν για τη συγκέντρωση στο Υπουργείο Υγείας. Αντίστοιχα στο **ΓΝΑ Γεννηματάς** το σωματείο καλεί σε συγκέντρωση στις 10πμ στο νοσοκομείο και αναχώρηση κατόπιν για το υπουργείο, στο **ΨΝΑ** γινόταν συνέλευση το πρωί της Τρίτης 28/6, όπου θα αποφασίζονταν πρόγραμμα κινητοποιήσεων, ενώ ανάλογες κινήσεις αναμένονταν και σε άλλα νοσοκομεία.

“Η επιτυχία της 29 Ιούνη μπορεί να αναγκάσει τη συνδικαλιστική ηγεσία σε κλιμάκωση και να πιέσει την κυβέρνηση για άμεσες λύσεις. Κάθε εργαζόμενος/η και κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο χρειάζεται να πάρει στα χέρια του την ενημέρωση και την οργάνωση της μάχης. Να οργανώσουμε σε κάθε νοσοκομείο απεργιακές επιτροπές που θα πάρουν πάνω τους με περιοδείες, συζητήσεις, συνελεύσεις, την περιφρούρηση και την επιτυχία της απεργίας. Εκείνη την μέρα να μπούμε μαζικά στα πούλμαν και να πλημμυρίσουμε τους δρόμους με τα πανό των σωματείων μας. Να δείξουμε την δύναμή μας και να δώσουμε συνέχεια με απεργιακή κλιμάκωση για να αναγκάσουμε την κυβέρνηση σε άτακτη υποχώρηση” τονίζει το Συντονιστικό των Νοσοκομείων.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΟΕ Απεργία μόλις ανοίξουν τα σχολεία

Το Συνέδριο της ΔΟΕ που έγινε στις 22-24 Ιούνη αποφάσισε να προχωρήσει σε 24ωρη απεργία την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου και στη συνέχεια να γίνουν Γενικές Συνελεύσεις με εισήγηση για κλιμάκωση του αγώνα με τριήμερες ή πενταήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες.

Αν και είναι η πρώτη απόφαση για κάποιο συγκροτημένο απεργιακό βήμα που βγαίνει από το Συνέδριο της ΔΟΕ τα τελευταία 10 χρόνια, είναι πολύ λίγη και αναντίστοιχη τόσο ως προς το μέγεθος της επίθεσης που βρίσκεται σε εξέλιξη κατά του κόσμου της εκπαίδευσης, όσο και των αναγκών και της διάθεσης της βάσης του κλάδου.

Οι Γενικές Συνελεύσεις που έγιναν πριν το

Συνέδριο ήταν μαζικότερες και μαχητικές. Δεν υπήρχε κανένας λόγος να αναβληθεί για το Σεπτέμβριο η όποια απόφαση για κλιμάκωση του αγώνα.

Επίσης, κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου μεγάλη ομάδα συναδέλφων αναπληρωτών που εξέφρασε και οργάνωσε κατά τη διάρκεια της προηγούμενης χρονιάς τους αγώνες των αναπληρωτών, έκανε παράσταση διαμαρτυρίας και τοποθετήθηκε στη διαδικασία, διεκδικών-

τας τα σχολεία να είναι «κλειστά» το Σεπτέμβριο με απεργιακούς αγώνες.

Αυτά τα μηνύματα δεν διαβάστηκαν από την μεγάλη πλειοψηφία της εκπαιδευτικής αριστεράς και δυστυχώς ούτε από το πιο ριζοσπαστικό τμήμα της, τις **Παρεμβάσεις**. Η λογική της μετάθεσης στο Σεπτέμβριο των αγώνων και της κλιμάκωσης τους σε επόμενο γύρο Γενικών Συνελεύσεων έχει αποδειχτεί ότι είναι άλλοι στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να πε-

τάξει την μπάλα στην εξέδρα, μεταθέτοντας τις ευθύνες της στη βάση.

Υπήρχαν αποφάσεις στις Γενικές Συνελεύσεις, όπως σε αυτή του **Συλλόγου Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων**, που υποστήριζαν 48ωρες, τριήμερες ή πενήνήμερες απεργίες, αποφασισμένες από το ίδιο το Συνέδριο. Την πρόταση αυτή υποστηρίξαμε και μέσα στο Συνέδριο.

Παρόλα αυτά μπροστά μας έχουμε τη μάχη της υλοποίησης της απόφασης που πάρθηκε τελικά. Θα χρειαστούν απεργιακές επιτροπές και οργάνωση για να είναι μαζικές οι Γενικές Συνελεύσεις, έτσι ώστε να παρθεί η απόφαση για κλιμάκωση και να μην αφήσουμε άλλη ευκαιρία να πάει χαμένη.

Σεραφείμ Ρίζος

Αντιφασιστική συγκέντρωση στο Εφετείο

Δυναμική συγκέντρωση συνόδεψε την πρώτη μέρα της διεξαγωγής της δίκης της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο Αθηνών τη Δευτέρα 27 Ιούνη. Δεκάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες φώναξαν συνθήματα, μοίρασαν υλικό και ενημέρωσαν τον κόσμο που περνούσε έξω από τα δικαστήρια για τη δίκη των φασιστών.

Μπροστά από τα δικαστήρια, στη μεριά της Λ. Αλεξάνδρας, άνοιξαν τα πανώ της **ΚΕΕΡΦΑ**, της **ΟΡΜΑ**, της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, της **ΑΔΕΔΥ**, της **ΠΕΝΕΝ** και της ομάδας **LGBTQ+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Ο πρωτοφανής αστυνομικός αποκλεισμός του Εφετείου δεν εμπόδισε τους διαδηλωτές, με τις ντουντούκες, τις σημαίες, τα πανώ, τα υλικά και τα συνθήματα, να κάνουν τη δίκη γεγονός σε ολόκληρο το κέντρο της Αθήνας.

Η συμμετοχή συνδικαλιστών, ναυτεργατών, εργαζόμενων σε νοσοκομεία και άλλους χώρους στη συγκέντρωση έδειξε το εύρος του αντιφασιστικού κινήματος. “Η **ΑΔΕΔΥ** από την πρώτη στιγμή μαζί με τις αντιφασιστικές αντιναζιστικές οργανώσεις κάλεσε τον κόσμο να κινητοποιηθεί

Από την αντιφασιστική συγκέντρωση στις 27/6 στο Εφετείο Αθηνών

για την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, για να πληρώσουν οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα, για να πληρώσουν αυτοί που επιτίθενται ενάντια σε εργαζόμενους, συνδικαλιστές, μετανάστες, πρόσφυγες, ομοφυλόφιλους, σε Ρομά, να πληρώσουν για τα εγκλήματά τους”, μας είπε ο **Γρηγόρης Καλομοίρης**, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της **ΑΔΕΔΥ**, “Εμείς απαιτήσαμε μαζί με όλους

τους άλλους φορείς η δίκη να γίνει από την πρώτη στιγμή εδώ στο Εφετείο. Θεωρούμε θετική εξέλιξη ότι τελικά μεταφέρθηκε μετά τη δραματική έκκληση της μητέρας του Παύλου Φύσσα.

Απαιτούμε όλοι οι παράγοντες της δίκης να αφοσιωθούν αποκλειστικά σε αυτή, η αίθουσα να διατεθεί αποκλειστικά για τη συνέχιση και τη γρήγορη ολοκλήρωσή της. Είμαστε

μαζί με όλους τους φορείς, με όλους τους εργαζόμενους στο αντιφασιστικό κίνημα, για να κοπεί το χέρι των νεοναζιστών, για να σταματήσει η εγκληματική τους δράση, για να αποτρέψουμε τα νέα εγκλήματα αλλά και για να διαμαρτυρηθούμε και να σταματήσει η κάλυψη και ανοχή της αστυνομίας και όλων των μηχανισμών του κράτους στη δράση της Χρυσής Αυγής. Ο αντιφασιστι-

κός αγώνας διευρύνεται, τα συνδικάτα πρέπει να μπουν μπροστά, να πάρουν πιο δυναμικές πρωτοβουλίες μαζί με όλες τις οργανώσεις σε αυτή την κατεύθυνση”.

“Η **ΠΕΝΕΝ** είναι σε μόνιμη βάση στον αγώνα, δε θα μπορούσαμε να μην είμαστε σήμερα εδώ. Να δικαστούν οι φονιάδες”, μας είπε ο **Απόστολος Μπαλάσης**, ταμίας της Ένωσης. Ενώ ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας μας δήλωσε: “Βρισκόμαστε εργαζόμενοι από το δημόσιο και τα νοσοκομεία στη συγκέντρωση για την καταδίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Το εργατικό κίνημα έχει παίξει ρόλο στο να μεταφερθεί η δίκη από τον Κορυδαλλό στο Εφετείο, είναι μια πρώτη νίκη που θα χρειαστεί κλιμάκωση με στάσεις εργασίας, με απεργίες, με κινητοποιήσεις που θα συμβάλλουν στην καταδίκη, να μπουν ισόβια για πάντα στη φυλακή οι νεοναζί δολοφόνοι. Εμείς σαν εργαζόμενοι στον Άγιο Σάββα, επειδή είμαστε και δίπλα στο χώρο της δίκης, θα βρισκόμαστε εδώ για όσο χρειαστεί”.

Α.Φ.

Κυβέρνηση, αστυνομία και δικαστικό σύστημα προσπαθούν με νύχια και με δόντια να μειώσουν το θρίαμβο της μεταφοράς της δίκης της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο Αθηνών. Η πρώτη συνεδρίαση στην αίθουσα Τελετών του Εφετείου τη Δευτέρα 27 Ιούνη έγινε σε αντίξοες συνθήκες κι αυτό ήταν αποτέλεσμα πολύ στοχευμένων επιλογών.

Ήταν απαίτηση του κινήματος να μπορεί να καλύπτεται δημοσιογραφικά η δίκη πιο εύκολα, όμως η αίθουσα δεν είχε πρόσβαση στο ίντερνετ και τα μικρόφωνα δε λειτουργούσαν. Οι δημοσιογράφοι “εξορίστηκαν” σε ένα από τα επάνω διαζώματα του χώρου και στις επίμονες εκκλήσεις τους να μεταφερθούν πιο κοντά στην έδρα, στις άδειες καρέκλες του κάτω διαζώματος, η υπεύθυνη για την αίθουσα αστυνομική δύναμη αλλά και η πρόεδρος του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων απάντησαν αρνητικά. Ένας από τους αστυνομικούς μάλιστα προσπάθησε να επιβάλει με τη βία αυτή την απόφαση, σπρώχνοντας τις δημοσιογράφους που διαμαρτύρονταν.

Ήταν απαίτηση η ασφάλεια των θυμάτων, των συγγενών τους και των μαρτύρων κατηγορίας, όμως αναγκάστηκαν, παρά το γεγονός ότι η αίθουσα προσφερόταν για διαφορετική ρύθμιση, να μπαίνουν μαζί με τους κατηγορούμενους και τους συνηγόρους τους από την ίδια είσοδο. Αποτέλεσμα ήταν να αποθρασυνθούν οι φασίστες και οι δικηγόροι τους με επιθέσεις προς την οικογένεια Φύσσα και την Πολιτική Αγωγή από το πρωί μέσα και έξω από την αίθουσα.

Κυριότερο απ’ όλα, ήταν απαίτηση να μπορεί να παρακολουθεί τη δίκη και να δίνει το παρών το αντιφασιστικό κίνημα, όμως με χυδαίους εκβιασμούς του τύπου “θα κάθεστε ανάμεσα σε χρυσαυγίτες, μπείτε με δικό σας

Αστυνομικές μεθοδεύσεις

ρίσκο” και ψέματα ότι ο χώρος είναι πλήρης, η αστυνομία κράτησε τους αντιφασίστες τουλάχιστον μία ώρα έξω. Αντίθετα, οι υπεύθυνοι της εισόδου είχαν από το πρωί αφήσει να καταλάβουν την αίθουσα δεκάδες χρυσαυγίτες και χρυσαυγίτισες που δεν σταμάτησαν να προκαλούν με χειρονομίες, γέλια και ειρωνικά σχόλια ακόμα και την οικογένεια Φύσσα. “Μαζεύτε την, κάντε την να σωπάσει”, τόλμησαν να πουν προς τη Μάγδα Φύσσα με την αστυνομία να τους κοιτάζει απαθής.

Ασυλία

Νιώθοντας την ασυλία που του προσέφερε το γεγονός ότι η αστυνομία επέλεξε να αφήσει μέσα στην αίθουσα τους χρυσαυγίτες και να βάλει εμπόδια στους αντιφασίστες, ο δολοφόνος του Παύλου Φύσσα, **Ρουπακιάς**, για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια της δίκης και με την ανοχή των αστυνομικών που τον συνόδευαν, επιτέθηκε στη φωτορεπόρτερ **Τατιάνα Μπόλαρη** σηκώνοντας απειλητικά το χέρι του εναντίον της για να της αρπάξει την κάμερα και φωνάζοντάς της “Τι κάνεις μωρή καριόλα!”. Απειλеше και τη Μάγδα Φύσσα.

Ωστόσο με την επιμονή τους, δεκάδες αντιφασίστες που δε δέχονταν να αποχωρήσουν από την είσοδο του δικαστηρίου κατάφεραν και μπήκαν στην αίθουσα, για να μην αφήσουν τους μάρτυρες και την οικογένεια Φύσσα μόνους τους με τους δολοφόνους νεοναζί. Όπως είπε ο δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής **Θανάσης Καμπαγιάννης** “τα μέτρα της αστυνομίας τορπίλισαν τη διαδικασία. Αυτό έγινε είτε από

Επόμενες συνεδριάσεις στο Εφετείο: 30 Ιούνη και 4, 8, 11, 14, 15, 18, 21 και 25 Ιούλη

ηλιθιότητα είτε από σκοπιμότητα”.

Στην πραγματικότητα, ούτε η κυβέρνηση ούτε η δικαστική εξουσία ήθελαν τη μεταφορά της δίκης από τις φυλακές Κορυδαλλού στο Εφετείο. Αναγκάστηκαν να πάρουν αυτή την απόφαση κάτω από την πίεση του αντιφασιστικού κινήματος, έχοντας όμως αφήσει ανοιχτό

το ενδεχόμενο της επιστροφής στις φυλακές σε περίπτωση “δυσχερειών” στη διεξαγωγή της. Το ποιος προκαλεί τις “δυσχερείες” φάνηκε από την πρώτη μέρα.

Αυτή η τακτική δεν εξυπηρετεί κανέναν άλλο από τους χρυσαυγίτες και τους συνηγόρους τους που τους βόλεψε η απομόνωση των φυλακών Κορυδαλλού και επίσης δεν ήθελαν τη μεταφορά. Τόσο οι κατηγορούμενοι και το “κοινό” τους που προκαλούσαν όσο και η υπεράσπιση που, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, διέκοπτε συντονισμένα με φωνές κάθε ερώτηση της Πολιτικής Αγωγής, έχουν τον ίδιο στόχο, της δημιουργίας “δυσχερειών” στο νέο χώρο.

Ούτε οι προσπάθειες επιστροφής στον Κορυδαλλό, ούτε η τρομοκρατία των αντιφασιστών θα περάσουν. Με την οργανωμένη στήριξη των κινητοποιήσεων που έχουν προγραμματιστεί για όλες τις δικάσιμους του επόμενου διαστήματος, το αντιφασιστικό κίνημα θα εξασφαλίσει και τη συνέχιση της διαδικασίας στο Εφετείο και την καταδίκη των νεοναζί δολοφόνων.

Ήδη η **ΚΕΕΡΦΑ** κυκλοφορεί αφίσα και ανακοίνωση που αναφέρει “*Στηρίζουμε την αντιφασιστική κινητοποίηση διαρκείας, με παρουσία στην αίθουσα του δικαστηρίου και στις συγκεντρώσεις έξω από το Εφετείο Αθηνών, στην Λ. Αλεξάνδρας και Λουκάρεως στις 8.30πμ, στις δικάσιμες 30 Ιούνη και τον Ιούλη 4, 8, 11, 14, 15, 18, 21 και 25/7*”. Το πόσο αυτό το οργανωμένο κέλεσμα ενοχλεί τους χρυσαυγίτες φάνηκε από το ότι ο συνηγόρος και αδελφός του Ν. Μιχαλολιάκου, **Τ. Μιχαλόλιας**, διάβασε διαμαρτυρόμενος την ανακοίνωση της **ΚΕΕΡΦΑ** μέσα στο δικαστήριο! Μόνο χαρά προκαλεί αυτή η κίνηση στο αντιφασιστικό κίνημα. Θα είμαστε εκεί μέχρι να μπουν όλοι βαθιά στη φυλακή.

Λ.Β.

Καταθέτουν οι φίλοι του Παύλου Φύσσα

Παρουσία των δεκαεπτά από τους δεκαοκτώ χρυσαυγίτες κατηγορούμενους για τη δολοφονία Φύσσα κατέθεσαν ο Νικόλαος Μαντάς και ο Μιχαήλ Ξυπόλητος, μέλη της παρέας που δέχτηκε την επίθεση του τάγματος εφόδου της Χρυσής Αυγής το βράδυ που δολοφονήθηκε ο Παύλος Φύσσας. Κοινά σημεία των δύο καταθέσεων ήταν η ανάδειξη του οργανωμένου χαρακτήρα της επίθεσης, εξαφανίζοντας κάθε υπόνοια συμπλοκής καθώς και της ομοιότητας της επίθεσης αυτής με τις υπόλοιπες γνωστές επιθέσεις των χρυσαυγιτών και κυρίως με την επίθεση που δέχθηκαν και οι δύο αυτοί μάρτυρες έξω από τα δικαστήρια στην έναρξη της δίκης τον Απρίλη του 2015.

Η 67η ημέρα της δίκης την Παρασκευή 24 Ιούνη που διεξήχθη στην αίθουσα του Κορυδαλλού, ήταν και η πρώτη δικάσιμος κατά την οποία οι κατηγορούμενοι του τάγματος εφόδου της Νίκαιας εμφανίστηκαν αναγκαστικά, με απόφαση του δικαστηρίου, για να αναγνωριστούν από τους μάρτυρες. Ο μόνος απών ήταν ο κατηγορούμενος Δήμου, του οποίου ο συνήγορος προσκόμισε χαρτί από καρδιολόγο.

Τη δικαιολόγηση της απουσίας του Δήμου ακολούθησαν έξι αιτήματα για άδεια από τις συνεδριάσεις “λόγω εργασίας”, εκ των οποίων μόνο ένα συνοδεύτηκε με δικαιολογητικά (αγανακτισμένη η Μάγδα Φύσσα σε αυτό το σημείο είπε “απ’ ό,τι φαίνεται μόνο εμάς έχει χτυπήσει η ανεργία”). Η προσπάθεια αυτή δείχνει πόσο μεγάλο πρόβλημα είναι για τη Χρυσή Αυγή η παρουσία των κατηγορούμενων στο δικαστήριο: από τη μία δεν μπορεί να συνεχίσει να παριστάνει ότι η δίκη είναι μια ξεχασμένη υπόθεση, από την άλλη με τη διευκόλυνση των αναγνωρίσεων θα καταρρέουν οι υπερασπιστικές γραμμές των χρυσαυγιτών και θα γίνεται ξεκάθαρο ποιοι οργάνωσαν και υλοποίησαν τις επιθέσεις.

Ο αυτόπτης μάρτυρας **Ν. Μαντάς**, διανομέας στο επάγγελμα, είπε ότι τη βραδιά εκείνη βρισκόταν σε ένα καφέ στο Κερατσίνι μαζί με άλλα έξι άτομα, όπου έβλεπαν τον αγώνα και απ’ όπου έφυγαν στο ημίχρονο για να συναντήσουν τρία ακόμη άτομα της παρέας (μεταξύ των οποίων ο Παύλος Φύσσας) στο καφέ Κοράλλι. Μίλησε για το γεγονός ότι αναγνώρισε τον κατηγορούμενο Μιχάλαρο έξω από το Κοράλλι από βίντεο που κυκλοφορούσε ήδη τότε στο ίντερνετ για την προσπάθεια της Χρυσής Αυγής να στήσει εργοδοτικό σωματείο στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος και στο οποίο ο Λαγός απειλούσε ότι θα διώξει τους “λακέδες του ΠΑΜΕ από τη Ζώνη”. Βεβαιώθηκε δε ότι ήταν ο Μιχάλαρος από το τατουάζ με μαϊνάνδρο που έχει στο δεξί του μπράτσο.

Επιβεβαίωσε τις καταθέσεις του **Μελαχροινόπουλου** και του **Σειρή**, που ήταν επίσης στην παρέα που δέχτηκε την επίθεση, ότι μια ομάδα τριών χρυσαυγιτών από το διπλανό τραπέζι τους κοίταζε έντονα όσο κάθονταν στο καφέ και έστελνε μηνύματα στα κινητά. Ότι οι χρυσαυγίτες βγήκαν λίγο πριν τη λήξη του αγώνα ένας ένας. Ότι όταν η παρέα του Παύλου Φύσσα βγήκε έξω είδε καμιά δεκαριά χρυσαυγίτες μαζεμένους στο σημείο που είχαν παρκάρι τα αυτοκίνητά τους και ότι κρατούσαν ξύλα και μαδέρια. Ότι ένας “διαμεσολαβητής” (που οι ίδιοι πίστευαν ότι ήταν αστυνομικός) τους είπε να πάνε από κάποια στενά για να μη γίνει τίποτα, αλλά οι ίδιοι προτίμη-

σαν να βγουν στη λεωφόρο Τσαλδάρη που ήταν ανοιχτή και φωτεινή, πιστεύοντας ότι έτσι θα αποφύγουν τις φασαρίες.

Συνεχίζοντας, ο μάρτυρας έδωσε όλο και περισσότερα στοιχεία για την οργανωμένη επίθεση: ένα κονβόι αυτοκινήτων και μηχανών κατέβηκε τη λεωφόρο Τσαλδάρη και έστριψε στην Κεφαλληνίας, εκεί που μαζεύτηκαν οι πρώτοι δέκα χρυσαυγίτες. Οι ΔΙΑΣ σταμάτησαν και συνομιλούσαν με τους χρυσαυγίτες, ο ίδιος δεν ένωσε καμιά ασφάλεια από την παρουσία τους. Οι χρυσαυγίτες άρχισαν να κυνηγάνε την παρέα του Παύλου Φύσσα, με φωνές και βρισιές. Ο Μαντάς έτρεξε μαζί με άλλους τρεις φίλους του στα στενά και κρύφτηκε σε μια πυλωτή. Εκεί κάλεσαν την αστυνομία η οποία το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να τους συλλάβει.

Χωρίς χειροπέδες

Στο ΑΤ Κερατσινίου, όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο μάρτυρας, τους “έδυσαν” για να τους κάνουν σωματικό έλεγχο και με τις χειροπέδες τους οδήγησαν στο ίδιο δωμάτιο με τον Ρουπακιά, που τότε ακόμα οι ίδιοι δεν ήξεραν ποιος είναι. Ο Ρουπακιάς όχι μόνο ήταν άνετος, χωρίς χειροπέδες και το έπαιζε περαστικός, αλλά ρώτησε τους φίλους του Φύσσα τι έγινε και αν η επίθεση, όπως του είπαν, από τους χρυσαυγίτες έγινε επειδή είναι πολιτικοποιημένοι. Ενώ στη συνέχεια αστεiewτηκε με το γεγονός ότι κι αυτός φοράει άρβυλα και αν θα μπορούσαν να τον περάσουν για ύποπτο!

Στη συνέχεια ο μάρτυρας κλήθηκε να αναγνωρίσει τους κατηγορούμενους. Με όρθιο μπροστά στην έδρα ολόκληρο το τάγμα της Νίκαιας, έγινε εμφανές σε όσους παρακολουθούν τη δίκη αυτό που σχεδόν όλοι οι μάρτυρες έχουν καταθέσει, ότι δηλαδή τα τάγματα εφόδου αποτελούνται από σωματώδεις τύπους για να προκαλούν φόβο. Παρά την τρο-

Ατρόμητη μπροστά στις προκλήσεις των φασιστών η Μάγδα Φύσσα

μοκρατία της υπεράσπισης που φώναξε εκείνη τη στιγμή “τώρα θα σε αναγνωρίσουμε κι εμείς όμως”, ο μάρτυρας αναγνώρισε τους **Μιχάλαρο, Άγγο** και **Ρουπακιά**.

Όταν ο μάρτυρας κλήθηκε από την Πολιτική Αγωγή να δώσει τα κύρια χαρακτηριστικά της επίθεσης και την ομοιότητά της με τις άλλες επιθέσεις που γνωρίζει (δηλαδή την επίθεση στο ΠΑΜΕ για την οποία είχε ενημερωθεί καθώς συνδικαλιζεται, όπως είπε, και την επίθεση που δέχτηκε ο ίδιος μαζί με φίλους και συγγενείς του την πρώτη μέρα της δίκης), τόνισε: μαζεύονται γρήγορα, χτυπάνε απότομα, φεύγουν γρήγορα. Μάλιστα, σε αυτό το σημείο, συνήγορος υπεράσπισης με πολλή σιγουριά και άνεση πρόσθεσε επεξηγηματικά: “Blitzkrieg” (πόλεμος-αστραπή των ναζί)!

Σε σχέση με το ποιος θα μπορούσε να είναι στόχος των νεοναζί ο μάρτυρας είπε ότι εχθρός τους είναι οποιοσδήποτε δε συμφωνεί ιδεολογικά μαζί τους. Ο Παύλος Φύσσας, σύμφωνα με το μάρτυρα, θα μπορούσε να είναι στοχοποιημένος, αφ ενός γιατί ήταν γνωστός για τα αντιφασιστικά πιστεύω του μέσω των στίχων που έγραφε, αφ ετέρου γιατί ήταν γνωστός στη γειτονιά με τις δράσεις που διοργάνωνε σε υποστήριξη των αστέγων κλπ. Έγινε έτσι πολύ σαφές το κίνητρο της δολοφονίας: η Χρυσή Αυγή ήθελε να περάσει ένα ξεκάθαρο μήνυμα τρόμου σε όλη την περιοχή, δολοφονώντας έναν γνωστό και αγαπητό αντιφασίστα.

Η υπεράσπιση για ακόμη μια φορά προσπάθησε να δημιουργήσει κλίμα τρομοκρατίας και απαξίωσης του μάρτυρα, με απειλές, ειρωνίες, φασαρία, παραπλανητικές ερωτήσεις κλπ. Ο μάρτυρας παραπονέθηκε δύο φορές για την ανοχή της έδρας σε αυτή την κατάσταση, τη δεύτερη μάλιστα λέγοντας “εσείς γράψτε το στα πρακτικά ότι δε δείχνω σεβασμό στο δικαστήριο όπως λέτε, αλλά εγώ απαιτώ να με προστατέψετε”.

Η κατάθεσή του συνεχίστηκε με τις ερωτήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης τη Δευτέρα 27 Ιούνη στο Εφετείο, 68η μέρα της δίκης. Μην μπορώντας να αντικρούσει ούτε ένα από τα λεγόμενα του μάρτυρα, η υπεράσπιση επέλεξε για ακόμη μια φορά να προβεί σε πόλεμο νεύρων, σε εφεύρεση αντιφάσεων και στη θεωρία των δύο άκρων, ειδικά με το να χρησιμοποιεί κομμάτια του Παύλου Φύσσα, αναρτήσεις στο facebook και άλλα για να ισχυριστεί ότι και οι αντιφασίστες είναι βίαιοι και επιθετικοί. Ο μάρτυρας πολύ απλά αρνήθηκε να απαντήσει σε τέτοιου είδους ερωτήσεις, όσο κι αν επέμενε η υπεράσπιση, κατηγορώντας τη μάλιστα ότι τον παρακολουθεί και τον στοχοποιεί.

Αφροδίτη Φράγκου

Στο ίδιο μήκος κύματος με το Ν. Μαντά κατέθεσε ο Μιχαήλ Ξυπόλητος τη Δευτέρα 27 Ιούνη στο Εφετείο και την Τρίτη 28 Ιούνη στον Κορυδαλλό, 68η και 69η μέρα της δίκης αντίστοιχα.

Παρόλο που η υπεράσπιση σε κατάσταση παροξυσμού διέκοπτε σχεδόν κάθε ερώτηση της πολιτικής αγωγής, ο μάρτυρας περιέγραψε με ψυχραιμία και καθαρότητα το πώς εκτυλίχθηκε η επίθεση, τονίζοντας ότι οι χρυσαυγίτες ήταν μια συγκροτημένη ομάδα, δρούσαν όλοι μαζί και γρήγορα, ήταν ντυμένοι ομοιόμορφα με μαύρα και γκρι παραλλαγή, ήταν προετοιμασμένοι και συνεννοημένοι για την επίθεση (αυτό προκύπτει από την περιγραφή του για το τι κρατούσαν στα χέρια τους – ξύλα, κράνη κλπ, αλλά και από το ότι η επίθεση έγινε σε συγκεκριμένο χρόνο και όχι αμέσως μόλις βρέθηκαν μπροστά στην παρέα).

Είπε μάλιστα ότι δεν άκουσε παράγγελμα, αλλά το παράγγελμα θα μπορούσε να είναι η ένωση των δύο ομάδων, της πρώτης που βρισκόταν έξω από το καφέ και της δεύτερης που ήρθε με το κονβόι μοτοσικλετών. Περιέγραψε πολύ χαρακτηριστικά τι σημαίνει η λέξη κονβόι, και γιατί οι μηχανές δεν ήταν τυχαία πίσω από το αυτοκίνητο του Ρουπακιά λέγοντας: “είχε ανάψει πράσινο, αλλά όταν το αυτοκί-

νητο σταμάτησε για να τους ρωτήσει ο οδηγός πού βρίσκεται η Κεφαλληνίας, ούτε μία μηχανή δεν προσπέρασε”. Ο μάρτυρας συμπλήρωσε την περιγραφή του Μαντά για τη συμπεριφορά της αστυνομίας, δηλώνοντας ότι συνελήφθησαν και πέρασαν “πρωτοφανή σωματικό έλεγχο”. Ενώ στη διαδικασία αναγνώρισης των κατηγορουμένων, αναγνώρισε τους **Μιχάλαρο, Άγγο, Τσαλίκη** και **Ρουπακιά**.

Ο Ξυπόλητος μίλησε επίσης για τις επιθέσεις στο ΠΑΜΕ, τα επεισόδια στον Μελιγαλά, την επίθεση σε αυτόν και άλλους μάρτυρες την πρώτη μέρα της δίκης και τις μοτοπορείες – επίδειξη ισχύος που οργάνωναν οι τοπικές οργανώσεις σαν “εξορμήσεις” του κόμματος, που όμως δεν έχουν χαρακτήρα προπαγανδιστικό, αλλά τρομοκρατικό.

Απαντώντας στην πολιτική αγωγή για τον Παύλο Φύσσα, είπε ότι επρόκειτο για έναν φιλικό άνθρωπο, ηγετική φυσιογνωμία και υπεπροστατευτικό φίλο. Ήταν γνωστός για τις δράσεις του και είχε την αγάπη του κόσμου. Τέλος, απαντώντας σε ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής για τον τρόπο λειτουργίας της εγκληματικής οργάνωσης, αναφέρθηκε ρητά σε ιεραρχία και είπε ότι το γεγονός ότι ο αρχηγός της Χρυσής Αυγής ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τη δολοφονία Φύσσα, σημαίνει ότι είχε δώσει ο ίδιος την εντολή για να γίνει.

Γιορτάσαμε με “δώρο” από τη Βρετανία...

Στον καταπράσινο και δροσερό κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων, που δέχτηκε τα πιο θετικά σχόλια από όλες και όλους τις συντροφισσες και τους συντρόφους, έγινε η γιορτή της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη το Σάββατο 25 Ιούνη. Εκατοντάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι συζήτησαν, διασκέδασαν αλλά και ενίσχυσαν την εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η έμπνευση που έδωσε σε όλους τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες το αποτέλεσμα του βρετανικού δημοψήφισματος ήταν εμφανής σε όλη τη διάρκεια της βραδιάς. Ένα χρόνο μετά το σαρωτικό 62% ΟΧΙ του περσινού Ιούλη στο οποίο ήταν και αφιερωμένη η γιορτή, η επικράτηση του Brexit και η κρίση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν το βασικό θέμα συζήτησης.

Ο κήπος του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων άρχισε να γεμίζει λίγο μετά τις οκτώ με τους φίλους και τους ανανγώστες της Εργατικής Αλληλεγγύης να επισκέπτονται τους πάγκους της εφημερίδας, της ΚΕΕΡΦΑ και του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου που είχαν στηθεί στο χώρο. Η γιορτή άνοιξε πανηγυρικά με το μήνυμα που μας έστειλε από τη Βρετανία ο **Τζόζεφ Τσουνάρα** από την **Καμπάνια για μια Αριστερή Έξοδο – Lexit** (διαβάστε το στη σελίδα 4).

Ακολούθησε εκδήλωση με θέμα “Ένα χρόνο μετά το δημοψήφισμα - το εργατικό κίνημα και η αντικαπιταλιστική αριστερά προχωράνε” και ομιλητές τον **Πάνο Γκαργκάνα**, διευθυντή της Εργατικής Αλληλεγγύης, τον **Μασούντ Καχάρ** από την επιτροπή προσφύγων του Ελληνικού, την **Άννα Κωνσταντακάκη**, δημοσιογράφο στην ΕΡΤ, τον **Κώστα Παπαδάκη** από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής και μέλος του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τον **Χρίστο Αργύρη**, γιατρό και μέλος του ΔΣ του Σωματίου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Γεννηματάς. Σε αυτές τις σελίδες θα βρείτε αποσπάσματα από τις ομιλίες τους.

Προσφυγόπουλα

Οι συζητήσεις συνεχίστηκαν κατά τη διάρκεια του φαγητού σε πιο χαλαρό κλίμα και μέχρι να ξεκινήσει η συναυλία. Η παρουσία των μεταναστών και των προσφύγων, πολλών από αυτών με τα παιδιά τους, έδειχνε την εκτίμηση που έχει κερδίσει η Εργατική Αλληλεγγύη για τους αγώνες της στο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα. Ενώ η εικόνα των προσφυγόπουλων να τρέχουν πάνω κάτω χαρούμενα αλλά και μετά να χορεύουν ανάμεσα στον κόσμο, ήταν από τις πιο όμορφες της γιορτής.

“Η συζήτηση ήταν πολύ ενδιαφέρουσα για τις πολιτικές εξελίξεις με το Brexit και την παραίτηση Κάμερον”, μας είπε ο **Θανάσης Καμπουρούδης**, “Ήταν πολύ δυναμικές οι ομιλίες, τις άκουσα με πολλή προσοχή. Βλέπουμε ότι ο κόσμος δεν παρατείνεται, συνεχίζει τις κινητοποιήσεις, ο Τσίπρας μπορεί το ΟΧΙ να το έκανε ΝΑΙ, αλλά ο κόσμος δεν σταματά να δίνει τις μάχες του. Και η συναυλία είναι πολύ καλή. Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι σε γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης και είναι μια ωραία εμπειρία”.

Τη συναυλία άνοιξαν οι **The Sexy Christians** σε ροκ ρυθμούς ξεσηκώνοντας με τη μουσική αλλά και τη σκηνηκή παρουσία τους τον κόσμο. Ακολούθησαν οι **The Mighty Mezz** σε ρέγγε ήχους που δεν άφησαν κανέναν στην καρέκλα του. Η βραδιά έκλεισε με ένα dj set από τον **Re-negade Instruments** που μας κράτησε συντροφιά μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

ΠΑΝΟΣ ΓΚΑΡΓΚΑΝΑΣ

Το αποτέλεσμα του βρετανικού δημοψηφίσματος ανοίγει νέες δυνατότητες και ευκαιρίες που χρειάζεται να τις αξιοποιήσουμε. Είναι ήττα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ένα χτύπημα για όλους αυτούς στην Ελλάδα που έπαιξαν ρόλο στις επιθέσεις της όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Πρέπει να τιμήσουμε τη βουλευτίνα του Εργατικού Κόμματος που δολοφονήθηκε από τους φασίστες στη Βρετανία. Δε χαρίζουμε τη Τζο Κοξ στους οπαδούς της ΕΕ, πολύ περισσότερο στους ηγέτες της. Προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν τη δολοφονία της για να εμποδίσουν τον κόσμο να εκφραστεί κατά της ΕΕ. Θα δώσουμε τη μάχη για να γυρίσουν οι φασίστες στις τρύπες τους παρόλες τις διευκολύνσεις που τους έχουν δώσει οι ηγέτες της ΕΕ.

Το αποτέλεσμα είναι μια επιβεβαίωση, όχι μόνο πόσος πολύς κόσμος αισθάνεται τη σύγκρουση με την ΕΕ δική του, αλλά και για το ρόλο της Αριστεράς σε αυτές τις συγκρούσεις. Αν η Αριστερά δε μπει μπροστά στην οργή του κόσμου, αφήνει τα περιθώρια για τη δημαγωγία της ακροδεξιάς. Το μήνυμα απευθύνεται κατά κύριο λόγο στους ηγέτες της Αριστεράς και είναι μια επιβεβαίωση της αντιπαράθεσης που έχουμε κρατήσει την τελευταία χρονιά απέναντι στην κυβέρνηση και την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ που πήρε το σαρωτικό ΟΧΙ και το έκανε ΝΑΙ.

Χρεοκοπημένη

Ήταν μια χρεοκοπημένη επιλογή. Πρώτα από όλα γιατί η δικαιολογία ήταν ότι δε μας παίρνει να συγκρουστούμε, ότι το ΟΧΙ είναι καλό χαρτί για διαπραγμάτευση αλλά τα όρια αυτής φτάνουν ως ένα ορισμένο σημείο διότι η ΕΕ είναι πανίσχυρη και οι δανειστές μπορούν να εκβιάζουν. Ναι, είναι εκβιαστές αλλά δεν είναι πανίσχυροι και αυτό τώρα φαίνεται ανάγλυφα. Οι πρώτοι που το δείχνουν είναι οι αγορές. Πανικός από την μία άκρη του κόσμου στην άλλη. Δεν είναι μια απλή αναταραχή, η κρίση της ΕΕ έχει τις ρίζες της στην κρίση του καπιταλισμού.

Η Εργατική Αλληλεγγύη είχε τη δική της συμβολή σε αυτή την πορεία. Είμαστε περήφανοι γιατί πέρυσι στο 62% ήμασταν στην πρώτη γραμμή μαζί με τους συντρόφους μας στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Και δε μέινουμε εκεί. Τη χρονιά που μεσολάβησε ο κόσμος έδειξε με πολλούς τρόπους την αντίθεσή του

Συζήτηση για τον 1 χρόνο από το δημοψήφισμα στον Κήπο του Συλλόγου Αρχαιολόγων, το Σάββατο 25/6

και η Εργατική Αλληλεγγύη προσπάθησε να βοηθήσει σε κάθε μάχη. Η συμβολή μας φτάνει μέχρι το βρετανικό δημοψήφισμα. Υπάρχουν πάρα πολλοί ψηφοφόροι που έριξαν το ΟΧΙ και κομμάτι της καταψήφισής τους ήταν για να συμπαρασταθούν στους αγώνες στην Ελλάδα.

Θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε τις μάχες ενάντια στα μνημόνια και το ρατσισμό, στο πλευρό των προσφύγων, ενάντια στην Ευρώπη Φρούριο, ενάντια στην πολιτική του Τσίπρα που έχει προσαρμoστεί πλήρως και κάθεται στο πλευρό του Κάμερον, της Μέρκελ και όλων των άλλων. Θα συνεχίσουμε να στέλνουμε το μήνυμα και στην υπόλοιπη αριστερά ότι πρέπει να είναι πιο τολμηρή, ότι οι δυνατότητες είναι ανοιχτές και μπορούμε να προχωρήσουμε. Θέλουμε να δούμε τη ΛΑΕ και το ΚΚΕ να προχωρήσουν στην κατεύθυνση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, να έρθουν πιο κοντά στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να μπορούμε ενωτικά να στηρίζουμε τους αγώνες και να ανοίξουμε την προοπτική ότι θα απαλλάξουμε επιτέλους από αυτή την κρίση ανατρέποντας το σύστημα που τη γεννά.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι ένα έντυπο ζωντανό με χρώματα και φωτογραφίες, με ένα τίτλο με ιστορία και προοπτική. Οι σελίδες της είναι παράθυρο ανοιχτό στον κόσμο του κινήματος, μία επίκαιρη, ανανεούμενη, συνεχής, αμφίδρομη επικοινωνία και πληροφόρηση για κινητοποιήσεις, απεργίες, συνελεύσεις και πολιτικές εξελίξεις.

Η γραφή της είναι απλή, χωρίς πρόθεση να ξεχωρίσει και να εντυπωσιάσει αλλά να ενώσει τις αντιτάσεις. Είναι μια εφημερίδα που δεν μασάει τα λόγια της, που ξέρει τους φασίστες να τους λέει φασίστες. Το ξέρουν πολύ καλύτερα αυτοί που επανειλημμένα την έστειλαν στο εδώλιο αλλά και εκεί πάλεψε και νίκησε. Οι συντάκτες της είναι αγωνιστές που μέσα από τη δουλειά τους δεν υπηρετούν καριέρες, όχι γιατί τους λείπει το ταλέντο και η γνώση, αλλά γιατί δεν τα έχουν τάξει για τον εαυτό τους. Οι διακινητές της είναι οι αγωνιστές της οι ίδιοι. Η έκκλησή της για συνδρομές και ενίσχυση είναι συχνά πιεστική και φορτική, αλλά είναι γεγονός ότι στις σελίδες της δεν είδα ποτέ κρατικές ή ιδιωτικές διαφημίσεις και ένθετα. Γιατί είναι επιλογή της να ζητάει χρήματα από το κίνημα, τους εργάτες και τα συνδικάτα και όχι από τους καπιταλιστές.

Είναι εκ των πραγμάτων μία εφημερίδα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ο ρόλος της στη συγκρότησή της, στην πολυτάραχη αλλά και ελλιποφόρα μέχρι σήμερα πορεία της, είναι αναγνικατάσματος. Το ίδιο ισχύει για την ΚΕΕΡΦΑ, για το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα, για το προσφυγικό, για τη μάχη ενάντια στους ναζιστές της ΧΑ, για το συντονισμό των εργατικών αγώ-

νων και για τον προσανατολισμό της αριστεράς. Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι το δικό μας, το πραγματικό ΟΧΙ που δε θα γίνει ΝΑΙ. Είναι ένα Brexit που έγινε Lexit. Γιατί το Brexit δεν είναι η ακροδεξιά, ο Φάρατζ και οι συντηρητικοί. Είναι η εργατική τάξη, η νεολαία, ο λαός της Αγγλίας που χειραφετήθηκε από το Εργατικό Κόμμα και είπε το δικό του ΟΧΙ. Ένα ΟΧΙ που φάνει να ενωθεί με τους αγώνες και το ΟΧΙ της Ελλάδας, με τους αγώνες της Γαλλίας, της Ισπανίας, του Βελγίου.

Αγώνες

Αυτό το ΟΧΙ έχει ανάγκη από μια αριστερά να το οδηγήσει. Που θα ενώνει τους αγώνες και τις αντιστάσεις σε όλες αυτές τις χώρες αλλά και μια αριστερά που θα προτάσσει τη διαγραφή του χρέους, την κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, την έξοδο από την ΕΕ και το ευρώ, τη σοσιαλιστική παραγωγική ανασυγκρότηση με κοινωνικό έλεγχο στην προσωπική και αντικαπιταλιστικού σοσιαλιστικού μετασχηματισμού του συνόλου της κοινωνίας. Μια τέτοια αριστερά προσπαθεί να οικοδομήσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ όλα αυτά τα χρόνια. Όχι με διακηρύξεις και κούφια λόγια, αλλά με τη συμμετοχή της στους αγώνες.

Θα είμαστε τη Δευτέρα το πρωί έξω από το Εφετείο, θα είμαστε στις 5 Ιούλη στο Σύνταγμα για να γιορτάσουμε το ΟΧΙ και να το κάνουμε πράξη και τους καλούμε όλους να είναι εκεί. Και θα προχωρήσουμε τον αγώνα μαζί με τους εργαζόμενους της Ευρώπης μέχρι το τέλος, που δεν μπορεί παρά να είναι η ανατροπή του συστήματος της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Σε ένα τέτοιο αγώνα, η συμβολή της εφημερίδας αυτής είναι αναγνικατάστατη, βαδίζουμε μαζί, προχωράμε και θα νικήσουμε.

ANNA ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΑΚΗ

Χαίρομαι που είμαστε εδώ για να συζητήσουμε για πράγματα που μας εξέπληξαν. Το BREXIT άλλαξε τα δεδομένα. Θυμάμαι τους πανηγυρισμούς που κάναμε όλοι μετά το περσινό δημοψήφισμα. Το ΟΧΙ στα μνημόνια ήταν πέρα για πέρα ξεκάθαρο. Η πρώτη ψυχρολουσία ήταν ότι αυτό αμφισβητήθηκε. Παρόλα αυτά, καταγράφηκε η τάση του κόσμου ότι δεν πάει άλλο, ότι ναι έδωσα μια ευκαιρία αλλά η κυβερνώσα παράταξη την πήρε πίσω. Αυτό δυνάμωσε τις διεκδικήσεις και την πάλη τους επόμενους μήνες παρά την εκλογική διαδικασία που έφερε το ΣΥΡΙΖΑ ξανά στην εξουσία.

Οι μάσκες όμως είχαν πέσει αρκετά νωρίς, πριν ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις. Ενδεικτικά πέρσι μιλούσε για το ΕΚΑΣ, σήμερα δεν υπάρχει καν και η κρυφή τρύπα των ασφαλιστικών ταμείων μεγάλωσε σε δώδεκα δισεκατομμύρια σε εννέα μήνες. Αυτό σημαίνει ότι τα μέτρα που πήρε δεν απέδωσαν. Όσο κι αν προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα μέτρα, δεν πείθουν με τίποτα.

Τα δημοψηφίσματα καταγράφουν τη λαϊκή απαίτηση. Δεν κρύβω ότι βλέποντας το Φάρατζ να πανηγυρίζει, πάγωσα. Φοβάμαι την καυτή ανάσα των φασιστών. Αλλά ήταν μια λαϊκή ετυμγορία που είχε ταξικά χαρακτηριστικά, ήταν το ΟΧΙ της αγανάκτησης. Προσπαθούν να περάσουν ότι ήρθε το χάος, αυτό το καπιλεύεται η Λεπέν, ο Κασιδιάρης, ο Φάρατζ. Άρα ανοίγει ένας νέος κύκλος για να ενημερωθεί ο κόσμος. Χρειάζεται να γίνει σαφές ότι είμαστε υπέρ των προσφύγων, ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει ζωές. Χρειάζεται να γίνει πόρτα πόρτα.

Καυτό φθινόπωρο

Έχουμε μπροστά μας τα προαπαιτούμενα, ένα καυτό φθινόπωρο, έχουν ανοίξει όλα τα ζητήματα για το εργατικό κίνημα. Υπάρχει στα σκαριά το θέμα με τις τηλεοπτικές άδειες. Και πάλι θα πληγούν οι εργαζόμενοι, καθώς έχει μειωθεί ο αριθμός των εργαζόμενων που απαιτείται για να πάρει κάποιος άδεια. Έτσι, αντί να πληρώνουν οι καναλάρχες όσα χρωστούσαν αφού έχουν αγοράσει το δημόσιο αγαθό της ενημέρωσης, θα πρέπει να προετοιμαστούμε και γι' αυτό.

Μην πυροβολείτε την ΕΡΤ, δεν είναι αυτό που παλέψαμε και νειπερήτκαμε, αλλά υπάρχει δυναμική να αλλάξουν τα πράγματα. Δεν είναι όλοι ίδιοι μετά την αυτοδιαχείριση, υπάρχουν εργαζόμενοι που απαιτούν πράγματα, κόσμος που δεν μπορεί να ανεχτεί τους Κασιδιάρδες στο γυαλί.

Δε δημοσιογράφος έχω την Εργατική Αλληλεγγύη ως πηγή πληροφόρησης γιατί έχει τα πάντα σχετικά με τα εργατικά θέματα. Επειδή ήταν πάντα μαζί μας, και είναι και τώρα, θα πρέπει να στηριχτεί γιατί είναι πηγή έμπνευσης.

ΜΑΣΟΥΝΤ ΚΑΧΑΡ

Θέλω να σας ευχαριστήσω που με καλέσατε σε αυτή τη γιορτή. Είμαι από το Αφγανιστάν και έχω έρθει στην Ελλάδα για την ειρήνη, όχι για τον πόλεμο.

Μερικές φορές προσπαθούν να παρουσιάσουν τους πρόσφυγες σαν κακούς ανθρώπους και πολεμοχαρείς. Υπάρχει πόλεμος στο Αφγανιστάν και φεύγουμε από εκεί ακριβώς για να έχουμε ζωή και ειρήνη. Μπορεί εσείς να μας καλοσωρίζετε αλλά αυτό δεν το κάνουν όλοι. Γι αυτό εμείς πρέπει να παλεύουμε με διαδηλώσεις και με την ΚΕΕΡΦΑ που είναι μαζί μας σε αυτή τη μάχη. Χρειάζεται να καλούμε το Θεό να προστατεύει τους πρόσφυγες. Πρέπει να παλεμάμε μαζί στις διαδηλώσεις και τους δρόμους για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για τους εργάτες και τα δικαιώματά μας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ

Αν πάμε ένα χρόνο πίσω, ήταν άδου βδομάδες καυτές. Με την Εργατική Αλληλεγγύη στο χέρι οργάνωμε στην κυριολοξία τους εργατικούς χώρους και λέγαμε τρία πράγματα πριν γίνει το δημοψήφισμα. Ένα, έχουμε τη δύναμη να τους κερδίσουμε, μπορούμε να σταματήσουμε τους εκβιασμούς τους. Δύο, δεν είμαστε μόνοι μας, η Ευρώπη έχει κινήματα και θα πάρει κουράγιο από το δικό μας ΟΧΙ. Το τρίτο και το πιο δύσκολο, ότι μετά το δημοψήφισμα μπορούν να συνεχιστούν οι εργατικοί αγώνες, μπορούμε με κυβέρνηση της αριστεράς που κάνει αυτές τις υποχωρήσεις να συνεχίσουμε την εργατική αντίσταση.

Συνεχίζουμε ακόμα πιο δυνατοί μετά το Brexit. Δε δεχόμαστε αυτό που λένε ότι όσοι ψήφισαν την έξοδο από την ΕΕ είναι ρατσιστές. Είναι ένα ταξικό ΟΧΙ, ένα ΟΧΙ θυμού και οργής απέναντι σε ένα νεοφιλελεύθερο σύστημα, είναι κόσμος που έχει επηρεαστεί σαφώςτατα από τη Γαλλία και την Ελλάδα.

Πρόγραμμα

Το πρόγραμμα υπάρχει ήδη. Στις 6 Ιούλη, 24ωρη απεργία των τρένων με το ΜΕΤΡΟ που προσπαθούμε να συντονιστούν όλες οι συγκεκριμένες. Στις 5 Ιούλη με τη μεγάλη διαδήλωση να θυμήσουμε ότι το ΟΧΙ στα μωαλά της εργατικής τάξης παρέμεινε ΟΧΙ, στου Τσίπρα έγινε ΝΑΙ. Και στις 29 Ιούνη, ξανά στάση εργασίας στα νοσοκομεία λέγοντας προσλήψιες τώρα.

Ακόμα πιο δυνατοί ανοίγουμε τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό. Είναι ψέματα που Φιλί ότι τα προσφυγόπουλα γράφονται αυτόματα στα σχολεία, οι καθηγητές έχουν μπει μπροστά για να γίνει αυτό με πρωτοβουλία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Το ίδιο στα νοσοκομεία, λένε ότι είναι ανοιχτά, αλλά είναι κατάκτηση δική μας, των γιατρών και των νοσηλευτών, αυτό.

Για να σπάσουμε τη σπιλίτα των ΜΜΕ και του πρωθυπουργού, χρειάζεται στόματα και χέρια, χρειάζε-ται δυνάμωμα της επαναστατικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς και συγκεκριμένα του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος που διακινεί την Εργατική Αλληλεγγύη.

Την ώρα που τα μέλη της κυβέρνησης εκφράζουν τις ανησυχίες τους για τον “ξενοφοβικό” χαρακτήρα της ψήφου υπέρ του Brexit, Μουζάλας και κυβέρνηση συνεχίζουν να εφαρμόζουν τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας προσπαθώντας να επιβάλουν μαζικές απελάσεις προσφύγων από την “Ευρώπη των δικαιωμάτων” στην “ασφαλή” Τουρκία.

Μόλις λίγες μέρες πριν από το Brexit, ο Μουζάλας πέρασε την πραξικοπηματική κατάργηση του προσφυγικού δικαίου, με την ψήφιση της τροπολογίας που αλλάζει τη σύνθεση των Επιτροπών Προσφύγων, με τις ψήφους της ΝΔ. Λίγες μέρες μετά δε δίστασε να δηλώσει από τη Βουλή ότι το 50% αυτών που βρίσκονται στα νησιά εισήλθαν παράνομα στη χώρα, αγνοώντας προφανώς ότι πρόκειται για πρόσφυγες.

Μουζάλας και Τσίπρας έχουν απύθμενο θράσος από τη μία να καταστρατηγούν το δικαίωμα στο άσυλο και από την άλλη να εμφανίζονται ως υπερασπιστές των προσφύγων και μάλιστα να παρουσιάζουν τη μείωση των προσφυγικών ροών ως επιτυχία της κυβέρνησης. Αυτή η “επιτυχία” όμως είναι συνενοχή σε χιλιάδες εγκλήματα. Τουλάχιστον 3.500 το 2014, 3.771 το 2015 και 2.816 το 2016 μέχρι τις 7 Ιουνίου είναι ο τραγικός απολογισμός των πνιγμένων στη Μεσόγειο.

Στις 11 Ιουνίου 2016 η οργάνωση **Alarm Phone** κατέγραψε μια επιχείρηση παράνομης επαναπροώθησης μεταξύ Χίου/Ελλάδας και Τσεσμέ/Τουρκίας. “Μια βάρκα με πρόσφυγες, ενήλικες και παιδιά, που διέφυγαν από τον πόλεμο και τις συγκρούσεις στη Συρία, το

Ατελείωτη κατρακύλα ΣΥΡΙΖΑ

Πρόσφυγες στο σκάφος της Ελληνικής Ακτοφυλακής. Στο βάθος ρουμανικό σκάφος της FRONTEX

Ιράκ, την Ερυθραία και άλλου, επαναπροωθήθηκε παράνομα πίσω στη Τουρκία. Οι πρόσφυγες που απέδρασαν από τη βία αναζητώντας ασφάλεια στην Ευρώπη, φτάνοντας στην Ευρώπη απειλήθηκαν με όπλα και αναγκάστηκαν δια της βίας να επιστρέψουν στην Τουρκία, μια χώρα που δεν τους προσφέρει ασφάλεια. Παρότι είχαν ήδη καταφέρει να φτάσουν σε ελληνικά ύδατα, η ελληνική ακτοφυλακή, αρχικά τους υποσχέθηκε ασφάλεια και στη συνέχεια τους γύρισε στην Τουρκία, παρουσία πλοίων της Frontex”.

Κραδασμοί

Όμως αυτή η πολιτική έχει εξοργίσει χιλιάδες εργαζόμενους και νεολαίους που στάθηκαν από την πρώτη στιγμή στο πλευρό των προσφύγων, δημιουργώντας κραδασμούς ακόμα

και μέσα στους κόλπους του ΣΥΡΙΖΑ.

Το περασμένο Σάββατο 26/6, την αντίθεσή τους στη Συμφωνία ΕΕ -Τουρκίας κατέθεσαν στην Κεντρική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ με γραπτό κείμενο οι 53, το οποίο τελικά δεν έγινε δεκτό από την ηγεσία. Το κείμενο αναφέρει μεταξύ άλλων: «Ο σεβασμός της συνθήκης της Γενεύης και της διεθνούς νομιμότητας αποτελεί καθήκον μας και μέσο αντίστασης απέναντι στις οποιεσδήποτε πιέσεις. Πολιτική αποτροπής, επαναπροωθήσεις, μη τήρηση των διαδικασιών για το άσυλο ή αλλαγή του πλαισίου του προς το δυσμενέστερο, αποτελεί προσχώρηση σε έναν ρεαλισμό που καμία νομιμότητα δεν μπορεί να τον δικαιώσει. Η διεκδίκηση ασφαλούς διόδου για τους πρόσφυγες αποτελεί μονόδρομο για ένα κόμμα της αριστεράς. Η δυσκολία διαχείρισης της προσφυγι-

κής κρίσης δεν θα δικαιώσει την υποχώρησή μας από τη διεθνή νομιμότητα. Και παρόλο που πάγια είναι η θέση μας για καλή γειτονία με την Τουρκία- και εργαζόμαστε γι αυτό, η Τουρκία δυστυχώς απέχει από το να χαρακτηριστεί πολιτικά και με διεθνή κριτήρια “ασφαλής τρίτη χώρα”».

Επιπλέον μετά το κείμενο καταγγελίας της τροπολογίας Μουζάλα που κυκλοφόρησαν 18 μέλη των Επιτροπών Ασύλου, δημόσια δήλωση της **Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου** αδειάζει τον Μουζάλα λέγοντας ότι παρενέβη στη σύσταση των επιτροπών λόγω των αποφάσεων που έβγαζαν. Η ΕΕΔΑ “εκφράζει την ιδιαίτερη ανησυχία της για το γεγονός ότι οι αλλαγές στο Ν. 4375/2016, που προτείνονται από την Κυβέρνηση με βάση την ως άνω τροπολογία, συμπίπτουν χρονικά με την έκδοση θετικών αποφάσεων των εν λειτουργία Επιτροπών Προσφύγων (για την κρίση τους επί του παραδεκτού) οι οποίες, στο πλαίσιο εξατομικευμένης εξέτασης προσφύγων, αποφαίνονται ότι η Τουρκία δεν είναι ασφαλής τρίτη χώρα για τους εν λόγω προσφεύγοντες”.

Η αντι-προσφυγική πολιτική κατρακύλα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ χρειάζεται να γκρεμιστεί. Η κοινή δράση για τα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών σε όλη την Ευρώπη, από το Καλαί μέχρι το Ελληνικό, έχει τη δύναμη να ανοίξει τα σύνορα και τις πόλεις για τους πρόσφυγες και να βάλει τέρμα στο ρατσισμό και στο φασισμό που γεννά η ίδια η Ευρώπη Φρούριο.

Κατερίνα Θωίδου

ΧΑΝΙΑ

Πραγματοποιήθηκε και φέτος το 11ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ και Κοινωνικής Αλληλεγγύης Χανίων στις 25 και 26 Ιουνίου στο Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας των Λαών με πολύ **μαζική συμμετοχή κοινωνικών και πολιτικών φορέων και με σύνθημα «Με τον καιρό να είναι κόντρα είναι τιμή να πετάς».** Σε ολόκληρο το διήμερο οι συζητήσεις, οι διάφορες δραστηριότητες για τα παιδιά και οι συναυλίες έδωσαν την ευκαιρία σε πλήθος κόσμου να επικοινωνήσει και να ενημερωθεί για διάφορα ζητήματα.

Στη συζήτηση για το προσφυγικό, ομιλητές ήταν η **Ουρανία Τσουκαλά** και η **Ελίζα Κομποτσιάνη**, μέλη της ομάδας Νομικών Θεσσαλονίκης “travelling light” για την Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων των Προσφύγων και Μεταναστών και ο **Γιώργος Τσιάκαλος**, καθηγητής στο Παιδαγωγικό του Α.Π.Θ. Παρουσιάστηκαν αναλυτικά οι συνθήκες κράτησης των μεταναστών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης καθώς και η νέα συμφωνία Ελλάδας-Τουρκίας και Ε.Ε. για το προσφυγικό και τη χορήγηση ασύλου.

Ο Γιώργος Τσιάκαλος με τη σειρά του τόνισε πως αυτή την περίοδο συγκροούνται δύο Ελλάδες: η Ελλάδα της αλληλεγγύης και της ανιδιοτελούς προσφοράς αλλά και η Ελλάδα που θεωρεί τους πρόσφυγες ως απειλή για την Ευρώπη και που ασκεί αυτή την πολιτική τουλάχιστον από το 2011 με την τότε συμφωνία της ελληνικής και της τουρκικής κυβέρνησης για τους πρόσφυγες, που συνεχίστηκε με την κατασκευή του Φράχτη στον Έβρο και που κατέληξε να μετατρέψει τα «κέντρα φιλοξενίας» σε στρατόπεδα. Η παρέμβαση του Γιώργου Τσιάκαλου εκλείσε με την σημείωση ότι το καλοκαίρι που έρχεται θα είναι θερμό, όπου η αλληλέγγυα Ελλάδα δεν θα επιτρέψει τον διωγμό και τις επαναπροωθήσεις των προσφύγων.

Ειρηναίος Μαράκης

Στις 1,2,3 Ιουλίου ανοίγει τις πύλες του το 19ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Αθήνας, στην Πανεπιστημιούπολη στα Ιλίσια. Το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Αθήνας με τις συναυλίες, τις συζητήσεις, τους θεματικούς του χώρους, τα θεατρικά δρώμενα, τις εκθέσεις, τον παιδότοπο, τις πολυεθνικές κουζίνες του στέλνει ηχηρό μήνυμα αλληλεγγύης, ελπίδας και συναδέλφωσης κάθε χρόνο. Ειδικά φέτος είναι αφιερωμένο στους πρόσφυγες και στο τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης που συνεχίζει και παλεύει για ανοιχτά σύνορα και ανοιχτές πόλεις.

Ανάμεσα στο πλούσιο πρόγραμμα συζητήσεων ξεχωρίζουν την Παρασκευή 1 Ιουλίου η συζήτηση με θέμα **«Η άνοδος της ακροδεξιότητας στην Ευρώπη – Η δίκη της Χρυσής Αυγής»**, την οποία συντονίζει ο Δημοσθένης Παπαδάτος (Rednotebook) και ομιλητές – ομιλήτριες είναι οι: Christine Gerber, (Παρεμβασιακή Αριστερά -Γερμανία), Τάκης Γιαννόπουλος (ΥΠΕ), Ελευθερία Κουμάντου (Πρωτοβουλία Golden Dawn Watch), Κώστας Παπαδάκης (δικηγόρος στη δίκη της Χρυσής Αυγής).

Το Σάββατο 2 Ιουλίου στην **«Εκδήλωση Ευρωπαϊκού Συντονισμού των κινημάτων»**, με Συντονίστρια: τη Λουκία Κοτρωνάκη (Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα) ομιλητές – ομιλήτριες θα είναι οι: Nicolas Galepides (Συνδικαλιστική Ομοσπονδία SUD -Γαλλία), Giorgio Grappi (Πρωτοβουλία Precarious Disconnection -Ιταλία), Corinna Genschel (Blockupy -Γερμανία).

Την Κυριακή 3 Ιουλίου στη συζήτηση με θέ-

Αντιρατσιστικά Φεστιβάλ

μα **«Εγκλωβισμένοι πρόσφυγες στην Ελλάδα: το αίσχος των “κέντρων φιλοξενίας” και το δικαίωμα στην αξιοπρεπή διαμονή»**, Συντονιστής είναι ο Νασίμ Λομάνι (πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών) και ομιλητές –ομιλήτριες οι: Πέτρος Κωνσταντίνου (ΚΕΕΡΦΑ), Λίνα Θεοδώρου (City Plaza), Ismet Akurt (Πολιτιστικό Κέντρο Κουρδιστάν ΙΣΜΕΤ).

Και τις τρεις μέρες θα υπάρχουν συναυλίες σε τρεις σκηνές, καθώς επίσης και έκθεση φωτογραφίας για τις διαδρομές και τη ζωή των προσφύγων όπως τις αποτύπωσε ο φακός φωτορεπόρτερ και φωτογράφων. Οι συζητήσεις αρχίζουν στις 7μμ και οι συναυλίες στις 9μμ.

Στη **Θεσσαλονίκη** το 19ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Κοινωνικής Αλληλεγγύης, γίνεται στις 1-3 Ιούλη στο πρ. Στρατόπεδο Παύλου Μελά, στη Σταυρούπολη. Στα πλαίσια του Φεστιβάλ η ΚΕΕΡΦΑ διοργανώνει συζήτηση το Σάββατο 2 Ιούλη με θέμα **«Η δίκη της Χρυσής Αυγής»**, με ομιλητή τον Θανάση Καμπαγιάννη, από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη των ναζί.

Αντιρατσιστικά φεστιβάλ γίνονται τις επόμενες ημέρες στην **Κοζάνη** στις 1-3 Ιούλη στο 1ο Γυμνάσιο και στα **Τρίκαλα** στις 15-16 Ιούλη στο Πάρκο Ματσόπουλου.

Αθήνα της αλληλεγγύης

Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 21 Ιούνη η ανοιχτή συνάντηση της πρωτοβουλίας «Αθήνα πόλη ανοιχτή, αλληλεγγύη στους πρόσφυγες» στο 5ο Λύκειο της οδού Πρασά (Εξάρχεια). Επόμενη συνέλευση θα γίνει την Πέμπτη 7 Ιουλή στις 7μμ, στο ίδιο μέρος.

Στη συνάντηση πήραν μέρος αλληλέγγυοι, Αφغانοί και Σύροι πρόσφυγες από το 5ο Λύκειο, το Σκαρμαγκά και το City Plaza, εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από το Σύλλογο ΠΕ «Αθηνά», Α', Β' και Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, νοσοκομειακοί γιατροί από τον Άγιο Σάββα, το Γεννηματά και το Παίδων Αγ. Σοφία, μέλη της Ανοιχτής Πόλης και της Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας, των τοπικών ΚΕΕΡΦΑ Αμπελοκήπων, Εξαρχείων, Κυψέλης-Πατησίων, Πετραλώνων, Κολωνού-Κεραμεικού εκπρόσωποι συλλόγων γονέων, του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων, δικηγόροι, φοιτητές της ΝΟΠΕ και καλλιτέχνες από την Ανατρεπτική Συμπέριωση Ηθοποιών.

Το άνοιγμα στη σύσκεψη έκανε ο Πέτρος Κωνσταντίνου συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ που εκτίμησε ως επιτυχημένη την κινητοποίηση στο δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας με την σημαντική συμβολή των χώρων φιλοξενίας του City Plaza και του 5ου Λυκείου και πρότεινε τη συνέχιση της καμπάνιας με αιχμές: Να δοθούν χώροι στέγασης στους πρόσφυγες μέσα στην Αθήνα. Να οργανωθούν και να συνεχιστούν οι εγγραφές μαθητών στα σχολεία και τους παιδικούς σταθμούς του Δήμου Αθήνας. Να ανοίξουν τα νοσοκομεία για τους πρόσφυγες με συγκρότηση

Συνέλευση της Πρωτοβουλίας "Αθήνα πόλη Ανοιχτή" στις 21/6 στο χώρο φιλοξενίας προσφύγων 5ο Λύκειο Αθηνών

κλιμακίων επισκέψεων στους χώρους φιλοξενίας και μέρες μαζικής επίσκεψης στα νοσοκομεία. Συμμετοχή στη συγκέντρωση για την καταδίκη της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο Αθηνών, την Δευτέρα 27/6, 8.30πμ.

Παρεμβάσεις

Στη συνέλευση έγιναν 20 παρεμβάσεις με πολλούς εκπαιδευτικούς, εργαζόμενους στα νοσοκομεία, αλληλέγγυους και πρόσφυγες να παίρνουν το λόγο. Υπήρχε μάλιστα μετάφραση στα αραβικά έτσι ώστε να γίνει ενημέρωση και συντονισμός με τους πρόσφυγες.

Κοινή διαπίστωση όλων ήταν ότι παρ' όλες τις εξαγγελίες της κυβέρνησης, ότι τα σχολεία και τα νοσοκομεία είναι ανοιχτά στους πρόσφυγες, αυτό για να γίνει πράξη χρειάζεται η οργανωμένη παρέμβαση των εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων στα νοσοκομεία. Επιπλέον από τη μεριά των εκπαιδευτικών τονί-

στηκε ότι είναι απαραίτητο τα παιδιά να γραφτούν στα σχολεία προκειμένου να ενταχθούν στο σχολικό περιβάλλον. Μπήκαν εμπειρίες από τη δεκαετία του '90 και τις πρωτοβουλίες των εκπαιδευτικών να γραφτούν και να ενταχθούν οι Αλβανοί μετανάστες στα σχολεία. Ειπώθηκε ότι χρειάζονται ανάλογες προσπάθειες για την ένταξη και των μεγαλύτερων σε ηλικία προσφύγων στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας καθώς επίσης και να ασκηθεί πίεση για να δημιουργηθούν τάξεις ένταξης και να γίνουν προσλήψεις εκπαιδευτικών στα σχολεία και νοσηλευτικού προσωπικού στα νοσοκομεία.

Η σύσκεψη κατέληξε σε άμεσο προγραμματισμό δράσεων με την δημιουργία τεσσάρων ομάδων. Η Ομάδα για ανοιχτά σχολεία ανέλαβε πρωτοβουλίες για την ολοκλήρωση των εγγραφών στα δημοτικά με παραπομπή των παιδιών για εμβολιασμό και εξασφάλιση ότι στις 1 Σεπτεμβρίου θα υπάρξει κύμα μαζι-

κών εγγραφών ξανά στα δημοτικά και στα γυμνάσια. Η Ομάδα για ανοιχτά νοσοκομεία, ανέλαβε να οργανώσει επίσκεψη κλιμακίου του νοσοκομείου Γεννηματά στο χώρο στέγασης προσφύγων στην Πρασά και City Plaza, καθώς και την οργάνωση μαζικής επίσκεψης στο νοσοκομείο Γεννηματάς. Η Ομάδα για την στέγαση να συνεχίσει την πίεση στο Δήμο της Αθήνας για να ανοίξει κλειστά κτίρια, αναδεικνύοντας το ζήτημα των αυξημένων αναγκών στέγασης των προσφύγων στην Αθήνα, αφού πολλοί κοιμούνται στους δρόμους, εξ αιτίας του κλεισίματος του Πειραιά και του αποκλεισμού εκατοντάδων από το Σκαρμαγκά. Επίσης αποφασίστηκε να κυκλοφορήσει αφίσα και ενημερωτική προκήρυξη και η οργάνωση Δράσεων στις γειτονίες, με εκδηλώσεις και μαζικές εξομήσεις σε Λαϊκές και Πλατείες σε συνεργασία με πρόσφυγες και καλλιτέχνες, σε Εξάρχεια, Κυψέλη-Πατήσια, Αμπελόκηποι, Πετράλωνα, Κεραμεικό.

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

Την Πέμπτη 16/6 πραγματοποιήθηκε συνέλευση του Συντονισμού Φορέων και Συλλογικοτήτων στα Βριλήσσια με θέμα τις εξελίξεις στο προσφυγικό και συζητήθηκαν οι άμεσες πρωτοβουλίες.

Με βάση τα πρακτικά παραδείγματα από άλλους δήμους αποφασίσαμε να καλέσουμε κινητοποίηση στο δημοτικό συμβούλιο την Δευτέρα 27/6 για να διεκδικήσουμε χώρους φιλοξενίας για τους πρόσφυγες στη γειτονιά μας.

Συμμετείχαν και στήριξαν με αποφάσεις ο Σύλλογος Εργαζομένων ΓΝ Παίδων Πεντέλης, ο Σύλλογος Εργαζομένων του Φλέμιγκ, εργαζόμενοι εκ μέρους του Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Βριλησίων, την Α'-Γ' ΕΛΜΕ, τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών "Περικλής", ο Αυτοδιαχειριζόμενος Κοινωνικός Χώρος, η ΚΕΕΡΦΑ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Στο τέλος της συνεδρίασης το δημοτικό συμβούλιο έδωσε εντολή στη διοίκηση να έρθει στο επόμενο ΔΣ με πρόταση ενοικίασης κατοικιών για να φιλοξενηθούν πρόσφυγες καθώς και διεκδίκηση από την περιφέρεια έξτρα χρηματοδότησης και προσλήψεις προσωπικού στις κοινωνικές υπηρεσίες του δήμου.

Ανανεώνουμε το ραντεβού μας στο επόμενο δημοτικό συμβούλιο για να διασφαλίσουμε μαζικά ότι η απόφαση θα υλοποιηθεί.

Ορέστης Ηλίας,
δημοτικός σύμβουλος Βριλησίων

ΞΑΝΘΗ

Συνεχίζονται οι πρωτοβουλίες της ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης για ανοιχτές πόλεις για τους πρόσφυγες. Την Πέμπτη 23/6 έγινε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Σύριους αγωνιστές που δικάζονταν στα δικαστήρια της Καβάλας με αυθαίρετες και ασπρήχτες κατηγορίες της Αστυνομίας. Η δίκη αναβλήθηκε για την 1η Σεπτεμβρίου.

Την ίδια μέρα αντιπροσωπεία της ΚΕΕΡΦΑ επισκέφτηκε το στρατόπεδο στο Χαλκερό, όπου μάζεψε υπεύθυνες δηλώσεις από τους γονείς για την εγγραφή των μικρών παιδιών στα Δημοτικά σχολεία της Καβάλας. «Η πρωτοβουλία πάρθηκε σε συνεννόηση με το Σύλλογο Δασκάλων Καβάλας, που στηρίζουν την εγγραφή των προσφυγόπουλων στα σχολεία», μας είπε ο Τζεμαλή Μιλιαζήμ δάσκαλος από την Ξάνθη. «Κοινή πεποίθηση των εκπαιδευτικών είναι ότι τα παιδιά πρέπει να πάνε στο σχολείο από το Σεπτέμβρη και όχι να γίνονται μαθήματα μέσα στα στρατόπεδα γκέτο. Γράφτηκαν περίπου 40 παιδιά που βρίσκονται στην ηλικία του Δημοτικού. Τώρα χρειάζεται να διεκδικήσουμε ότι από το Σεπτέμβρη θα εξασφαλιστεί η δωρεάν μετακίνησή τους για να μπορέσουν να παρακολουθήσουν τα μαθήματα στα σχολεία της πόλης».

Ανοιχτή Εκδήλωση -Συγκέντρωση την Παρασκευή 8 Ιούλη στις 7.30μμ στην πλατεία Δημαρχείου μαζί με ζωντανή μουσική, με κεντρικό σύνθημα "Περιστέρι-πόλη ανοιχτή, καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες", διοργανώθηκε η τοπική ΚΕΕΡΦΑ. Ομιλητές στην εκδήλωση θα είναι ο Αμπζάτ Αλ Φαχούρι πρόσφυγας από τη Συρία, η Αντωνία Βαφειάδου Δημοτική Σύμβουλος Περιστερίου, η Νίκη Αργύρη από την ΚΕΕΡΦΑ και εκπρόσωπος από την τοπική ΕΛΜΕ.

Την Τρίτη 28 Ιούνη στις 7μμ στο Στέκι της Αριστερής Κίνησης, θα γίνει ανοιχτή σύσκεψη με σωματεία, συλλογικότητες, κοινότητες μεταναστών, δημοτικές κινήσεις, για τη διοργάνωση της εκδήλωσης.

Η καμπάνια αλληλεγγύης στους πρόσφυγες κο-

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ρυφώνεται τις επόμενες ημέρες με τη διοργάνωση πικετοφοριών στις γειτονίες των Δυτικών και συγκεκριμένα: Την Πέμπτη 30/6 στην πλατεία Άνω Λιοσίων στις 7.30μμ. την Παρασκευή 1 Ιούλη στον Κεντρικό Πεζόδρομο Περιστερίου (7μμ), στην πλατεία Ιλίου (7.30μμ), στο Ζαπτε στην Οδό Πετρούπολεως στην Πετρούπολη (7.30μμ) και στο σταθμό Μετρό του Αιγάλεω (7.30μμ). Το Σάββατο 2/7 στις 11.30πμ στην πλατεία Αγίου Γεωργίου στον Άγιο Ιερόθεο.

Η πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου διεκδικεί να ανοίξουν άμεσα και να λειτουργήσουν ως χώροι φιλοξενίας κλειστά δημοτικά κτίρια, μαζικές προσλήψεις και διορισμοί μονίμων σε σχολεία και

νοσοκομεία, βρεφονόμων, κοινωνικών λειτουργών, μαγείρων, διερμηνέων και υπαλλήλων στις κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων μας. Να παρέχεται περίθαλψη από τα δημόσια νοσοκομεία σε όσους και όσες έχουν ανάγκη. Να εγγραφούν σε βρεφονηπιακούς σταθμούς και νηπιαγωγεία τα παιδιά των προσφύγων για να φοιτήσουν την επόμενη σχολική χρονιά και να μην υπάρξει καμία συγχώνευση-κατάργηση καμιάς σχολικής μονάδας. Να δημιουργηθούν τάξεις υποδοχής σε δημοτικά και γυμνάσια ώστε να εγγραφούν και να φοιτήσουν τα ανάλογης ηλικίας παιδιά. Δωρεάν μετακίνηση των προσφύγων και όλων των απόρων στα μέσα συγκοινωνίας.

Κινητοποίηση ενάντια στην συγχώνευση των σχολικών επιτροπών έγινε στο Δήμο Αθήνας την Πέμπτη 23 Ιούνη.

Την ίδια μέρα συζητιόταν στο Δημοτικό Συμβούλιο, η πρόταση της παράταξης **Καμίνη** να συγχωνευτούν οι 14 Σχολικές Επιτροπές Παιδείας της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε δύο, μία για κάθε βαθμίδα. Η πρόταση υπερψηφίστηκε από τους συμβούλους της πλειοψηφίας, παρά την θυελλώδη αντίδραση όλων των φορέων της εκπαίδευσης, των ΕΛΜΕ, των Συλλόγων ΠΕ της περιοχής του Δήμου της Αθήνας, των Ενώσεων και της Ομοσπονδίας Γονέων Αττικής.

Όχι στη συγχώνευση σχολικών επιτροπών

Πέμπτη 23 Ιούνη, Δημαρχείο Αθήνας

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σε κινητοποίηση στα κεντρικά γραφεία της εταιρίας προχωρούν οι εργαζόμενοι στην επιχείρηση Μαρινόπουλος την Τετάρτη 29 Ιούνη, 11πμ (Αγίου Δημητρίου 63, Άλιμος). Αργά το μεσημέρι της Τρίτης 28/6 έγινε γνωστό ότι η εργοδοσία έκανε αίτηση ένταξης στο άρθρο 99.

Μετά από συνέλευση που έγινε την Κυριακή 26 Ιούνη (όπου πάρθηκε η απόφαση για την κινητοποίηση), οι εργαζόμενοι κυκλοφόρησαν ανακοίνωση που αναφέρει ότι παλεύουν για: «Διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας. Κανένας εργαζόμενος να μην απολυθεί, να μην εξαναγκαστεί σε παραίτηση ή οικειοθελή αποχώρηση.

Καμία καθυστέρηση στην καταβολή ολόκληρου του μισθού και των επιδομάτων. Σε περίπτωση που η εργοδοσία δεν καταβάλει τους μισθούς του Ιούνη την καθορισμένη μέρα, να δοθεί απάντηση άμεσα, με αγωνιστική κινητοποίηση.

Σε οποιοδήποτε ενδεχόμενο προσφυγής της εταιρείας στο άρθρο 99 ή στα άρθρα 106Α, 106Β, άμεση προσαρμογή των διεκδικήσεων, διασφαλίζοντας να μπουν πρώτα οι απαιτήσεις των εργαζομένων απέναντι στην εταιρεία έναντι των υπολοίπων (προμηθευτών, τραπεζών κλπ)».

Με δυο χρόνια καθυστέρηση (!) προκηρύχτηκαν τελικά οι εκλογές στον Σύλλογο Πολιτικών Μηχανικών Ελλάδας για τις 3 Ιούλη. Ένας σύλλογος παραδοσιακά συντηρητικός, με στενές συντεχνιακές αντιλήψεις που κατρακύλισαν σε υποστήριξη των μνημονίων και του «ΝΑΙ» στο περυσινό δημοψήφισμα, λειτουργεί σε πλήρη αντίθεση με τα ζητήματα που αφορούν την πλειοψηφία των πολιτικών μηχανικών σήμερα.

Η εποχή των μηχανικών – γόνων μεγαλοεργολάβων και μικρομεσαίων επιχειρηματιών έχει περάσει προ πολλού. Σήμερα οι περισσότεροι πολιτικοί μηχανικοί βιώνουν τις χειρότερες συνθήκες ζωής και εργασίας: Χαμηλόμισθοι του ιδιωτικού τομέα με «μπλοκάκι», voucher και προγράμματα μαθητειών, αυτοαπασχολούμενοι – ουσιαστικά υποαπασχολούμενοι σε γραφειοκρατίες

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

όπως οι νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων και τα ενεργειακά πιστοποιητικά, εργαζόμενοι στο δημόσιο και τις ΔΕΚΟ σε διαλυμένες υπηρεσίες, άνεργοι και νέοι-διαρκώς καταρτιζόμενοι. Αυτός ο κόσμος είναι εξοργισμένος και ζητάει φωνή να εκφραστεί.

Σε αυτή την ανάγκη στοχεύει να ανταποκριθεί η **Ανεξάρτητη Αριστερή Παρέμβαση**. Μια νέα αριστερή συλλογικότητα στους πολιτικούς μηχανικούς. Όλοι εμείς που τη συγκροτούμε -ανεξάρτητοι αγωνιστές, μέλη της **Συσπειρώσης Αριστερών Μηχανικών** και της **ΑΕΠ-ΕΜ**, βρεθήκαμε στις μάχες και τις κινητοποιήσεις του τελευταίου διαστήματος και παρεμβαίνουμε στις εκλογές του συλλόγου για να στείλουμε μήνυμα αντίστασης και αγώνων:

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ

Ολοκληρώθηκαν οι εκλογές στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς όπου οι εργαζόμενοι ψήφισαν για νέο ΔΣ του Συλλόγου και αντιπροσώπους στην Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Οικονομικών (ΟΣΥΟ). Η **Μαχητική Πρωτοβουλία**, παράταξη που στηρίζει και η **Εργατική Αλληλεγγύη**, πήρε μία έδρα στο ΔΣ και εξέλεξε έναν αντιπρόσωπο για την ΟΣΥΟ.

Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής: Ψήφισαν: 77, Έγκυρα: 73. Για το ΔΣ πήραν: **«Ανεξάρτητοι**

Υποψήφιοι» 39 ψήφους και 3 έδρες (είχαν 4), **Μαχητική Πρωτοβουλία Εργαζομένων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς** 15 ψήφους και 1 έδρα (είχε 1), **μεμονωμένος υποψήφιος** 19 ψήφους (δεν είχε ξανακατέβει).

Για το συνέδριο της ΟΣΥΟ: **Μαχητική Πρωτοβουλία Εργαζομένων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς** 47 ψήφους και 2 έδρες (είχε 2), **μεμονωμένος υποψήφιος** 26 ψήφους και 1 έδρα. Οι **«Ανεξάρτητοι Υποψήφιοι»** δεν είχαν θέσει υποψηφιότητα για την ΟΣΥΟ.

METROPOLIS

Για 5η συνεχή χρονιά διαδήλωσαν έξω από την απονομή βραβείων MAD οι απολυμένοι εργαζόμενοι του Μετρόπολις την Τρίτη 28 Ιούνη με σύνθημα **«Ανδρέα Κουρή, μην ξεχνάς μας χρωστάς»**.

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν από τον γνωστό για τις πρακτικές του επιχειρηματία-ιδιοκτήτη του ομίλου MAD να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους και τις αποζημιώσεις τους.

- Για μόνιμη και σταθερή δουλειά με συλλογικές συμβάσεις και αξιοπρεπείς αμοιβές
 - Ενάντια στην διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης, στην επιβολή των υπερογκών εισφορών (38% επί του εισοδήματος μας, τα αναδρομικά κλπ), τις κατασχέσεις, τις συντάξεις - επιδόματα πείνας.
 - Για πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα ενάντια στη διάσπαση των πτυχίων στη βάση ειδικεύσεων, καταρτίσεων, πιστοποιήσεων ή εξετάσεων.
 - Ενάντια στο νέο «υπέρ - ταμείο» και σε κάθε μορφή ιδιωτικοποίησης, στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας.
- Η Εργατική Αλληλεγγύη συμμετέχει στην Ανεξάρτητη Αριστερή Παρέμβαση με τους **Δήμητρα Κυρίλλου, Νίκο Σμπαρούνη, Έφη Στάθη**.

Δ.Κ.

Τετράδια Μαρξισμού

Στην εποχή της Ευρώπης του Brexit και της Ελλάδας που ΣΥΡΙΖΑ, καθώς έχει ανοίξει διάπλατα την ιδεολογική συζήτηση μέσα στην Αριστερά για την εναλλακτική, η έκδοση της νέας περιοδικής θεωρητικής επιθεώρησης **Τετράδια Μαρξισμού** (εκδ. ΚΨΜ), δεν θα μπορούσε παρά να είναι καλοδεχούμενη. Η ανάδειξη των επιχειρημάτων, των συμφωνιών και των διαφωνιών αποκτά μεγάλη σημασία.

Ιδιαίτερα καθώς η πρωτοβουλία της έκδοσης και η συντακτική επιτροπή της προέρχονται κύρια από μια πολιτική οργάνωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (το ΝΑΡ).

Το μεγαλύτερο μέρος των 284 σελίδων καταλαμβάνεται από το αφιέρωμα «Η επικαιρότητα του Μαρξισμού και η κομμουνιστική προοπτική στον 21ο αιώνα». Ενδεικτικά, ανάμεσα στα άρθρα του αφιερώματος ενδιαφέρον παρουσιάζουν αυτά που ασκούν κριτική στις «μετα-μαρξιστικές» φιλοσοφικές και πολιτικές αντιλήψεις των **Λακλάου, Ζίγκελ** και **Μπαντιού**.

Ιδιαίτερα εύστοχο είναι το άρθρο του **Α. Χρύση** που εξετάζει σε βάθος τις θεωρίες του Λακλάου (οι απόψεις του τελευταίου μεταπορίζουν το στρατηγικό στόχο της Αριστεράς από τον σοσιαλισμό σε μια «πλουραλιστική ριζοσπαστική δημοκρατία» και το υποκείμενο της αλλαγής από την εργατική τάξη στο «πολλαπλό υποκείμενο λαός», και έχουν επηρεάσει ιδιαίτερα την ηγεσία των Podemos στην Ισπανία), και το μεταφρασμένο άρθρο του **Ντανιέλ Μπενσάιντ** που κινείται στην κατεύθυνση μιας αντίστοιχης αιχμηρής και ορθής κριτικής προς τον Μπαντιού.

Δεν θα μπορούσαμε να πούμε το ίδιο και για το τρίτο άρθρο του **Κ. Γούση** που ασκεί κριτική στον Ζίγκελ επικεντρώνοντας σε μεγάλο βαθμό στις απόψεις του τελευταίου για την κρίση στην Ουκρανία. Κατά τη γνώμη μας, οι αντιπαραθέσεις και η συζήτηση που υπάρχουν και μέσα στην αντικαπιταλιστική αριστερά για την Ουκρανία, τη θέση της αριστεράς απέναντι στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς κλπ είναι πολύ σημαντικές για να «ξεπετιούνται» αφοριστικά σε λίγες σελίδες μέσω ...Ζίγκελ (και μάλιστα ενθέτοντας στο παρεμπιπτόντως και δυο παραγράφους κριτική στον **Άλεξ Καλλίνικος** και το βρετανικό SWP). Με αυτόν τον τρόπο, ο συγγραφέας όχι μόνο αδυνατίζει και όσα σωστά επιχειρήματα προβάλλει σε σχέση με τον Ζίγκελ, αλλά καταλήγει στο λάθος συμπέρασμα ότι «το Πραγματικό» του κομμουνισμού «εκφράζεται σήμερα στις λαϊκές δημοκρατίες

του Ντονμπάς».

Το αφιέρωμα συμπεριλαμβάνει ακόμα συμβολές των **Δ. Ταβουλάρη, Γ. Ρούση, Δ. Γρηγορόπουλου, Β. Μηνακάκη** και **Κ. Παλούκη**.

Δυο άλλα άρθρα στα Τετράδια Μαρξισμού παρεμβαίνουν σε αντίστοιχα ζητήματα που αποτελούν θέματα ανοιχτής συζήτησης μέσα στην Αριστερά.

Στο πρώτο, οι **Γ. Οικονομάκης** και **Μ. Μάρκαρη** εξετάζουν «το χαρακτήρα της παρούσας κρίσης της ελληνικής οικονομίας» προβάλλοντας την άποψη ότι η κρίση δεν μπορεί να ερμηνευτεί «ούτε στη βάση του μαρξικού 'νόμου' της πτωτικής τάσης του ποσοστού κέρδους... ούτε ως μια 'κρίση δημόσιου χρέους'». Σύμφωνα με τους συγγραφείς, είναι κρίση «ανισομετρίας» και ανάγεται «στην υποδεέστερη θέση του ελληνικού καπιταλισμού στην ιμπεριαλιστική αλυσίδα της ΕΕ-ΟΝΕ».

Ανάλυση

Στο δεύτερο άρθρο, ο **Σ. Κοντομάρης** εξετάζει «την κοινωνική μήτρα του επίσημου συνδικαλισμού» και υποστηρίζει ότι αυτή αποτελείται «από μισθωτά κοινωνικά στρώματα σχετικά προστατευμένα» (όπως πρώην ΔΕΚΟ, δημόσιος τομέας κλπ) που «αποτελούν κομμάτι της κοινωνικής συμμαχίας και πυλώνα της πολιτικής εξουσίας του κεφάλαιου». Με μια τέτοια ανάλυση, σύμφωνα με τον συγγραφέα μπορεί να ερμηνευτεί ο συντηρητικός ρόλος των ηγεσιών ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ κλπ.

Πρόκειται για δύο λάθος προσεγγίσεις και όσον αφορά στον κυρίαρχο ρόλο της πτωτικής τάσης του ποσοστού κέρδους ως αιτία της παγκόσμια καπιταλιστικής κρίσης και τις συνέπειές της στην ελληνική οικονομία, και όσον αφορά στη φύση και το συντηρητικό ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και τον πρωτοπόρο ρόλο που έχουν στους αγώνες μερικά από τα πιο οργανωμένα τμήματα της εργατικής τάξης.

Μια πραγματική έλλειψη του περιοδικού είναι το γεγονός ότι σε σχέση με το ζήτημα των προσφύγων και το αντιρατσιστικό κίνημα υπάρχει μόνο ένα μικρό σχόλιο («Πόλεμος, πρόσφυγες και μετανάστευση» του **Γ. Ευσταθίου**), ενώ δεν υπάρχει απολύτως τίποτα σχετικά με την πάλη ενάντια στους φασίστες, τη Χρυσή Αυγή ή για τον φασισμό γενικότερα. Δυο μέτωπα για το κίνημα, αλλά και τόνος στο επίπεδο των ιδεών, τόσο καθοριστικά σήμερα, που πραγματικά δεν μπορούν να λείπουν.

Κώστας Πίπτας

Η Θήβα έρχεται να προστεθεί σε έναν μεγάλο κατάλογο από ρατσιστικές, αντεργατικές επιθέσεις που έχει αναμετωπίσει η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας όλα αυτά τα χρόνια. Θες να μας πεις δυο λόγια για όλες αυτές τις μάχες;

Η Θήβα ήταν ένα ακόμα παράδειγμα από τα πολλά που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια. Σκάλα Λακωνίας, Μανωλάδα, Θήβα, Μέγαρα, Ασπρόπυργος, Νίκαια, σε πάρα πολλά σημεία έχουμε δει τρομερά πράγματα. Δυστυχώς πολλοί από τους Πακιστανούς που εργάζονται στην Ελλάδα δεν τολμάνε να μιλήσουν για όλα αυτά που τους κάνουν. Είτε γιατί φοβούνται είτε γιατί περιμένουν ότι ο εργοδότης ή ο εργολάβος θα δείξει σεβασμό στα δικαιώματά τους. Όμως ξέρουμε με τα χρόνια πως μόνο αν παλέψουμε κερδίζουμε τα δικαιώματά μας.

Τα τελευταία 12 χρόνια η Πακιστανική Κοινότητα έχει δώσει πολλές και σκληρές μάχες, και έχει βρεθεί μπροστά σε ρατσιστικές και φασιστικές επιθέσεις γι' αυτό και ο κόσμος μας εμπιστεύεται. Όπου και αν έχουμε πάει οι Πακιστανοί μας αντιμετωπίζουν σαν μεγάλο αδερφό που τον περιμένουν και βγαίνουν στους δρόμους μαζί μας. Με την στήριξη αυτού του κόσμου συνεχίζουμε να παλεύουμε και τις περισσότερες φορές έχουμε αποτελέσματα. Η Σκάλα Λακωνίας είναι ένα σημαντικό παράδειγμα γιατί μετά από μεγάλη και συνεχή μάχη για μέρες έξω από το αστυνομικό τμήμα καταφέραμε 550 άτομα να πάρουν χαρτιά.

Λέμε πως κάθε εργαζόμενος πρέπει να είναι νόμιμος γιατί όταν ένας εργάτης είναι νόμιμος τότε μπορεί να σηκωθεί και να ζητήσει δικαιώματα.

Περιμέναμε πως τώρα με κυβέρνηση Τσίπρα και ΣΥΡΙΖΑ θα αρχίζαμε να έχουμε χαρτιά, όμως αποδεικνύεται πως τελικά ούτε στον ΣΥΡΙΖΑ θέλουν τους εργαζόμενους νόμιμους, να διεκδικούν και να έχουν δύναμη για να σταθούν όρθιοι.

Δίνετε έναν μεγάλο αγώνα την τελευταία χρόνια απέναντι στην προεσβεία του Πακιστάν. Τι ακριβώς συμβαίνει;

Όπως κάνουμε όλα αυτά τα χρόνια έτσι κάναμε και στη Θήβα. Βρεθήκαμε να παλέψουμε για τα εργατικά δικαιώματα, για χαρτιά, για ζωή με αξιοπρέπεια. Πριν μια εβδομάδα είναι η πρώτη φορά σε όλα αυτά τα χρόνια, που ήρθε στη Θήβα και κάποιος από την Πακιστανική Προεσβεία, ο Γραμματέας **Σαφκάτ Ουλά Χαν**.

Δεν ήρθε όμως για κάτι καλό. Πήγε μαζί με τους ρουφιάνους του για να εμποδίσουν τους εργάτες να παλέψουν για τα δικαιώματά τους και για να τους πείσει να μην συνεργαστούν με την Πακιστανική Κοινότητα. Έχουν πρόβλημα με την Πακι-

Θήβα, 16/6/16

Διεκδικούμε τα δικαιώματά μας

Ο Τζαβέντ Ασλάμ, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας μίλησε στον Κυριάκο Μπάνο

στανική Κοινότητα γιατί παλεύει για τα δικαιώματα των Πακιστανών στην Ελλάδα και θέλουν να σπάσουν τις δημοκρατικές διαδικασίες μας και να βάλουν κάποιον δικό τους για να ελέγξουν την Κοινότητα. Γι' αυτό και εμείς αμέσως μετά το Ραμαζάνι θα ξεκινήσουμε διαδικασίες για εκλογές μέσα στον Ιούλιο για να δείξουμε σε όλους πως έχουμε τον κόσμο με το μέρος μας.

Και όπως ίσως γνωρίζετε έχουμε ξεκινήσει εδώ και δυο χρόνια, αλλά ειδικά από τις 24 Αυγούστου 2015, τους τελευταίους 10 μήνες, πάρα πολύ εντατικά με καθημερινές και εβδομαδιαίες κινητοποιήσεις έξω από την προεσβεία μας, ενάντια στον βρώμικο πρέσβη, τον βρώμικο γραμματέα και τους μπράβους τους. Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα με την προεσβεία. Πιστεύουμε όμως πως η προεσβεία είναι όλων των Πακιστανών και δεν είναι προίκα κανενός. Εμείς λέμε πως πρέσβης και γραμματέας είναι υπάλληλοι των Πακιστανών και βρίσκονται εδώ για να εξυπηρετούν τον κάθε Πακιστανό με σωστό τρόπο.

Όμως αυτοί είναι σκέτη μαφία. Για την πιο απλή δουλειά, για μια απλή πληροφορία, απλά για να μπεις στην προεσβεία σου ζητάνε μίζα 200 ευρώ. Αν θες κάποια ακόμα σημαντικότερη δουλειά ζητάνε ακόμα και 1.500 ή 2.000 ευρώ. Ένας απλός πολίτης να πάει στην προεσβεία για δουλειά αυτό το βρίσκει μπροστά του. Τον προσεγγίζουν αμέσως ρουφιάνοι του πρέσβη και του ζητάνε λεφτά. Δεν χρειάζεται να είσαι μυστικός αστυνομικός για να το δεις αυτό. Έχουμε βγάλει μια λίστα με 36 ρουφιάνους που μοιράζονται τα κέρδη. Πλέον όλη η κοινότητα ξέρει με το όνομά τους αυτές τις τρεις ντουζίνες μπράβους του πρέσβη.

Μιλάμε για εκατοντάδες, ίσως και χιλιάδες υποθέσεις εκβιασμών και μίζας. Μόνο στην κοινότητα έχουν φτάσει πάνω από 100 καταγγελίες. Υπάρχουν μηνύσεις ενάντια στην προεσβεία, μεταξύ αυτών και μιας Ελληνίδας που της ζήτησαν 1.000 ευρώ για να κάνει μια δουλειά με το Πακιστάν.

Πώς σας έχουν αναμετωπίσει από την προεσβεία ως τώρα;

Στην αρχή προσπάθησαν να μας δωροδοκήσουν. Εστειλαν ανθρώπους της προεσβείας να μας πουν πόσα θέλουμε και αν θέλουμε να μοιράζουμε τα κέρδη. Εμείς απαντήσαμε με νέα κινητοποίηση απ'έξω από την προεσβεία λέγοντας πως παλεύουμε για να έχουν όλοι οι Πακιστανοί σωστή αντιμετώπιση από την προεσβεία τους και να αντιμετωπίζουν με σεβασμό.

Μετά άρχισαν οι εκβιασμοί και οι απειλές. Όποιος είναι με την κοινότητα και έχει βρεθεί σε κινητοποιήσεις τον απειλούν ότι θα του χαλάσουν τη ζωή. Κρατάνε τα διαβατήρια μαζί με τις κάρτες ανανέωσης. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό για έναν άνθρωπο που ζει και εργάζεται στην Ελλάδα να μην μπορεί να κάνει τίποτα γιατί του έχουν κρατήσει το διαβατήριό. Ούτε στη ΔΕΗ και στην εφορία δεν μπορεί να κάνει δουλειά, δεν λέμε να θέλει να ταξιδέψει πίσω στην πατρίδα που δεν μπορεί.

Μετά ξεκίνησαν οι απειλές και οι επιθέσεις. Στον **Ζακά Ουλά** που έχει μαγαζί στην Μενάνδρου και Σοφοκλέους του επιτέθηκαν 6 άτομα τον με μαχαίρια, τον ακινητοποίησαν και τον χτύπησαν πολύ άσχημα. Σε έναν Ιμάμη τον απείλησαν πως την επόμενη φορά θα τον μαχαιρώσουν. Στον **Χαλίντ** που διαμαρτηρήθηκε έξω από την προεσβεία τον χτύπησαν τόσο πολύ στο πρόσωπο, του σπάσανε τα δόντια. Προσπαθούν να φοβήσουν τον κόσμο.

Ποια είναι η αναμετώπιση από την μεριά του ελληνικού κράτους;

Κάναμε μηνύση για όλα αυτά τα περιστατικά και πήγαμε στο Εσωτερικών Υποθέσεων αλλά μας λένε πως δεν μπορούν να κάνουν τίποτα γιατί η προεσβεία είναι ξένο έδαφος. Δηλαδή το Υπουργείο Εξωτερικών δεν μπορεί να κάνει τίποτα; Δεν μπορεί να στείλει μια αναφορά στο Υπ. Εξωτερικών του Πακιστάν που να λέει τι γίνεται εδώ; Υπάρχουν μηνύ-

σεις, απειλές, φοβερές αποδείξεις. Και όμως από την ελληνική Κυβέρνηση δεν έχουμε την παραμικρή απάντηση και βοήθεια. Έπρεπε να ενδιαφέρονται για τους 40 με 50 χιλιάδες Πακιστανούς που ζουν στην Ελλάδα.

Αντίθετα μάλιστα κάθε φορά έρχονται και μας συλλαμβάνουν. Σε 10 μήνες έχουμε 20 συλλήψεις για χρήση ντουκουκάς. Θέλουν να μας κάνουν να σταματήσουμε. Από τις 20 φορές που πήγαμε στο δικαστήριο μόνο την πρώτη καταδικαστήκαμε με 2.000 ευρώ πρόστιμο. Από εκείνη την φορά και μετά όλα τα δικαστήρια μας αθώωσαν.

Αυτά τα χρήματα είναι δυσβάσταχτα για εμάς. Ζητάμε τη στήριξη όλων. Όπως έχουμε βρει στήριξη από την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ, ζητάμε και από τα συνδικάτα. Είμαστε εργάτες, κόσμος που δουλεύει σκληρά και θέλουμε να μας αντιμετωπίζουν με σεβασμό. Είμαστε φιλήσυχοι, δουλεύουμε με κάθε Έλληνα και με όλους τους φορείς, με οργανώσεις, με κόμματα, με συνδικάτα. Και ποτέ δεν έχουμε πρόβλημα. Τα τελευταία 20 χρόνια τα μόνα προβλήματα είναι όταν δεν μας σέβονται, όχι το αντίθετο.

Η δίκη της Χ.Α. μεταφέρεται στο Εφετείο. Σαν Πακιστανική Κοινότητα δώσατε μεγάλη μάχη για να αναδείξετε τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν και την δίκη που έγινε επίσης στο Εφετείο. Τι πιστεύεις ότι πρέπει να γίνει στην υπόθεση της δίκης των ναζί της Χ.Α.;

Δεν γίνεται να αντιμετωπίσουμε το ρατσισμό και τους φασίστες χωρίς να παλέψουμε. Σαν Πακιστανική Κοινότητα δεν περιμέναμε καθόλου. Όταν άρχισαν οι επιθέσεις αποφασίσαμε να πάμε ένα βήμα παραπάνω. Πάνω από 1.000 χτυπήθηκαν από την Χρυσή Αυγή και την αστυνομία. Όταν ένας Πακιστανός πήγαινε στο Αστυνομικό Τμήμα έπιαναν αυτόν. Αποφασίσαμε να φτιάξουμε την Ένωση Μεταναστών Εργατών και κοινές επιτροπές με την ΚΕΕΡΦΑ παντού. Έτσι αν κάποιος δεχόταν χτύπημα έπαιρνε τηλέφωνο στην Πακιστανική Κοινότητα ή στην ΚΕΕΡΦΑ και πηγαίναμε μαζί με δικούς μας μάρτυρες να καταθέσουμε για να μην μπορούν να καλυφθούν οι φασίστες και οι ρατσιστές αστυνομικοί. Δώσαμε μεγάλη μάχη και μάθαμε πως δεν γίνεται αλλιώς. Και τώρα με την Οικογένεια του Παύλου Φύσσα και με τους Αιγύπτιους ψαράδες και όλες τις επιθέσεις της Χρυσής Αυγής η Πακιστανική Κοινότητα θα είναι εκεί έξω από το Εφετείο και καλούμε και όλο τον κόσμο να είναι εκεί, γιατί ξέρουμε πως χωρίς να είμαστε εκεί δεν πρόκειται να καταφέρουμε να βάλουμε τους φασίστες στην φυλακή.

Εκδηλώσεις: Brexit, η μεγαλύτερη κρίση της Ε.Ε.

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/7
πλατεία Μερκούρη 7μμ
Ομιλητές:
Φλώρα Νικολιδάκη,
Τάσος Αναστασιάδης

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/7
καφέ Σαμπίρ 7.30μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/7 δημαρχείο
(αίθ. Δημοτικού συμβουλίου) 7.30μμ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/7
δημαρχείο
(αίθ. Δημοτικού συμβουλίου) 7μμ
Ομιλητής:
Πέτρος Κωνσταντίνου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/7
πλατεία Βαρνάβα 7.30μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7
πλατεία Γαρδένης 8μμ
Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7 στέκι
(Ρήγα Φερραίου) 7μμ
Ομιλητής:
Γιάννης Αγγελόπουλος

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7
πλατεία Χαλανδρίου 7.30μμ
Ομιλητές: Νίκος Στραβελάκης,
Πάνος Γκαργκάνας

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/7
πλατεία Κυψέλης 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/7
καφέ Δολίχη
(Δημητρακοπούλου 51) 8μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/7 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Ραγκαβή 69) 8μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/7, καφέ Αλντεμπα-
ράν (Σουλίου και Σόλωνος) 7.30μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακό-
πουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18/7 καφέ 1968 (Θησέως
& Αγ.Πάντων) 7μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18/7,
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/7
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6

ΜΕΤΡΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ 7πμ
ΜΕΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ 7πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 6.30μμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός πλατεία 7μμ
ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ Μετρό Δούκ. Πλακεντίας 4.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ. Αγγέλου 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ.Θεράποντα 6.30μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ λαϊκή της Βούλαρη 6.30μμ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ.Λαμπράκη 6.30μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος Καλαμαριάς 7.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/7

ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ ΜΕΤΡΟ ΦΙΕ 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7.30μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody's πλατεία 8μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Γαρδένια 7.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 7μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΙΛΙΟΝ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι», πεζόδρομος Εθνικής Αντίστασης 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 6μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΒΟΛΟΣ Ερμού και Τόπαλη 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 2/7

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου κ Γαλασιού 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πλ. Αγ. Ιερόθεου 12μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 12μ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 11πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 4/7

ΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 7.30πμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Μανώλης Σπαθής, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Καρδαμίκη

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Brexit, καρπός της κρίσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Να καταργήσουμε τη συμφωνία της ντροπής
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ-ΚΕΝΤΡΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
στέκι Αριστερής Κίνησης
Ισπανία 1936
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΑΓ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
καφέ Mr. Coffeee (Σισσούφου 4) 6μμ
Μάης 1936 -
Η εργατική έκρηξη
Ομιλήτρια: Μαρία Ωρολόγα

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Ένας χρόνος από το ΟΧΙ
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
Στέκι Ρήξης και Ανατροπής 8μμ
Ένας χρόνος από το ΟΧΙ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΑΠΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 7.30μμ
Ένας χρόνος από το ΟΧΙ
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
καφέ Big Mouth (Γυφοπούλου 8) 8μμ
Ελλάδα, Γαλλία, Βρετανία,
ιδιες επιθέσεις, κοινοί αγώνες
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Πόζναν 1956
Ομιλητής: Θοδωρής Μπολοβόντας

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρόνας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ White Rabbit 8μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομιλητής: Λευτέρης Μπάνος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 8μμ
Η δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Σαμπίρ 7μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Νότος 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Κοκορίκο 7μμ
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομιλητής: Τόλης Μαριγούδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 6/7 καφέ Κοκορίκο 7μμ
Λογοτεχνία και επανάσταση
Ομιλήτρια: Λάρα Ουνούκ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Καλαμαριά 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Γεωργία Στεφανίδου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Γιώτης 8μμ
Εργάτες ενωμένοι – και στην Κύπρο;
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 κοινωνικός χώρος
(Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Ο Μάης του 1968
Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΒΟΛΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 Θόλος 7μμ
Ο ιστορικός υλισμός
Ομιλήτρια: Αναστασία Παμπουροπούλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 6/7 Θόλος 7μμ
Brexit, η μεγαλύτερη κρίση της Ε.Ε.
Ομιλητής: Μάνος Voador

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
στοά Σάρκα (Α' ορ., Β' κτίριο) 7μμ
Η κρίση στην Ε.Ε.
Ομιλήτρια: Γιούλη Καραγιαννάκου

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΗΡΑΚΛΕΩ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΩ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Εμινγκρέ 7μμ
Μάης 1936 –
Από την κρίση στην εξέγερση
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΗΡΑΚΛΕΩ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Εμινγκρέ 6μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλητής: Πάνος Λουκίσας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Brexit, η μεγαλύτερη κρίση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 δημαρχείο 7.30μμ
Η δίκη της Χρυσής Αυγής
Ομιλήτρια: Αναστασία Παπαδάκη

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Brexit, η μεγαλύτερη κρίση της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Ομιλητής: Γιώργος Μποτσιδής

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6
στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 7μμ
Ένας χρόνος μετά το ΟΧΙ
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Μαρξισμός και θρησκεία
Ομιλήτρια: Χρυσούλα Πλιάτσικα
- ΠΕΜΠΤΗ 7/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε
Ομιλητής: Παναγιώτης Πλιάτσικας

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Υγείνό 7μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Sweet Home
(Ούλοφ Πάλμε) 7μμ
Μάης 1936 –
Από την κρίση στην εξέγερση
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνια Σερπάνου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 30/6
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος
- ΠΕΜΠΤΗ 7/7
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντικαπιταλιστική ανατροπή

Ομιλήτρια: Βασιλική Θωμοπούλου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Quiz 7μμ
Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Όαση 7μμ
Η κρίση στα Βαλκάνια, το Μακεδονικό και η εργατική τάξη
Ομιλητής: Λάκης Κουτσίλας

ΑΝΩ ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Μαγαζί 6μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομιλήτρια: Αίλιαν Μπουρίτη

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6
στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6
καφέ 1968 (Θησέως & Αγ.Πάντων) 7μμ
Το ΟΧΙ της εργατικής τάξης είναι εδώ και θα νικήσει
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/7
ΠΡΟΚΑΤ (Πανεπιστήμιο) 8μμ
Brexit, η μεγαλύτερη κρίση της Ε.Ε.
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιάζημ

Συνελεύσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τ.Ε. ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ – ΤΑΥΡΟΥ – ΚΟΥΚΑΚΙΟΥ – Ν. ΚΟΣΜΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6

πλατεία Μερκούρη 7μμ

Τ.Ε. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/7 Δημαρχείο 7μμ

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-
τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς
διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας,
φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-
κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-
λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει
τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα
της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από
τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-
νο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπελούουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-
τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί
να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία
της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρί-
ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-
νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα
μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει
τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-
νους μέσα από τη δική της δράση. Για να
κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-
τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν
τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε
ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-
μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους
εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-
ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-
στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-
σης της τάξης, απί' όπου και αν προέρχεται.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-
αγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-
σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι
εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους
τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και
προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-
νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-
πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

Είκοσι χρόνια έκλεισαν στις 23 Ιουνίου από το θάνατο του ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ Ανδρέα Παπανδρέου. Φέτος ανήμερα της επετείου ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Παυλόπουλος εγκαινίασε έκθεση προς τιμήν του μέσα στη Βουλή με πρωτοβουλία και παρόντος του Αλέξη Τσίπρα.

Μια μέρα νωρίτερα σε εκδήλωση που οργάνωσε το ΙΣΤΑΜΕ παρευρέθηκαν οι αρχηγοί του ΠΑΣΟΚ που διαδέχτηκαν τον Ανδρέα στη θέση του πρωθυπουργού. Ο Κώστας Σημίτης, που είχε χαρακτηρίσει την πρώτη δεκαετία του Ανδρέα «χαμένη δεκαετία». Και ο Γιώργος Παπανδρέου, στο τέλος της θητείας του οποίου, το ΠΑΣΟΚ οδηγήθηκε από το 44% στην εκλογική και οργανωτική κατάρρευση και τη διάσπαση. Μπροστά σε ένα μικρό ακροατήριο κυρίως ηλικιωμένων ανθρώπων η Φώφη Γεννηματά, νυν πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ μίλησε σε ένα κλίμα που τα ΜΜΕ χαρακτήρισαν «ενωτικό» αλλά έμοιαζε πιο πεθαμένο κι από τον ίδιο τον Ανδρέα.

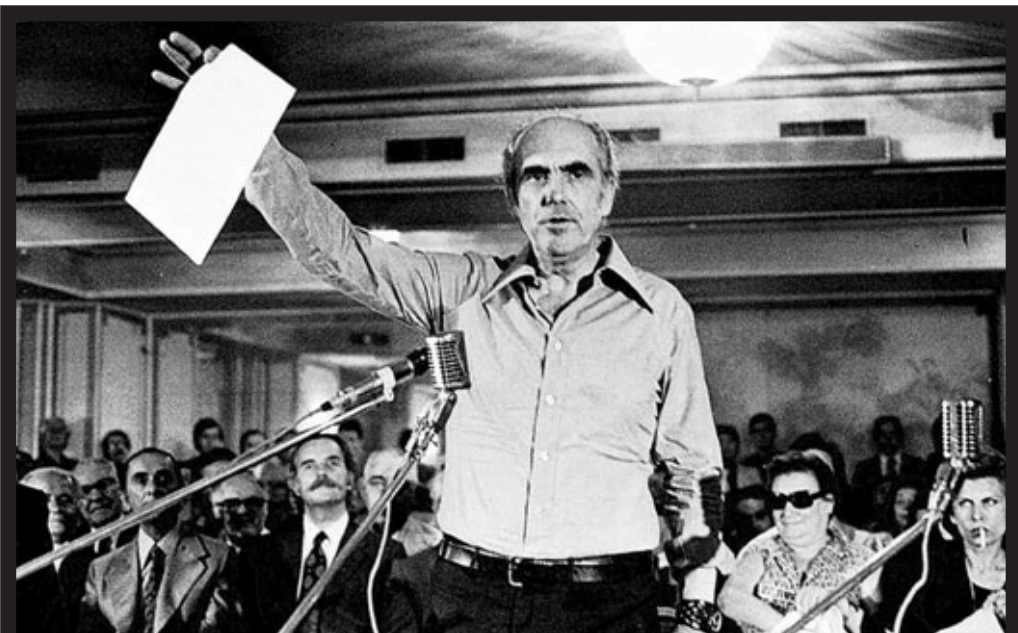
Τόσο, που στον ανταγωνισμό για την ανάδειξη του πιο «άξιου συνεχιστή» μπήκε και ο Σταύρος Θεοδωράκης που δήλωσε: «Ο Ανδρέας -όπως τον φωνάζαμε τότε- απελευθέρωσε το 50% των Ελλήνων. Αυτούς που δεν ήταν δεξιοί, αυτούς που δεν είχαν λεφτά, αυτούς που δεν είχαν τα μέσα...»

Για τη Νέα Δημοκρατία, πάλι, ο Ανδρέας Παπανδρέου ήταν και είναι ο πρώτος υπεύθυνος για την οικονομική κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας. Είναι εκείνος που με την πρώτη πρωθυπουργική του θητεία το διάστημα 1981-89 ακολούθησε την πολιτική «παροχών», το «Τσοβόλα δώστα όλα», που τάχα δημιούργησε το χρέος. Και εκείνος που «διέκοψε την εξυγίανση που επιχείρησε το 1990-93 ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης».

Αλλά ας τα πάρουμε από την αρχή. Αυτός που το 1981 «απελευθέρωσε» τους (όπως τους αποκαλούσε ο ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ) «μη-προνομιούχους» δεν ήταν ο Ανδρέας, ήταν ίδιος τους ο εαυτός. Ήταν η μεγάλη έφοδος του κόσμου από τα κάτω, μια έφοδος που άρχισε με την εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973, οδήγησε στην κατάρρευση της χούντας και στη συνέχεια στο ρωμαλέο νεολαϊστικό και εργατικό κίνημα της Μεταπολίτευσης. Το ΠΑΣΟΚ ιδρύθηκε και μεγάλωσε πατώντας πάνω σε αυτό το κύμα αγώνων και ριζοσπαστικοποίησης προβάλλοντας ότι είναι το ίδιο «κίνημα» και μάλιστα βρίσκεται πέρα από την σοσιαλδημοκρατία και τον σταλινισμό. Όπως δήλωνε ο Ανδρέας το 1976: "Μια τρίτη πορεία, ένας τρίτος δρόμος είναι για μας μια σύνθετη στρατηγική. Απορρίπτουμε το μοντέλο της σοσιαλδημοκρατίας, γιατί ωραιοποιεί τον καπιταλισμό. Απορρίπτουμε το μοντέλο του υπαρκτού σοσιαλισμού ο οποίος στην διαμόρφωση μιας γιγάντιας κρατικής συσσώρευσης βραχυκύκλωσε την δημοκρατία".

Οι αλλαγές της πρώτης τριετίας όταν το ΠΑΣΟΚ έγινε κυβέρνηση το 1981 -ανάμεσα σε άλλα η αύξηση των μισθών, η καθιέρωση της ΑΤΑ, η δωρεάν μετακίνηση στις συγκοινωνίες το πρωί, η δημιουργία του ΕΣΥ, η αναγνώριση της εθνικής αντίστασης, η αποποινικοποίηση της μοιχείας, το δικαίωμα ψήφου από τα 18 χρόνια, η νομική εξίσωση των γυναικών με τους άντρες - ήταν το τίμημα που αναγκάστηκε να πληρώσει η άρχουσα τάξη σε αυτό το «κοινωνικό συμβόλαιο» που πρότεινε ο Ανδρέας σαν εναλλακτική λύση απέναντι στην κατάρρευση της δεξιάς και την άνοδο της Αριστεράς.

Το τίμημα ενός συμβιβασμού, που όμως «μεσομακροπρόθεσμα» (μια λέξη που χαρακτηρίζει

3 Σεπτέμβρη 1974. Ο Ανδρέας Παπανδρέου παρουσιάζει την ιδρυτική διακήρυξη του ΠΑΣΟΚ

Ξαφνικά, όλοι θυμήθηκαν τον Ανδρέα

την πλούσια εσωκομματική αργκό στο ΠΑΣΟΚ) ωφέλησε τους καπιταλιστές και όχι την εργατική τάξη και τους «μη προνομιούχους». Η μετατόπιση του ΠΑΣΟΚ προς τα δεξιά ξεκίνησε το 1983 όταν προσπάθησε με νόμο να περιορίσει τις απεργίες και κορυφώθηκε μετά τις εκλογές του 1985 όταν νέος υπουργός Εθνικής Οικονομίας τοποθετήθηκε ο Σημίτης που ξεκίνησε τον περιορισμό της ΑΤΑ, την αύξηση των τιμολογίων των Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας, την αύξηση κατά 50% της τιμής των εισιτηρίων στα μέσα μεταφοράς, την δραστική μείωση των κοινωνικών δαπανών. Οι λεγόμενες «προβληματικές» επιχειρήσεις κρατικοποιήθηκαν τότε φορτώνοντας στο κράτος τα χρέη των εργοστασιαρχών ενώ εκείνοι παίρνοντας αποζημιώσεις ξελάσπωναν.

Θυσίες

Ακόμα και ο λόγος της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ αρχίζει να αναφέρεται στην ανάγκη για μικρότερο κράτος, σε θυσίες που πρέπει να γίνουν για να σταθεροποιηθεί η οικονομία. Το αρχικό σύνθημα του ΠΑΣΟΚ «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ ίδιο συνδικάτο» έδωσε τη θέση του σε ένα «διετές πρόγραμμα σταθεροποίησης του οποίου την εφαρμογή θα ελέγχει επιτροπή της ΕΟΚ». Ακολούθησε υποτίμηση της δραχμής που μείωσε κι άλλο το εισόδημα των εργαζομένων. Όμως η επίθεση της κυβέρνησης συνάντησε τέραστιες αντιστάσεις. Δεκάδες σωματεία και ομοσπονδίες οργάνωσαν απεργίες και μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στα νέα μέτρα. Στη ΓΣΕΕ, η παράταξη του ΠΑΣΟΚ, η ΠΑΣΚΕ διασπάστηκε με ένα μικρό της κομμάτι να στηρίζει την κυβέρνηση και το άλλο να συμμαχεί με το ΚΚΕ και το ΚΚΕες - μέχρι που το κύμα της εργατικής αντίστασης πέτυχε να αναγκάσει το 1987 τον Σημίτη σε παραίτηση και να μπλοκάρει για ένα σύντομο διάστημα τη λιτότητα.

Όλη αυτή η επίθεση είχε τη σφραγίδα του Ανδρέα Παπανδρέου. Το 1989, το ΠΑΣΟΚ μπλεγμένο στα σκάνδαλα μέσα από τη σχέση που ανέπτυξε το ίδιο διάστημα με τα λεγόμενα «νέα τζάκια» της ελληνικής οικονομίας (που τότε ακούγαν στο όνομα Κοσκωτάς, μετά Σάλ-

λας, Κόκκαλης κλπ) έχασε τις εκλογές με τον κόσμο απογοητευμένο από την πορεία της «αλλαγής». Δυστυχώς η πολιτική των δύο ΚΚΕ του στέρησε μια αριστερή διέξοδο. Αφού ενώθηκαν στον ενιαίο Συνασπισμό συμμαχήσαν με ... τη Νέα Δημοκρατία. Κερδισμένος προσωρινά βγήκε ο Μητσοτάκης που εκλέχθηκε πρωθυπουργός, αλλά για λίγο.

Το 1993 ο Ανδρέας μπόρεσε να ξαναγίνει πρωθυπουργός πατώντας πάνω στο νέο μεγάλο κύμα αγώνων που συγκλόνισε την Ελλάδα το διάστημα 1990-93. Παρά το γεγονός ότι ο ίδιος συντηρούσε τη λογική «αφήστε τους να πέσουν σαν ώριμο φρούτο» και πρόσφερε μπόλικη «εθνική ενότητα» στην εθνικιστική εκστρατεία της κυβέρνησης για το Μακεδονικό, οι αγώνες της εργατικής τάξης ενάντια στο σκληρό νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα της ΝΔ, με αποκορύφωση την απεργία της ΕΑΣ, γκρέμισαν το Μητσοτάκη. Αυτή τη φορά το τίμημα που είχε να πληρώσει ή άρχουσα τάξη ήταν η επανακρατικοποίηση των λεωφορείων.

Όμως ο Ανδρέας για ακόμη μια φορά είχε ανάψει αριστερό φλας για να στρίψει δεξιά. Η πολιτική λιτότητας και ιδιωτικοποιήσεων που εφαρμόστηκε από τις κυβερνήσεις Σημίτη από το 1996 και μετά δεν ήταν ανατροπή της πολιτικής Παπανδρέου αλλά η συνέχισή της. Η βάση για τον σημαντικό «εκσυγχρονισμό» - της λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων, της φούσκας των χρηματιστηρίου, είχε τεθεί στην πραγματικότητα ήδη από το 1992 όταν το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου ψήφιζε μαζί με τη ΝΔ τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Όπως χαρακτηριστικά έγραψε στην Καθημερινή ο Θάνος Βερέμης: «Η τελευταία θητεία του Ανδρέα, παρά τα μεγάλα προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε, υπήρξε η πιο εποικοδομητική. Η οριστική στροφή του ΠΑΣΟΚ προς τη Σοσιαλδημοκρατία, ο πραγματισμός και η φιλοευρωπαϊκή του πολιτική εμφανίζουν τότε νέα πρόσωπα στην πολιτική, όπως ο Αλέκος Παπαδόπουλος, και αναδεικνύουν ως διάδοχό του τον αντίποδά του, τον Κώστα Σημίτη. Παρά το γεγονός ότι ο ίδιος πρόκρινε άλλον

υποψήφιο, η επιλογή Σημίτη από το κόμμα υπήρξε απότοκος της στροφής που μόνος του ο Ανδρέας είχε προετοιμάσει».

Ήταν αυτή τη στρατηγική επιλογή του Ανδρέα Παπανδρέου που είκοσι χρόνια μετά, ο ΓΑΠ υπερασπίστηκε μέχρι τελικής πτώσης. Παρόλο που αδιαμφισβήτητα ο Ανδρέας ήταν διαφορετικής κλάσης πολιτικός από τον γιο του, θα ήταν άδικο να χρεώσει κανείς μόνο στον ΓΑΠ την κατάρρευση του κόμματος που έφτιαξε ο πατέρας του.

Ρεφορμιστικό

Η απάντηση για το που βρίσκεται σήμερα το ΠΑΣΟΚ είναι στην ίδια τη φύση αυτού του κόμματος. Σε αντίθεση με τις αναλύσεις που το ταύτιζαν με τη ΝΔ σαν ένα ακόμα αστικό κόμμα ή το χαρακτήριζαν «μικροαστικό», το ΠΑΣΟΚ ήταν σύμφωνα με τον κλασσικό ορισμό του Λένιν ένα ρεφορμιστικό κόμμα σοσιαλδημοκρατικής απόχρωσης (σύντομα εντάχθηκε και με τη βούλα στη Β' Διεθνή), ένα κόμμα αστικό-εργατικό. Ένα κόμμα που εκπινάχτηκε τις δεκαετίες του '70 και του '80 πετυχαίνοντας να ριζώσει μέσα στα συνδικάτα και στις γειτονιές αλλά που με συνέπεια όλα αυτά τα χρόνια ακολούθησε αστική πολιτική.

Το μεγάλο ατού στην πολιτική του Ανδρέα Παπανδρέου ήταν ότι μπορούσε πατώντας πάνω στην οργανωμένη σχέση του ΠΑΣΟΚ με την εργατική τάξη να καναλιζάρει τη μαχητικότητα και τη ριζοσπαστικότητα της σε πιο ήσυχα νερά δίνοντας οράματα και μικρά ανταλλάγματα. Αλλά ταυτόχρονα αυτή ήταν και η μεγάλη του αδυναμία που οδηγούσε σε συχνές άγριες ανταρσίες της βάσης: το 1985-87, το 1991-93, το 2001 με τον Γιαννίτση, και το 2010-11 με τα μνημόνια. Αυτή η διαλεκτική αντίθεση που ακολούθησε τον Ανδρέα Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ σε όλη την ιστορική του πορεία μισού αιώνα καθόρισε και την κατάληξή του τα τελευταία χρόνια.

Η αιτία γιατί το ΠΑΣΟΚ δεν κατάφερε να ανακάμψει από τον τελευταίο γύρο βρίσκεται στην πλήρη αδυναμία του να προσφέρει μια ανανέωση στο «κοινωνικό συμβόλαιο» του Ανδρέα. Γιατί, πρώτον, σε συνθήκες βαθιάς κρίσης του συστήματος και ταξικής πόλωσης οι καπιταλιστές δεν αφήνουν περιθώρια για τέτοια συμβόλαια. Και γιατί, δεύτερον, σε συνθήκες ραγδαίας ριζοσπαστικοποίησης και ανόδου του κινήματος το ΠΑΣΟΚ ταυτίστηκε και παραμένει ταυτισμένο με τις νεοφιλελεύθερες επιταγές.

Σήμερα, ακριβώς για τους ίδιους λόγους, η απόπειρα του ΣΥΡΙΖΑ να παίξει το ρόλο του ΠΑΣΟΚ αντιμετωπίζει ακριβώς τα ίδια προβλήματα και αντιθέσεις. Αλλά θα ήταν αφελής ντετερμινισμός να νομίζει κανείς ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα ακολουθήσει αυτόματα την πορεία του ΠΑΣΟΚ. Σήμερα βλέπουμε ηγεσίες στην Αριστερά, να επαναλαμβάνουν το ίδιο λάθος που έκαναν και με το ΠΑΣΟΚ, πιστεύοντας ότι αν το καταγγείλεις σε μια ανακοίνωση ή το βρίζεις όλη μέρα στα κανάλια, τέλειωσες μαζί του. Κάθε άλλο.

Οι δυνατότητες για την αριστερά πέρα του ΣΥΡΙΖΑ είναι ανοιχτές φτάνει, πρώτο, να αποφύγει τον σεχταρισμό της καταγγελίας και της αυτοαπομόνωσης και να κερδίσει τη βάση του ΣΥΡΙΖΑ μέσα στην κοινή δράση ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης. Και φτάνει, δεύτερο, να δώσει διέξοδο διατυπώνοντας μια ξεκάθαρη εναλλακτική πρόταση αντικαπιταλιστικής ρήξης, διαγραφής του χρέους, εξόδου από την ευρωζώνη και την ΕΕ, κρατικοποίησης των τραπεζών και των κλειστών επιχειρήσεων και εργατικού ελέγχου.

Γιώργος Πίπτας

1η Συνδιάσκεψη ΛΑΕ

Την Κυριακή 26 Ιούνη ολοκληρώθηκαν οι εργασίες της ιδρυτικής συνδιάσκεψης της ΛΑΕ. Η συνδιάσκεψη πραγματοποιήθηκε τις παραμονές της πρώτης επετείου του δημοψηφίσματος και του συγκλονιστικού ΟΧΙ του 61% που τσαλαπάτησε και έκανε ΝΑΙ ο Τσίπρας και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Η ΛΑΕ γεννήθηκε από την σύγκρουση με αυτή την προδοσία.

Από τότε, κάθε μέρα που περνάει η κυβέρνηση κάνει καινούργια ρεκόρ στον κατήφορό της. Τον περσινό Αύγουστο και Σεπτέμβρη ο Τσίπρας παρίστανε τον ηγέτη που αντιστάθηκε αλλά λύγισε μπροστά στην καταθλιπτική υπεροπλία του εχθρού. Σήμερα, διεκδικεί με ενθουσιασμό την εφαρμογή του τρίτου μνημονίου. Η ηγεσία που πρόβαλε τα παράσημα της αντιρατσιστικής της στάσης, τώρα διεκδικεί τις «δάφνες» της κατάπυστης συμφωνίας Ε.Ε-Τουρκίας και στήνει στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους πρόσφυγες.

Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει τελειώσει. Αποφασιστικός παράγοντας σε αυτήν είναι οι μάχες της εργατικής τάξης. Ο κόσμος που ήλπιζε ότι θα τελειώσει με τα μνημόνια, δεν το έχει βάλει κάτω. Το αποδεικνύει το κύμα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Οι εργατικοί αγώνες, από τις πανεργατικές απεργίες μέχρι τη μάχη στα λιμάνια, τα νοσοκομεία, τις συγκοινωνίες, την εκπαίδευση.

Η ύπαρξη της ΛΑΕ είναι θετικό γεγονός γι' αυτές τις αντιστάσεις. Προσθέτει, αντικειμενικά, δυνάμεις στην πλευρά που παλεύει και δεν υποτάσσεται στο ψεύτικο ρεαλισμό της κυβέρνησης. Μια οργανωμένη δύναμη στ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ

που συσπειρώνει χιλιάδες αγωνιστές/τριες πράγματι μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη των αγώνων.

Το ζήτημα είναι ότι τόσο από τις προσυνεδριακές θέσεις της όσο και από τις εργασίες της συνδιάσκεψής της, η ΛΑΕ φαίνεται να αρνείται να κάνει τολμηρά βήματα σ' αυτή την κατεύθυνση.

Καταρχάς, γιατί οι αγώνες ενός ολόκληρου χρόνου ήταν πρακτικά απόντες από τον προβληματισμό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η εναρκτήρια ομιλία του **Παναγιώτη Λαφαζάνη**. Είπε για τις ιδιωτικοποιήσεις:

Ιδιωτικοποιήσεις

«Γι' αυτά τα σκάνδαλα των ιδιωτικοποιήσεων έχουμε μιλήσει ένα προς ένα και έχουμε προειδοποιήσει τους αγοραστές για το έγκλημα στο οποίο προβαίνουν και ότι η, δήθεν, αγορά στην οποία προχωρούν είναι παράνομη και σκανδαλώδης και ότι δεν μπορεί να αναγνωρισθεί. Αυτά τα σκάνδαλα, όπως οι επικείμενες πωλήσεις του Ελληνικού και του ΟΛΠ, δεσμευόμαστε απολύτως ότι θα διερευνηθούν σε βάθος από μια κυβέρνηση της Αριστεράς. Οι ένοχοι θα καθίσουν στο σκαμνί και θα αποδοθούν πλήρως και στο ακέραιο οι ποινικές ευθύνες».

Μόνο που οι λιμενεργάτες κάνουν σχεδόν ένα μήνα τώρα απεργία ενάντια στο ξεπούλημα του ΟΛΠ, χωρίς να περιμένουν μια μελλοντική κυβέρνηση της Αριστεράς να καθίσει στο σκαμνί τους ενόχους του ξεπουλήματος. Ούτε οι πρόσφυγες και το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα περιμένουν να αναπτύξουν τους αγώνες τους -εκκωφαντικά απόντες και από το κείμενο των Θέσεων για

την συνδιάσκεψη και από την ομιλία του Παν. Λαφαζάνη.

Οι γενικόλογες αναφορές στους αγώνες που «πρέπει» να πάρουν «τη μορφή κύματος» δεν καλύπτουν αυτό το κενό. Στην πραγματικότητα κρύβουν την υποτίμηση των δυνατοτήτων και των εμπειριών που έχουν συσσωρεύσει τα πρωτοπόρα κομμάτια της τάξης και του κινήματος.

Η υποτίμηση έχει στρατηγικές ρίζες. Αναδείχτηκαν και αυτές ανάγλυφα στην συνδιάσκεψη της ΛΑΕ. Περίσσεψαν οι αναφορές στο «καθεστώς βαριάς κηδεμονίας» στην Ελλάδα που έχει «μετατραπεί σε ιδιόμορφη αποικία καταλήστευσης και προτεκτοράτο». Ένα κείμενο που κατατέθηκε για προβληματισμό ξεκινάει με τη φράση «Η Ελλάδα πλέον βρίσκεται σε πορεία εθνικής και κοινωνικής παρακμής ιστορικών διαστάσεων». Εξ' ου και οι διθυραμβικές αναφορές στο ΕΑΜ στην ομιλία του Λαφαζάνη. Γράφουν για παράδειγμα σε ένα σημείο τους οι Θέσεις:

«Η βασική αντίθεση της ελληνικής κοινωνίας είναι μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας. Ωστόσο η κυρίαρχη αντίθεση σε πολιτικό επίπεδο, αφορά στην εφαρμογή των μνημονιακών πολιτικών και στην πάλη για την ανατροπή τους με την επιβολή φιλολαϊκού προγράμματος εξόδου από την κρίση».

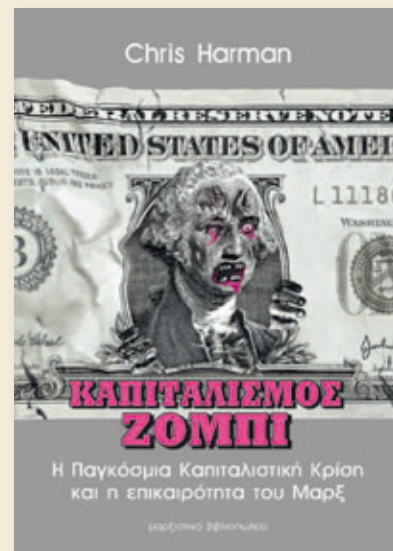
Μα, μήπως όλα αυτά δεν τα έχουμε ξανακούσει; Δεν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ που έλεγε ότι οι ταξικές αναφορές στενεύουν το «αντιμνημονιακό μέτωπο» κι ότι η κυβέρνησή του θα είναι «εθνικής σωτηρίας»; Αυτή η στρατηγική, της «εθνικής ενότητας» και της «συνέχειας του κράτους» ήταν που καθόρισε την πορεία των συμβιβασμών του ΣΥΡΙΖΑ, πολύ πριν από την ανάδειξή του στην κυβέρνηση. Είναι η στρατηγική του ρεφορμισμού, του κοινοβουλευτικού δρόμου. Η ΛΑΕ μας λέει να βαδίσουμε τον ίδιο δρόμο με την «εγγύηση» ότι αυτή τη φορά οι υποστηρικτές του θα είναι συνεπείς.

Το πόσο πίσω είναι αυτή η λογική σήμερα, αποδεικνύεται από τις διεθνείς εξελίξεις. Το δημοψήφισμα στη Βρετανία έφερε εκρηκτικά στο προσκήνιο την κρίση της ΕΕ. Ο Λαφαζάνης χαιρέτισε το «Brexit» στην ομιλία του, αλλά ακόμα κι έτσι η ΛΑΕ επιμένει σε περίτεχνες διατυπώσεις για την ΕΕ που θυμίζουν τις παλιές του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό που χρειάζεται το κίνημα και οι αγώνες σήμερα είναι μεγαλύτερη τόλμη. Κι αυτή η τόλμη έχει όνομα: ρήξη με το ρεφορμισμό, αντικαπιταλισμός.

Λέανδρος Μπόλαρης

Βιβλία για το καλοκαίρι

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
πίσω από Τσιάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Χαιρετισμός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ύστερα από πρόσκληση τη ΛΑΕ αντιπροσωπεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελούμενη από τους σ. Α. Δραγανίγο και Γ. Σηφακάκη παρακολούθησε τις εργασίες της εναρκτήριας μέρας της Συνδιάσκεψης.

«Ευχαριστούμε για την πρόσκληση στην ιδρυτική σας Συνδιάσκεψη, η οποία συμπίπτει με μια ιστορική μέρα. Με την ιστορική απόφαση του αγγλικού λαού στο δημοψήφισμα για την έξοδο της Μ. Βρετανίας από την ΕΕ, η οποία ανοίγει μια νέα πολιτική περίοδο σε όλη την Ευρώπη» ανέφερε ανάμεσα σε άλλα ο χαιρετισμός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο συνέδριο. «Μια περίοδο όπου πλέον το ζήτημα της αποδέσμευσης χωρών από τον τερατώδη αυτό μηχανισμό των τραπεζιτών και των πολυεθνικών μπαίνει στην ημερήσια διάταξη, όπου το ξήλωμα του πολιτικού και θεσμικού του πλαισίου τίθεται επί τάπητος. Η κατάργηση των μνημονίων, η διαγραφή του χρέους, η απειθαρχία στην εφαρμογή των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που προωθούνται και επιβάλλονται μέσα από τον μηχανισμό της ΕΕ, χάνουν ένα από τα πιο βασικά επιχειρήματά τους. Η παραμονή στην ΕΕ δεν είναι πανάκεια. Η ρήξη / αποδέσμευση είναι μια άμεση δυνατότητα...

Σε λίγο θα βρεθούμε και πάλι στους δρόμους με αφορμή την επέτειο της 5ης του Ιούλη στον ένα χρόνο από το δημοψήφισμα. Όχι για να νοσταλγήσουμε ό,τι έγινε και ό,τι δεν έγινε, αλλά για βροντοφωνάξουμε, το ΟΧΙ του λαού είναι εδώ και θα νικήσει».

ΙΣΠΑΝΙΑ Η πολιτική αστάθεια παραμένει

Η ισπανική Δεξιά πανηγυρίζει για τα αποτελέσματα των εκλογών της περασμένης Κυριακής. Ο Ραχόι βγήκε να μιλήσει στους συγκεντρωμένους του οπαδούς χοροπηδώντας και δεν μπορούσε να συγκρατήσει το γέλιο του. Όμως δεν πρόκειται για πανηγυρισμούς θριαμβευτή, αλλά για τη χαρά κάποιου που συνειδητοποιεί ότι γλίτωσε προς το παρόν από ένα φορτηγό που έρχεται καταπάνω του.

Στην πραγματικότητα, το ισπανικό πολιτικό σύστημα δεν έλυσε την Κυριακή κανένα από τα προβλήματα που σέρνονται τουλάχιστον από τις εκλογές του περασμένου Δεκεμβρη. Το **Λαϊκό Κόμμα** (PP) του Ραχόι βγαίνει ισχυρότερο σε έδρες, έχοντας κερδίσει 700 χιλιάδες ψήφους παραπάνω από το Δεκέμβρη. Οι 400 χιλιάδες από αυτές προέρχονται από τους “Πολίτες” του **Αλμπέρτ Ριβέρα**, που αποδεικνύονται αυτό που ήταν πάντα, μια πατερίτσα της επίσημης δεξιάς. Άλλες 100 χιλιάδες επέστρεψαν στο PP από άλλο δεξιό μόρφωμα που πλέον διαλύεται. 100 χιλιάδες ψήφους έχασε αθροιστικά και η εθνική δεξιά σε Καταλωνία, Βασκία και Κανάρια. Ο Ραχόι από τις εκλογές του 2011 ως το Δεκέμβρη έχασε 3,6 εκατομμύρια ψήφους. Τώρα πανηγυρίζει γιατί πήρε πίσω 700 χιλιάδες, και αυτές ρουφώντας την υπόλοιπη δεξιά.

Το σοσιαλδημοκρατικό **PSOE** βγήκε σε πρώτη φάση να πανηγυρίσει και αυτό, γιατί παραμένει δεύτερο κόμμα και δεν ξεπεράστηκε από την Αριστερά. Η αλήθεια είναι ότι ο **Πέδρο Σάντσεθ** το Δεκέμβρη κατάφερε το χειρότερο ιστορικά σκορ για το PSOE, και πλέον έσπασε και αυτό το ρεκόρ. Έχασε 100 χιλιάδες ψήφους επιπλέον και πέντε ακόμη έδρες. Οι σχολιαστές που βιάστηκαν να κηρύξουν το τέλος

της πτώσης του δικοματισμού δεν κοιτάνε τα νούμερα. Τα δυο κόμματα από κοινού το 2008 είχαν 22,5 εκατομμύρια ψήφους και πλέον έχουν 13,3 -9 εκατομμύρια λιγότερους ψηφοφόρους σε οχτώ χρόνια.

Ο κόσμος της αριστεράς είναι στεναχωρημένος και θυμωμένος -και έχει κάθε λόγο να είναι. Μέσα σε μια τέτοια εικόνα που η Δεξιά παρόλες τις εκκλήσεις για συσπείρωση δεν τα καταφέρνει, και το PSOE χάνει, η συμμαχία **Unidos Podemos** (Ενωμένοι Μπορούμε) διέψευσε αρνητικά τις δημοσκοπήσεις και καταγράφει 1,1 εκατομμύρια λιγότερους ψηφοφόρους σε σχέση με το Δεκέμβρη. Σχεδόν ένας στους πέντε από όσους ψήφισαν το Δεκέμβρη Ποδέμος, Ενωμένη Αριστερά και τους υπόλοιπους συμμάχους τους, δεν επανέλαβε την ψήφο του τον Ιούνιο. Η συμμαχία του Ποδέμος με την Ενωμένη Αριστερά (όπου κύρια δύναμη είναι το ΚΚ Ισπανίας) αντίθετα με τις δημοσκοπήσεις όχι μόνο δεν κατάφερε να αθροίσει, αλλά συγκέντρωσε λιγότερες ψήφους από όσες το Ποδέμος μόνο του το Δεκέμβρη.

Συντηρητική καμπάνια

Η συζήτηση μέσα στο Ποδέμος θα ανάψει, ήδη φαίνονται οι πρώτοι τριγμοί. Είναι σίγουρο ότι η πιο δεξιά πτέρυγα θα ρίξει το φταίξιμο στην συμμαχία με την Ενωμένη Αριστερά. Το βασικό στέλεχος αυτής της πτέρυγας, **Ίνγκο Ερεχόν**, ήδη μέσα στην καμπάνια επέμενε ότι το Ποδέμος συνεχίζει να μην είναι “ούτε αριστερά, ούτε δεξιά”, αλλά έπρεπε να ανεχτεί στις προεκλογικές συγκεντρώσεις τις σημαίες με τα σφυροδρέπανα και της αβασιλευτής δημοκρατίας.

Η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Η εκλογική τακτική της συμμαχίας δεν ήταν πιο αριστε-

ρή σε σχέση με το Δεκέμβρη, αλλά πιο συντηρητική. Η ηγεσία του Ποδέμος στήριξε όλη της την καμπάνια στην προοπτική για συγκυβέρνηση με το PSOE. Το κάλεσμα στον κόσμο ήταν να ψηφίσει Αριστερά για να καθορίσει ότι ο Σάντσεθ δεν θα συμμαχήσει με τη Δεξιά αλλά μαζί τους. Από άποψη ψήφων, οι δυο αριστεροί σχηματισμοί το Δεκέμβρη αθροιστικά είχαν ξεπεράσει το PSOE. Έτσι άφησαν στην άκρη όλη την κριτική όχι μόνο στον καπιταλισμό, αλλά σε βασικά πράγματα, όπως οι αντεργατικοί νόμοι που είναι κληρονομιά του PSOE. Η λογική του Ιγκλέσιας ήταν ότι η καμπάνια πρέπει να είναι όσο το δυνατόν αθόρυβη ώστε απλώς να μεταφερθούν οι ψηφοφόροι του Δεκέμβρη τον Ιούνιο, και να μετατοπιστούν και ορισμένοι από το PSOE.

Η αντίπαλη πλευρά όμως, αυτή τη φορά είχε αλλάξει τακτική. Όλοι ήταν εναντίον της Αριστεράς. Παρατηρήματα στελέχη της Δεξιάς βγήκαν από τη ναφθαλίνη για να σώσουν τη χώρα “από τον κομμουνισμό”. Η προεκλογική περίοδος είχε κάτι από τον Μάη Ιούνιο του 2012 στην Ελλάδα με τις απειλές για καταστροφή σε περίπτωση νίκης της Αριστεράς. Η απάντηση της ρεφορμιστικής Αριστεράς ήταν άλλα λόγια ν’ αγαπιόμαστε. Από τη μια μεριά, δεξιά προσαρμογή: ο Ιγκλέσιας δήλωσε σοσιαλδημοκράτης, αλλά και “καλύτερος πατριώτης” από τους υπόλοιπους. Από την άλλη, απέφευγε να απαντήσει στα ίδια.

Η Δεξιά κουνούσε το λάβαρο του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και του Μαδούρο στη Βενεζουέλα για να πει ότι οι αριστερές κυβερνήσεις οδηγούν στην καταστροφή, και η Αριστερά απαντούσε είτε με αστεϊάκια, είτε λέγοντας ότι αυτά στην Ισπανία δεν συμβαίνουν γιατί είναι μεγάλη χώρα και δεν μπορεί να βγει από το ευρώ. Έφτα-

σε το μπρέξιτ τρεις μέρες πριν τις εκλογές για να θυμίσει σε όλους ότι όλα γίνονται. Στο μεταξύ ο Ιγκλέσιας περηφανευόταν ότι το Ποδέμος είναι το μόνο κόμμα που έχει στείλει αντιπροσώπους στη Βρετανία για να συμμετάσχουν στην καμπάνια υπέρ της ΕΕ.

Πριν από μερικούς μήνες, το PSOE ήταν “κάστα”, τώρα γινόταν διαβατήριο για την κυβέρνηση. Η “Ενωμένη Αριστερά” ήταν “απομεινάρια του παρελθόντος”, τώρα έγινε εκλογικός σύμμαχος. Οι πιέσεις των Βρυξελλών θα αντιμετωπίζονταν με αναδιαπραγμάτευση του χρέους, τώρα υποτίθεται δεν θα υπήρχαν πιέσεις γιατί μια Αριστερή κυβέρνηση ξέρει καλύτερα να πληρώνει τα χρέη. Με αυτά τα αντιφατικά μηνύματα, πάνω από ένα εκατομμύριο κόσμος δεν κινητοποιήθηκε για να πάει στην κάλπη.

Παρόλα αυτά, η Αριστερά συνεχίζει να έχει 71 έδρες στο κοινοβούλιο, όσες δηλαδή και από το Δεκέμβρη. Το αθροισμα PP και “Πολιτών” δεν βγάζει απόλυτη πλειοψηφία. Ο Σάντσεθ παραμένει δεσμευμένος να μην στηρίξει το Ραχόι ως πρωθυπουργό. Στην Καταλωνία και τη χώρα των Βάσκων η Αριστερά συνεχίζει να είναι πρώτη δύναμη και το ζήτημα της κατalanικής ανεξαρτησίας πιέζει.

Μια πιθανή κυβέρνηση μειοψηφίας με τη στήριξη PP και “Πολιτών” θα είναι μια κυβέρνηση αδύναμη, η οποία θα έχει σαν καθήκον να περάσει σε σύντομο χρόνο όλες τις επιθέσεις που ο Ραχόι έχει παγώσει ή επιχειρήσει να περάσει με βήμα σημειωτόν τα τελευταία χρόνια. Στην οργάνωση της αντίστασης απέναντι σε αυτά τα σχέδια θα φανεί η σημασία της αριστερής στροφής μετά από αυτόν τον μακρύ εκλογικό κύκλο που προς το παρόν έκλεισε.

Νίκος Λούντος

ΓΑΛΛΙΑ Συνεχίζουν οι απεργίες και οι διαδηλώσεις

Η συγκλονιστική διαδήλωση της 14ης Ιούνη στο Παρίσι και δεκάδες άλλες γαλλικές πόλεις, με πάνω από 1,2 εκατομμύρια διαδηλωτές συνολικά, απέτρεψε τον γενικό γραμματέα της CGT Φιλίπ Μαρτινέζ από το να συνθηκολογήσει στη συνάντησή του με την υπουργό Εργασίας σχετικά με το νέο εργατικό νόμο.

Επιπλέον, κι ενώ τα MME και η κυβέρνηση διέρρεαν ότι οι ημερομηνίες των επόμενων διαδηλώσεων (23 και 28 Ιούνη) θα ακυρωθούν μετά τη συνάντηση, κάτι τέτοιο δεν έγινε. Με τη δικαιολογία ότι η προηγούμενη διαδήλωση ήταν βίαιη (που ήταν, αλλά εξ αιτίας της ανελέητης αστυνομικής καταστολής), η κυβέρνηση προχώρησε σε απαγόρευση της πορείας της 23/6. Την παραπληροφόρηση και την απαγόρευση αψήφησαν 70 χιλιάδες εργάτες διαδηλώνοντας στο Παρίσι.

Την επόμενη, έγινε γενική απεργία στο Βέλγιο, συνέχεια της αντίστοιχης μάχης ενάντια στο νέο εργατικό νόμο Πέτερς. Η απεργία επηρέασε όλη τη χώρα: η Βαλλωνία παρέλυσε, αλλά ακόμη και στη Φλάνδρα μεγάλα κομμάτια της βελγικής οικονομίας σταμάτησαν. Συνδικαλιστές από Βέλγιο και Γαλλία οργάνωσαν και μια συμβολική συνάντηση στα σύνορα των δύο χωρών, για να κάνουν ηχηρό το μήνυμα ότι ο αγώνας τους είναι κοινός.

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές (28/6), οι εργάτες της Γαλλίας διαδηλώνουν και πάλι στους δρόμους πολλών πόλεων της χώρας, ενώ η Γερουσία ψηφίζει το νόμο. Στο Παρίσι παρά το ότι η πορεία γίνεται κάτω από δρακόντεια μέτρα (αστυνομία ρεκόρ, σωματικός έλεγχος, αντλίες νερού, κλούβες, κάγκελα, κλείσιμο σταθμών) οι διαδηλωτές είναι χιλιάδες.

Ο Πύργος του Άιφελ απεργεί ενάντια στον νόμο. Στην ένθετη φωτο, Αφρικανικές κοινότητες διαδηλώνουν με τα συνδικάτα.

Είπαν ΟΧΙ στην ιδιωτικοποίηση

Εκατοντάδες κάτοικοι βρέθηκαν στη συγκέντρωση της Τετάρτης 22/6 στην πλατεία στα Σούρμενα ενάντια στο ξεπούλημα του παλαιού αεροδρομίου του Ελληνικού στον Λάτση που κάλεσε η Δημοτική Συνεργασία για το Ελληνικό.

Οι τοποθετήσεις δημάρχων και δημοτικών παρατάξεων από τους όμορους δήμους καθώς και οι απόψεις των απλών ανθρώπων που τόσα χρόνια έχουν αποτρέψει την κατασκευαστική καταστροφή αποδεικνύουν πως η μάχη για να μην περάσει το ξεπούλημα έχει την πλατιά υποστήριξη όχι μόνο των κατοίκων του Ελληνικού αλλά και ολόκληρης της Αθήνας.

Στην συγκέντρωση παραβρέθηκαν και συμμετείχαν μέλη της **ΛΑΕ** και της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, κόσμος από την **ΚΕΕΡΦΑ**, **πρόσφυγες από το Ελληνικό**, τραπεζάκια είχαν η **Εργατική Αλληλεγγύη** και το **Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο** ενώ διαβάστηκαν χαιρετισμοί από το **Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια**, από συνδικάτα και φορείς της περιοχής.

Στην μακροσκελή ομιλία του ο **Χρήστος Κορτζίδης** πρώην δήμαρχος Ελληνικού τόνισε όλα τα αρνητικά στοιχεία από την κατασκευή μιας τέτοια κολοσσιαίας εγκατάστασης σε ένα από τα σημαντικότερα παραθαλάσσια μέτωπα της Αττικής τόσο για τους κατοίκους του Ελληνικού και ολόκληρης της Αθήνας, όσο και τις καταστροφικές συνέπειες που θα έχει το ξεπούλημα του πάρκου για το περιβάλλον.

Πλήρης τσιμεντοποίηση, ένα τερατούργημα με ουρανοξύστες, εμπορικά κέντρα, καζίνο, ξενοδοχεία, πολυτελείς βίλες μέχρι ιδιωτικά πανεπιστήμια και ιδιωτικά νοσοκομεία και εκατοντάδες άλλες δραστηριότητες, όλα αυτά κλείνοντας την πρόσβαση στους κατοίκους των όμορων δήμων και στους εκατομμύρια επισκέπτες από όλη την Αθήνα και την Αττική, είναι το σχέδιο της Lamda Developments, της κατασκευαστικής του Λάτση που εποφθαλμιά την περιοχή.

Όπως εξήγησε ο Χ. Κορτζίδης: «Πρέπει να κωδικοποιήσουμε τα προβλήματα που μας απασχολούν σε τρία διαφορετικά σημεία. Το πρώτο σημείο είναι πως αυτό που πάνε να κάνουν είναι κακό. Αν υλοποιηθεί θα έχει βαρύτατες συνέπειες στο περιβάλλον και στο δικαίωμα των πολιτών για πρόσβαση στο δημόσιο χώρο. Το δεύτερο σημείο είναι ότι υπάρχει άλ-

Εκδήλωση στην Πλάτεια Σουρμένων στο ΕΛΛΗΝΙΚΟ την Τετάρτη 22/6

λη, καλύτερη λύση. Ρεαλιστικός και εφικτός δεν είναι ο μονόδρομος του Λάτση και του κάθε Λάτση. Έχουμε επιλογές. Δεν πρέπει να δαχόμαστε σαν μονόδρομο αυτά που μας παρουσιάζει το σύστημα και οι κυρίαρχες δυνάμεις.

Και το τρίτο ζήτημα είναι ότι το θέμα παλεύεται, δεν έχει λήξει. Αντίθετα από την κυρίαρχη αφήγηση που θέλει να μας παρουσιάσει ότι το θέμα έχει λήξει αφού έχουν μπει υπογραφές, θέλω να θυμίσω πως αυτό το ακούμε σχεδόν δυόμιση χρόνια τώρα. Όταν επιλέχθηκε ο Λάτσης μετά από έναν αμφισβητούμενο διαγωνισμό του ΤΑΙΠΕΔ πάλι είχε ανακοινωθεί ότι έληξε το θέμα. Το Νοέμβριο του 2014 έπεσαν οι υπογραφές στη σύμβαση και πάλι ειπώθηκε πως έκλεισε το θέμα. Έπεσε η προηγούμενη κυβέρνηση, ήρθε μια καινούρια, δημιουργήθηκαν για κάποιο διάστημα κάποια νέα δεδομένα και τον Αύγουστο του 2015 όταν υπογράφηκαν τα νέα μνημόνια, πάλι κυκλοφόρησε στον κόσμο η άποψη ότι τελείωσε το θέμα, αφού μέσα στις υποχρεώσεις και τις δεσμεύσεις ήταν και η ιδιωτικοποίηση του Ελληνικού. Το ίδιο ειπώθηκε και τώρα πριν λίγες μέρες που υπογράφηκε το μνημόνιο αλληλοκατανόησης από το νέο ΤΑΙΠΕΔ και τον επενδυτή. Θεωρούμε λοιπόν ότι το θέμα δεν έχει κλείσει. Και προφανώς αυτό δεν το λέμε για να εφησυχάσουμε αλλά για να πούμε ότι υπάρχουν δυνατότητες να παλέψουμε και

να ανατρέψουμε αυτή την εξέλιξη ακυρώνοντας την παραχώρηση του Ελληνικού στο Λάτση».

Εικόνες αποκάλυψης για την καταστροφή της περιοχής έφεραν οι περιγραφές του επιχειρηματικού σχεδίου που προβλέπει μια πόλη 2.900 στρεμμάτων 27.000 κατοίκων, και στη μέση αυτής της πόλης ένα πάρκο 2.000 στρεμμάτων, εκ των οποίων μόλις τα 700 στρέμματα θα είναι υψηλού πρασίνου οι υπόλοιποι χώροι θα καλύπτονται από άλλες χρήσεις, εκθεσιακούς χώρους και εμπορικές αγορές κλπ αλλά και 330 στρέμματα κτηρίων «ήπιας δόμησης».

Σκάνδαλο

“Ο Λάτσης αγοράζει λιγότερο από 100 ευρώ το τ.μ. γης και υπολογίζει να πουλήσει 12.000 ευρώ το τ.μ. τις βίλες των 400 τ.μ. της τάξης δηλαδή των 4 εκατομμυρίων ευρώ την κάθε μία. Ποιος μπορεί να πει πως αυτοί που θα αγοράσουν τις βίλες αυτές πάνω στο κύμα θα επιτρέπουν σε εμάς, στην πλέμπα, να πάει να κάνει μπάνιο και να περπατάει. Όλους τους χώρους θα τους διαχειρίζεται ένας ιδιωτικός φορέας που θα έχει και την αρμοδιότητα να εισπράττει τα τέλη” είπε ακόμα ο Χ. Κορτζίδης.

“Η κυβέρνηση προσπαθεί να μας πείσει πως, στο καινούριο μνημόνιο συναντίληψης που υπέγραψε πριν λίγες μέρες, έριξε τους δείχτες

δόμησης. Από 2,9 σε 2,7 εκατομμύρια τετραγωνικά. Είναι αστείο, και δεν υπάρχει κανείς που να θεωρεί πως αυτό αποτελεί κάποια ουσιαστική αλλαγή...

Μέχρι τον επόμενο Νοέμβριο θα έρθει στην Βουλή η κύρωση της συμφωνίας. Γι’ αυτό χρειάζεται μια ένταση της προσπάθειάς μας. Το επόμενο βήμα είναι να οργανώσουμε μια μεγάλη παναττική σύσκεψη. Ο κοινός πρώτος στόχος είναι να καταφέρουμε να ακυρωθεί η σύμβαση παραχώρησης στο Λάτση ως παράνομη και καταχρηστική με βάση το δημόσιο συμφέρον. Δεν πρέπει να πέσουμε στην παγίδα ότι μπορούμε να βελτιώσουμε τη σύμβαση που υπάρχει. Δεν βελτιώνεται η σύμβαση”.

Στην εκδήλωση βρέθηκε μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, Δημοτικός Σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας. Μιλώντας στην Ε.Α. τόνισε:

“Πρόκειται για μια σημαντική εκδήλωση που ανοίγει το σύγκρουση της ιδιωτικοποίησης και του ξεπουλήματος του πρώην αεροδρομίου στο Λάτση. Και φυσικά είναι ένας χώρος που δεν ξεχνάμε πως αυτή τη στιγμή υπάρχουν χιλιάδες προσφυγομένοι με τα προσφυγόπουλα που βρήκαν καταφύγιο. Έδειξε αυτή η παραμονή πως μπορεί να υπάρχει και μια άλλη ανθρώπινη πλευρά όταν μιλάμε για αξιοποίηση αυτού του χώρου. Ναi θέλουμε να έχουμε πάρκα, θέλουμε να έχουμε δημόσιο χώρο, αλλά αυτή τη στιγμή με τους πρόσφυγες πήραμε μια γεύση για το τι δυνατότητες μπορεί να έχει ο συγκεκριμένος χώρος.

Το κίνημα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του Ελληνικού πρέπει να συνδεθεί με όλες τις αντιστάσεις. Και την εργατική αντίσταση αφού αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση θέλει να τα πουλήσει όλα τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, το νερό, και πρέπει να πούμε ένα μεγάλο όχι στο ξεπούλημα όλων αυτών. Αλλά και με το αντιφασιστικό και το αντιρατσιστικό κίνημα, να αγκαλιάσει τους πρόσφυγες, να πει ότι είναι καλοδεχούμενοι στην περιοχή μας, να γράψει τα παιδιά στα σχολεία της περιοχής, να ανοίξει κτήρια για να μείνουν εδώ. Αυτός είναι ο τρόπος για να συγκρουστούμε και με το ΤΑΙΠΕΔ και με την κυβέρνηση που κυριολεκτικά τα δίνει όλα στους Λάτσηδες”.

Κυριάκος Μπάνος

ATHENS LEDRA Αγώνας και αλληλεγγύη

Συνεχίζουν απτόητοι τον αγώνα τους οι εργαζόμενοι του Ξενοδοχείου Athens Ledra, διεκδικώντας να μην κλείσει η επιχείρηση, να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους και να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας τους. Την Πέμπτη 30/6 οργανώνουν συνέλευση στις 7μμ έξω από το χώρο του ξενοδοχείου, ενώ την επόμενη Πέμπτη 7 Ιουλίου θα πραγματοποιήσουν νέα συγκέντρωση στο ίδιο σημείο.

Καθημερινά πολλά σωματεία και συνδικάτα εκφράζουν την αλληλεγγύη τους. Την συμπαράστασή της στον αγώνα των εργαζομένων εξέφρασε και η 85η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας (ΔΟΕ).

Η Συνέλευση αποφάσισε να παραδώσει ψήφισμα και ποσό που μαζεύτηκε από τους συνέδρους μαζί με επιπλέον 1000

ευρώ από το ταμείο της ΔΟΕ. Στην ανακοίνωσή της ανάμεσα σε άλλα σημειώνει ότι «αποδεικνύεται και στην περίπτωση αυτή ποιοι κλείνουν τις επιχειρήσεις και οδηγούν τους εργαζόμενους στον καιάδα της ανεργίας. Το κλείσιμο των επιχειρήσεων δεν γίνεται από τους αγώνες των εργαζομένων, αλλά από την δίψα των επιχειρηματικών συμφερόντων για να διαφυλάξουν, αλλά και να αυξήσουν την κερδοφορία τους. Δείχνει το μέλλον που έχουν προετοιμάσει για τους εργαζομένους και τη ζωή τους συνολικότερα».

Τη Δευτέρα 27 Ιούνη στο χώρο του ξενοδοχείου έγινε σύσκεψη με σωματεία του κλάδου (Caravel, Plaza, Saint George Lycabettus, Zafolia, Metropolitan, Novotel, Titania, Hilton, Μεγάλη Βρετανία, Καζίνο Πάρνηθας, Olympic Catering), κα-

θώς και με τη συμμετοχή εργαζομένων και συνδικαλιστών από άλλους κλάδους.

21/6, πικετοφορία εργαζομένων του Ledra στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Φωτό: 902.gr